



ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Ακαδημίας 78Δ, 106 78 Αθήνα www.xristianiki.gr

Πέμπτη 10 Μαΐου 2007

Αρ. Φύλ. 750 (1063)

Έτος 54ον 1,00€

ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟ	ΠΡΟΣΤΑΘΕΝΟ
Ταχυδρομικό ΚΕΜΠ, Α.Θ.	ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ
Αρ. ελέγχ. 43443	Κατάλογ. 32775



ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ:
Ή ώρα της κρίσεως για τον Θεόφιλο

ΣΕΛ. 5

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ:
Μείζονες αδυναμίες έχει τό βιβλίο της ΣΤ' Δημοτικού

ΣΕΛ. 6

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ:
Ξεπουλούν τον δημόσιο πλούτο και εγκαθιστούν εργασιακό μεσαίωνα



ΣΕΛ. 6-7

«ΟΜΟΛΟΓΟΥΝ» ΤΟ ΤΟΞΟ ΤΗΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ

ΤΑΣΣΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
Όχι επαναφορά του σχεδίου Ανάν

«Είναι αστείο να λέμε ότι η Εκκλησία, η οποία υπήρξε και εθναρχούσα, δεν έχει λόγο και ρόλο στις εθνικές μας εξελίξεις», τόνισε ο Πρόεδρος της Κύπρου Τάσος Παπαδόπουλος, κατά τη συνάντησή του με τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο κ. Χριστόδουλο το μεσημέρι της Δευτέρας 30ής Απριλίου στη Λευκωσία.

Ο κ. Παπαδόπουλος χαρακτήρισε ιστορική τη στιγμή της επίσκεψης του Μακαριωτάτου και τον συνεχάρη για τις σωστές και συνετές θέσεις που εκφράζει διαχρονικά για το Κυπριακό, καθώς και για τη βοήθεια, την ώρα της κρίσης της Κύπρου σχετικά με το σχέδιο Ανάν. Όπως τόνισε χαρακτηριστικά, «πολλοί είναι οι φίλοι, όταν βρίσκεσαι σε θέση ισχύος, αλλά την ώρα της ανάγκης οι φίλοι είναι λίγοι και πολυτιμότεροι».

Στη συνέχεια, ο κ. Παπαδόπουλος αναφέρθηκε στο πολυσυζητημένο Σχέδιο Ανάν και υποστήριξε ότι ουδέποτε δέχθηκε την εφαρμογή του, παρά μόνο τη διενέργεια δημοψηφίσματος γι' αυτό. Σχετικά με το μέλλον του κυπριακού προβλήματος σημείωσε: «Αγωνιζόμαστε να δεχθεί η Τουρκία ουσιαστικές συνομιλίες και να κατανοήσει ότι δεν υπάρχει ζήτημα επαναφοράς του Σχεδίου Ανάν. Πιστεύω ότι ακολουθούμε τη μόνη υπάρχουσα και σωστή γραμμή για το Κυπριακό».

Ακολούθως, ο κ. Πρόεδρος εξήρε τις σχέσεις Εκκλησίας - Κράτους στην Κύπρο και εξέφρασε την ικανοποίησή του για την συνεργασία με

Συνέχεια στη σελ. 3

Τό σκάνδαλο των ομολογίων είναι πιά ομολογημένο από παντού. Ο ίδιος ο πρωθυπουργός τό παραδέχθηκε, χωρίς όμως νά δώσει τίς πραγματικές διαστάσεις του, πού είναι:

- Ο κεντρικός σχεδιασμός της καταλήστευσης των Ασφαλιστικών Ταμείων γιά νά «κλείσουν τρύπες» των δημόσιων οικονομικών, έγινε από τούς έγκεφάλους του ύπουργείου Οικονομίας.

Μέσο γιά τήν ύλοποίηση του σχεδίου:

- Οί διορισμένες από τό κόμμα «άνιδεες» διοικήσεις των Ταμείων μαζί μέ τούς επίσης «άνιδεους» συνδικαλιστές, μέλη των Δ.Σ. Τά «άνίδια» αυτά Διοικητικά Συμβούλια αποφάσιζαν όμοφώνως νά αγοράζουν τά λεγόμενα «σύνθετα» ή «δομημένα» όμολογια στην όνομαστική τους άξια ή και σέ άκόμα μεγαλύτερη τιμή, τή στιγμή πού ή πραγματική τους άξια ήταν 15 - 25% μικρότερη!

Τό προϊόν τής ληστείας αυτής, τό έπαιρναν τράπεζες, χρηματιστηριακές εταιρείες και οι μιζαδόροι.

Αναλυτικότερα είχαμε αναφερθεί σέ προηγούμενο φύλλο τής «Χ».

Γιά τήν ύπαρξη, λοιπόν, του σκανδάλου τής ληστείας των Ταμείων και τής διαφθοράς, μέ κύριο δράστη τό ίδιο τό Δημόσιο και βαποράκια-μιζαδόρους «γαλάζια παιδιά», ούδεις άμφιβάλλει.

Ούδεις, επίσης, άμφιβάλλει ότι τά Ασφαλιστικά Ταμεία δέν πέφτουν θύμα ληστείας γιά πρώτη φορά, μέ δράστη, πάντοτε, τό ίδιο τό κράτος. Έδώ και μισό αιώνα οι έκάστοτε κυβερνήσεις,



Ή πολιτική κουλτούρα των Τούρκων

Ο Αναπλ. Καθηγητής Διεθνούς Πολιτικής του Παντείου Πανεπιστημίου Χριστόδουλος Γαλλουριδής σχολιάζει την «πολιτική κουλτούρα» της Τουρκίας και το διχασμό που έχει ξεσπάσει στη χώρα αυτήν τις τελευταίες ημέρες. (Σελίδα 12)

κάθε φορά πού ήθελαν νά κλείσουν κάποια τρύπα, κατέφευγαν στην άφαιμαξη των ασφαλιστικών εισφορών και μάλιστα άτιμωρητί. Έκείνοι πού έτιμωρούνται και τιμωρούνται είναι τά θύματα τής ληστείας: οι άσφαλισμένοι, πού αναγκάζονται νά παίρνουν συντάξεις πείνας και νά άπολαμβάνουν συνεχώς και μικρότερες κοινωνικές παροχές, μέ τήν αίτιολογία ότι «τά Ταμεία δέν άντέχουν»! Μά, πώς νά άντέχουν; Και τό ότι ύπάρχουν μετά από τόσες ληστρικές επιδρομές είναι ένα θαύμα!

Όλα αυτά είναι γνωστά και άναμφισβήτητα. Γι

αυτό, όταν στην πρό ήμερών συζήτηση στη Βουλή οι κ.κ. Κ. Καραμανλής και Γ. Παπανδρέου αναφέρονταν ό ένας στα «άπλυτα» των κυβερνήσεων του άλλου, ήσαν και οι δύο τους άπολύτως σαφείς και πειστικοί. Όταν όμως έκαλούντο νά παρουσιάσουν μέ ποιά πολιτική θά παταβούν αυτά τά φαινόμενα διαφθοράς και άπάτης, τότε γίνονταν όχι άπλως άναξιόπιστοι, αλλά τραγικώς άστείοι! Κατέβαζαν τό επίπεδο τής πολιτικής και του πολιτικού λόγου πολύ κάτω από τό μηδέν. Άπαξιωναν και τόν εαυτό τους και τήν πολιτική.

Τί νόημα έχει ή πρωθυπουργική κορώνα, ή συνεχώς επαναλαμβανόμενη, ότι «ή άνοχή μας στη διαφθορά είναι μηδενική», όταν οι ήθικοί άυτουργοί τής ληστείας των Ταμείων παραμένουν άνενόχλητοι στους ύπουργικούς τους θώκους;

Και τί νόημα έχει τό του άρχηγού τής αντιπολίτευσης ότι: «έγγυώμαι προσωπώς τήν προστασία των άσφαλιστικών δικαιωμάτων και τήν πάταξη τής διαφθοράς», όταν επί σειράν έτών ύπουργός δέν διαχώρισε τή θέση του ούτε μά φορά σέ σειρά όγκωδών και ποικίλων σκανδάλων;

Δέν ήταν ληστεία των άποταμιεύσεων των πολιτών ή φούσκα του χρηματιστηρίου; Ποιά ήταν τότε ή στάση του Γ. Παπανδρέου; Ή σιωπή. Μά μήπως και τώρα λέει τίποτα γι' αυτό; Άνέξοδο, άν και σωστό, τό σύνθημά του: «Φέρτε πίσω τά λεφτά των Ασφαλιστικών». Διακηρύσσει όμως τό ίδιο και γιά τό έγκλημα του Χ.Α.Α.; Ασφαλώς όχι.

Καραμανλής και Παπανδρέου, Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ καταγγέλλουν ό ένας τά σκάνδαλα του άλλου. Και οι δύο, όμως, σιωπούν γιά τό σκάνδαλο πού άποτελεί τό ίδιο τό κοινωνικό σύστημα πού ύπηρετούν. Τό σύστημα πού από τή φύση του επιβάλλει θεσμούς, μηχανισμούς και νόμους, ώστε νά εξασφαλιζεται ό πλούτος στους όλίγους και ή φτώχεια στους πολλούς! Νά μετακλιεται ό δημόσιος πλούτος στα σεντούκια των τραπεζών, των χρηματιστών, των τοκιστών και σουλατσάδρων, ενώ στον τίμιο πολίτη νά επιφυλάσσεται, στην καλύτερη περίπτωση, ένα άνεκτό επίπεδο διαβίωσης. Γι' αυτό τό μεγάλο και ούσιαστικό σκάνδαλο δέν γίνεται ποτέ λόγος, άν και οι πάντες τό γνωρίζουν. Άντίθετα, προσπαθούν μέ συνεργούς τά συνέννοχά τους στη διαφθορά και διαπλοκή Μ.Μ.Ε. νά πείσουν τό λαό ότι:

- Σκάνδαλα είναι μόνο οι παράνομες πράξεις κάποιων άσυνείδητων, πού θά λογοδοτήσουν, και όχι νομοτελειακό άποτέλεσμα τής πολιτικής των κομμάτων εξουσίας και του συστήματος διακυβέρνησής τους.

- Τό αντίπαλο κόμμα

Συνέχεια στη σελ. 3



ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ

Ευρωπαϊκή Ένωση και έλληνορθόδοξος κόσμος

Η «Χ» από τις στήλες αυτές θα επιχειρήσει να ανατρέξει στις ιστορικές σχέσεις των ελληνικών χωρών και της Δυτικής Ευρώπης και θα υπενθυμίσει απόψεις και στάσεις Ελλήνων και λοιπών Ευρωπαίων για την οικοδομούμενη Ευρωπαϊκή Ένωση ή Όμοσπονδία των Ευρωπαϊκών Χωρών. Θα φιλοξενηθεί, επίσης, κείμενα και κριτικές παρεμβάσεις πολιτών, επιστημόνων, ορθόδοξων χριστιανών για το πολιτισμικό, κοινωνικοπολιτικό και οικονομικό υπόβαθρο, αλλά και το **δράμα** της Ε.Ο.Κ./Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προσδοκά να παρουσιάσει αποφάσεις και πολιτικές πράξεις και να συγκρίνει την πολιτική φιλοσοφία και το επικρατούν οικονομικό σύστημα της Ε.Ε., με αυτό που θα το ονομάζαμε ορθόδοξο ήθος και αίτημα κοινωνικής δικαιοσύνης. Η «Χ» και η Χριστιανική Δημοκρατία έχουν χρέος να προβληματίζονται, όλο και πιο υπεύθυνα και τεκμηριωμένα, πάνω στην **πορεία** και τις **προοπτικές** που διανοίγονται στο μέλλον, με βάση τα «καταστατικά κείμενα και την τρέχουσα πολιτική της Ε.Ε.» από το ένα μέρος και από το άλλο με αγωνιστική αφετηρία, τις **δυνατότητες** των Ελλήνων, αλλά και άλλων λαών των Βαλκανίων με ορθόδοξη παράδοση. Στην Ελλάδα, ιδιαίτερα, έχουμε την πολιτική εμπειρία της **άμεσης δημοκρατίας** των αρχαίων πόλεων-κρατών και των χριστιανικών **κοινοτήτων** της Τουρκοκρατίας, αλλά και τα **κοινά των Ελλήνων**, τις **Αμφικτυονίες** ή **Συμπολιτείες**. Παράλληλα, μέσα στην Όρθοδοξη Εκκλησία, όταν λειτουργήσε με το πνεύμα του Ευαγγελίου, των Συνόδων και των μεγάλων Πατέρων, εκφράστηκε το **κοινοτικό πνεύμα** της εκκλησιαστικής σύναξης, της **ενορίας** και της **συνοδικότητας**, αντίθετο προς την ατομοκρατία, αλλά σύμφωνο με την ελευθερία των προσώπων, που συγκροτούν **κοιότητες συνεργασίας και αλληλεγγύης**.

Για τούς παραπάνω λόγους παρακαλούμε τούς αναγνώστες μας να **συμμετάσχουν** στη σύνταξη της στήλης αυτής με σύντομα άρθρα, επιστολές και κριτικά σχόλια, πάντοτε με πνεύμα πολιτικής ευσήνης και διαλόγου για να είναι δυνατές **δημιουργικές συνθέσεις** απόψεων.

Σήμερα ξεκινάμε με κάποιες θέσεις-απόψεις των **δραματιστών** της Ε.Ε., καθώς και **Ελλήνων πνευματικών ανθρώπων-πολιτικών** της άστικοφιλελεύθερης παράταξης κατά την περίοδο της προετοιμασίας της ένταξης της Ελλάδος στην Ε.Ο.Κ. (λίγο πριν το 1980). Τα κείμενα θέτουν και σήμερα καίρια προβλήματα. **Θ.Κ.**

Ρίχαρντ φόν Κουντενχόβε-Καλέργι
Τό ευρωπαϊκό έθνος και έθνικοί πολιτισμοί

«Όπως κάποτε οι καθεδρικοί ναοί αποτελούσαν τὰ κέντρα της θρησκευτικής ζωής, έτσι αποτελούν τώρα τὰ πανεπιστήμια τὰ κέντρα της έθνικης ζωής. **Άγώνας κατά του έθνικου στοχασμού θά ήταν άγώνας κατά του πολιτισμού.** Ο άγώνας κατά του έθνικου σωβινισμού θά κινδύνευε νά εκτεθή βαρύτατα, αν δέν σταματούσε μπροστά στην έθνικη ιδέα.

«Ο έθνικός σωβινισμός δέν μπορεί νά κατακηθή με έναν χάρτινο διεθνισμό — αλλά με τή βάθυνση και τήν **διεύρυνση του έθνικού πολιτισμού** σέ ευρωπαϊκό μέ τή διάδοση τής γνώσης, ότι όλοι οι έθνικοί πολιτισμοί τής Ευρώπης αποτελούν στενά και άξεδιάλυτα συναρτημένα συστατικά μέρη ενός μεγάλου και **ένιαίου ευρωπαϊκού πολιτισμού...**

«Η Ευρώπη, αντίθετα, είναι συνδεδεμένη από τή **χριστιανική θρησκεία**, από τήν **ευρωπαϊκή έπιστήμη**, τέχνη και τόν έν γένει πολιτισμό, πού θεμελιώνεται πάνω σέ **χριστιανο-έλληνική βάση...**

«Τά πολιτεύματα και οι νόμοι των διαφόρων κρατών τής Ευρώπης είναι περισσότερο όμοια μεταξύ των από ό,τι ήταν τὰ πολιτεύματα των αρχαίων ελληνικών πόλεων...

«Η **δυτική πολιτιστική ένότητα** μās δίνει τό δικαίωμα νά μιλούμε για ένα ευρωπαϊκό έθνος, πού γλωσσικά και πολιτικά είναι διαρθρωμένο σέ διάφορες ομάδες...».

Πάολ Βαλερί
Χώρα Ευρωπαϊκή

«Παντού όπου τὰ όνόματα του Καίσαρα, του Γάιου, του Τραϊανού και του Βιργίλιου, παντού όπου τὰ όνόματα του Μωύση και του Άγιου Παύλου, παντού όπου τὰ όνόματα του Άριστοτέλη, του Πλάτωνα και του Εύκλειδη είχαν ταυτόχρονα μία σημασία κι ένα κύρος, εκεί είναι ή Ευρώπη. Κάθε φυλή και κάθε χώρα πού διαδοχικά **έκρωματίστηκε, εκχριστιανίστηκε** και ύποτάχθηκε ως προς τό πνεύμα στην **άγωγή των Ελλήνων**, είναι απόλυτα **ευρωπαϊκή**».

Ρομπέρ Σουμάν
Για τήν Ευρώπη νέος δρόμος;

«Η Ευρώπη εμφανίζεται σ' έναν αριθμό όλο και μεγαλύτερο Ευρωπαίων, ως ή μόνη **δυνατή διεξοδος**, ως ένας από τούς σταθερούς πυρήνες μιάς **μελλοντικής πολιτικής δομής** του κόσμου.

«Η Ρώμη και τό Βυζάντιο, ύποσκαμμένα από τις έσωτερικές τους διαιρέσεις, πέθαναν έξαιτίας των άνόητων έχθροτήτων τους...»

«Οι Ευρωπαίοι θά σωθούν κατά τό μέτρο πού θά συνειδητοποιήσουν τήν **άλληλεγγύη** τους μπροστά στον ίδιο κίνδυνο. Η Ευρώπη πρέπει νά πάψει νά είναι μία σύναξη γεωγραφική από κράτη, πού τό ένα βρίσκεται πλάι σ' άλλο και συχνά είναι αντίθετα μεταξύ τους, και νά γίνη μιά κοινότητα **διαφορετικών εθνών αλλά συνεταιρισμένων** στην αυτή άμυντική και οικοδομική προσπάθεια...»

«Τό ζήτημα τής Ευρώπης

έχει έτσι τεθή άσχετα από τόν κομμουνιστικό ή ασιατικό κίνδυνο. Ο κίνδυνος αυτός ώστόσο παρέχει στο ζήτημα έναν επείγοντα χαρακτήρα επικαιρότητας. Η σύγχρονη άγωνία θά άποτελέσει τήν άμεση αίτια μιάς **ευρωπαϊκής ένοποίησης**, αλλά όχι τόν λόγο τής ύπαρξής της...»

«Η Ευρώπη πρόσφερε στην ανθρωπότητα τήν πλήρη της ολοκλήρωση. Σ' αυτήν ανήκει νά δείξει ένα **νέο δρόμο** αντίθετο στην ύποδουλώση, με τήν άποδοχή μιάς **πολιότητας πολιτισμών**, πού ό καθένας τους θά επιδείξει τόν ίδιο σεβασμό προς τούς άλλους...».

Κ. Τσάτσου
Πολιτιστική, Οικονομική και Πολιτική Ένωση των λαών

«Αλλά ή **πολιτιστική** αυτή κρίση θά ξεπερνιόταν εύκολότερα, αν τό ευρωπαϊκό υπόβαθρο δέν δοκιμάζονταν από παράλληλες πολιτικές και ήθικές κρίσεις. Αν δέν γίνη ή Ευρώπη, αυτή μόνη, χωρίς έξωτερική άγωγή, μιά **οικονομική μονάδα**, αυτόρκτη σέ δύναμη και σέ τεχνικό όπλισμό, ισότιμη με τήν Άμερική και τή Σοβιετική Ένωση, αν γι' αυτό τό σκοπό δέν καταστή ένας ένιαιος οικονομικός χώρος, όπως τόν έχουν διαγράψει οι βασικές συμφωνίες τής Κοινής Άγοράς, αν πού πέρα άπάνω στην οικονομική αυτή ένότητα, δέν **οικοδομηθή ή πολιτική ένωση των λαών τής Ευρώπης**, πού χωρίς νά αποβάλλουν τις έθνικές των ιδιοτυπίες, θά άποτελέσουν ένα foedus, amphictyonicum, με δημοκρατική όργάνωση, μέσα στην όποία θά κρατή πλήρης **ισοτιμία** των ευρωπαϊκών πολιτών σέ βασικούς τομείς, αλλά συγχρόνως **ισοτιμία** και των έθνών, αν με μιά λέξη δέν ολοκληρωθή τό άπαραίτητο υλικό και κοινωνικό υπόβαθρο για μιά ένωμένη Ευρώπη, τότε δέν θά ύπάρξει και ένιαιος ευρωπαϊκός πολιτισμός, πανίσχυρος από τήν ένότητα και τήν **άλληλοσυμπλήρωση** των στοιχείων του...»

Ι. Θεοδορακόπουλου:
Τό πνεύμα τής Ευρώπης κινδυνεύει

«Η Ευρώπη έπροχώρησε αρκετά προς τήν ένότητά της. Η ένότης όμως αυτή τής Ευρώπης δέν είναι, όπως πιστεύουν οι τεχνοκράτες, άπλως οικονομική ούτε είναι σοσιαλιστική, αλλά έγκειται στην **άποκατάσταση του πνεύματος**, τό όποιο έδημιούργησε ό,τι ονομάζουμε Ευρώπη από τήν έποχή των Ελλήνων...»

«Δέν ύπάρχει άμφιβολία ότι τό πνεύμα τής Ευρώπης με τήν **πλούσια ποικιλία** του άπειλείται σήμερα και από τήν ύπερπόντια μεγάλη δύναμη, δηλαδή τις Ένωμένες Πολιτείες τής Άμερικής. Όμως, ή **άπειλή** αυτή δέν είναι έσκεμμένη, ήθελμημένη...»

«Η Άμερική, αν και άποτελή προέκταση του Ευρωπαϊκού πνεύματος, αν και άντλη συνεχώς από τήν Ευρώπη πνευματικές δυνάμεις, έπειδή ή ακτινοβολία της είναι παγκόσμια, είναι άυτόνοητο ότι έπηρεάζει όλα τὰ φαινόμενα τής ευρωπαϊκής ζωής...»

«Πάντως, τό γεγονός τό όποιο ένδιαφέρει έμάς εδώ, είναι τούτο: ότι τόσο τα οικονομικά και τεχνικά, όσον και τὰ πνευματικά και καλλιτεχνικά αγαθά, τὰ όποια ως χείμαρρος εισρέουν στην Ευρώπη, έπιδρούν τόσο πολύ στο πνεύμα και τή συμπεριφορά της, ώστε μεταβάλλουν τήν όψη της και τούτο άποτελεί άκρίβως κίνδυνο για τό πνεύμα τής Ευρώπης. Τόν κίνδυνο αυτόν ή Ευρώπη μπορεί νά τόν άποφύγει μόνον με τήν έμβάθυνση στο πνεύμα της...»

(Βλ. ΥΠΕΠΘ, 1977, Ευρώπη (μικρό άνθολόγημα κειμένων), Άθήνα - και περ. ΕΥΘΥΝΗ, τ. 24 (1973)

Ευρωπαίων, πού όμως —πρέπει νά τονισθή κι αυτό— έκαμαν και τις πιο εγωιστικές «έξωτικές» επιχειρήσεις τους, εκθέτοντας τόν έαυτό τους σέ μεγάλες ταλαιπωρίες και θυσίες, και εκτελώντας ήρωικές πράξεις...»

«Η Ευρώπη —ας τό ξαναπούμε— δέν είναι διόλου άθώα. Είναι ίσως πιο άμαρτωλή, πιο πολύ δεμένη με τή γηνιά του Κάιν, από όλες τις άλλες ήπειρους τής γήινης σφαίρας. Άλλά, όπως και νάχουν τὰ πράγματα από ήθική άποψη, άναμφισβήτητο είναι, ότι ή Ευρώπη —ή μικρή αυτή ήπειρος, πού δέν είναι καν, από άποψη φυσικογεωγραφική, ιδιαίτερη ήπειρος— άνακάλυψε τόν επίγειο κόσμο **ως ένιαίο σύνολο**, όροθέτησε τόν κόσμο αυτόν και του έδωσε τόν ιστορικό ρυθμό του («όροθέτησε» μάλιστα και αυτό ακόμα τό ούράνιο σύμπαν) και έκαμε τό μύθο —ή τό «χρονικό»— τής παρουσίας και τής πορείας του ανθρώπου επί τής γής «ιστορία» και μάλιστα **παγκόσμια ιστορία**. Και βλέπει σήμερα τήν **παγκοσμιότητα**, δημιούργημα άποκλειστικά δικό της, νά τήν κυκλώνει, νά τήν συμπιέζει, με τήν τάση νά τήν πνίξει».

Ι. Θεοδορακόπουλου:
Τό πνεύμα τής Ευρώπης κινδυνεύει

«Η Ευρώπη έπροχώρησε αρκετά προς τήν ένότητά της. Η ένότης όμως αυτή τής Ευρώπης δέν είναι, όπως πιστεύουν οι τεχνοκράτες, άπλως οικονομική ούτε είναι σοσιαλιστική, αλλά έγκειται στην **άποκατάσταση του πνεύματος**, τό όποιο έδημιούργησε ό,τι ονομάζουμε Ευρώπη από τήν έποχή των Ελλήνων...»

«Δέν ύπάρχει άμφιβολία ότι τό πνεύμα τής Ευρώπης με τήν **πλούσια ποικιλία** του άπειλείται σήμερα και από τήν ύπερπόντια μεγάλη δύναμη, δηλαδή τις Ένωμένες Πολιτείες τής Άμερικής. Όμως, ή **άπειλή** αυτή δέν είναι έσκεμμένη, ήθελμημένη...»

«Η Άμερική, αν και άποτελή προέκταση του Ευρωπαϊκού πνεύματος, αν και άντλη συνεχώς από τήν Ευρώπη πνευματικές δυνάμεις, έπειδή ή ακτινοβολία της είναι παγκόσμια, είναι άυτόνοητο ότι έπηρεάζει όλα τὰ φαινόμενα τής ευρωπαϊκής ζωής...»

«Πάντως, τό γεγονός τό όποιο ένδιαφέρει έμάς εδώ, είναι τούτο: ότι τόσο τα οικονομικά και τεχνικά, όσον και τὰ πνευματικά και καλλιτεχνικά αγαθά, τὰ όποια ως χείμαρρος εισρέουν στην Ευρώπη, έπιδρούν τόσο πολύ στο πνεύμα και τή συμπεριφορά της, ώστε μεταβάλλουν τήν όψη της και τούτο άποτελεί άκρίβως κίνδυνο για τό πνεύμα τής Ευρώπης. Τόν κίνδυνο αυτόν ή Ευρώπη μπορεί νά τόν άποφύγει μόνον με τήν έμβάθυνση στο πνεύμα της...»

(Βλ. ΥΠΕΠΘ, 1977, Ευρώπη (μικρό άνθολόγημα κειμένων), Άθήνα - και περ. ΕΥΘΥΝΗ, τ. 24 (1973)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΑΠΑΧΡΗΣΤΟΣ:

Ένας μεγάλος παιδαγωγός έφυγε από κοντά μας

Μεγάλο και δυσαναπλήρωτο κενό «στην επιμόρφωση των δασκάλων, στη διδακτική πράξη και στη διδακτική έπιστήμη» άφησε με τόν αιφνίδιο θάνατό του ένας μεγάλος παιδαγωγός και στην ουσία δάσκαλος, ό Βασίλειος Παπαχρήστος.

Τό βράδυ τής 13 Μαΐου, τής Ζωοδόχου Πηγής, σέ ηλικία 68 ετών, ή καρδιά του έπαυσε νά χτυπά.

Ο έκλιπών, φίλος τής «Χ», ως Ηπειρώτης είχε έμφυτη τή διάθεση τής προσφοράς προς τήν κοινότητα και ιδιαίτερα προς τήν παιδεία. Σπούδασε στο ί ε ρ ο δ ι δ α σ κ α λ ε ι ο «Βελλάς», στη συνέχεια πήρε Master στην Παιδαγωγική Ψυχολογία, στο Πανεπιστήμιο του Μονάχου. Διετέλεσε Σχολικός Σύμβουλος και ύπηρέτησε με πάθος τήν Παιδεία. Άφησε πίσω του ένα πλούσιο συγγραφικό έργο, κλασικό και πρωτότυπο, πού θά άποτελεί για πολλά χρόνια ένα πολύ χρήσιμο και άπαραίτητο βοήθημα για τό δάσκαλο και τό μαθητή.

Η «επανάσταση στη διδασκαλία του γλωσσικού μαθήματος», τό «Λεξικό μου», τό «Λεξικό των Μαθηματικών», ή «Διδασκαλία του σκέπτομαι και γράφω», άποτελούν έργα ζωής του έκλιπόντος και μιά μεγάλη προσφορά στη στοιχειώδη εκπαίδευση τής χώρας μας.

Η σπουδαιότητα του έργου αυτού φαίνεται και



από τό γεγονός ότι επί σειρά ετών ό μακαριστός Βασίλειος Παπαχρήστος δέν προλάβαινε νά ανταποκρίνεται σέ προσκλήσεις συλλόγων τής εκπαιδευτικής κοινότητας, για νά παρουσιάσει τό εκπαιδευτικό σύστημά του με άναρίθμητα σεμινάρια διδακτικής σέ δασκάλους όλης τής χώρας. Γιατί, όπως είπε ό φίλος συνάδελφος και συνεργάτης του, κ. Λουκάς Μάνδαλος στον επικήδειό του, ό έκλιπών «πίστευε στις δυνατότητες του έλληνόπουλου και στις ικανότητες του Έλληνα δασκάλου. Συνάδελφοί του του έλεγαν: «Τρέχεις παντού σαν τόν Πατροκοσμά».

Η «Χ» συλλυπείται τούς οικείους του μακαριστού Βασιλείου και εύχεται ό Αναστάς Κύριος νά αναπαύσει τήν ψυχή του.

Μανώλης Μηλιαράκης

ΣΤΙΣ 26 ΜΑΪΟΥ ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

Έκδήμησε εις Κύριον ή Έλένη Ίουλιανού Μουστάκη

Τό Ψυχοσάββατο τής Πεντηκοστής, 26 Μαΐου 2007, στις 11 π.μ. θά τελεσθεί πολυαρχιερατικό Ί. Μνημόσυνο τής εις Κύριον μεταστάσης Έλένης Ίουλιανού Μουστάκη, τό γένος Προμπονά, στον Ί. Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στην Πλάκα.

Η μακαριστή Έλένη έξεδήμησε πλήρης ήμερών, βίωσασα έμπράκτως τήν ορθόδοξη πίστη μας, κατά τή διάρκεια τής Διακαινησίμου Έβδομάδας τής Λαμπροφόρου Αναστάσεως. Σεβαστή άπ' όλους, όσοι είχαμε τήν τύχη νά τήν γνωρίζουμε, με ευγένεια ψυχής, άληθινή άρχοντίσσα και οικοδέσποινα, με όλα τὰ χαρακτηριστικά τής λεβεντίας και άρχοντίας τής ναξιώτικης γής πού τή γέννησε. Μητέρα του γνωστού και αγαπητού μας θεολόγου - κοινωνιολόγου Γιώργου Μουστάκη, ύπηρέτησε τήν εκκλησιαστική άγώνα του άείμνηστου ιδρυτού τής Χ.Δ. Ν. Ψαρουδάκη.

Άγαπημένο ζευγάρι ή



Έλένη και ό Ίουλιανός, είχαν πάρει μέρος στα πρώτα στάδια τής αντιστασιακής κατά των Γερμανών έαμικής εξόρμησης.

Μεταπολεμικά, συνέτρεχε τό έργο του τότε αρχιμανδρίτη π. Αύγουστίνου Καντιώτη και του τότε προέδρου τής Χ.Δ. Ν. Ψαρουδάκη.

Ο πρόεδρος τής Χ.Δ. Μανώλης Μηλιαράκης έπισκέφθηκε τόν αδ. Γιώργο Μουστάκη και του εξέφρασε τὰ προσωπικά του συλλυπητήρια, καθώς και τής Χ.Δ.

Μαν.Μηλιαράκης



Όχι επαναφορά του σχεδίου Ανάν

Συνέχεια από τη σελ. 1

τον νέο Αρχιεπίσκοπο κ. Χρυσόστομο Β', τόσο στο εθνικό, όσο και σε ευρύτερα κοινωνικά ζητήματα.

Τά εθνικά θέματα υπερκομματικά

Από την πλευρά του, ο Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος, ο οποίος την προηγούμενη εβδομάδα πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στην Εκκλησία της Κύπρου, ευχαρίστησε για τη θερμή υποδοχή και επισήμανε ότι τα εθνικά θέματα είναι υπερκομματικά και ενδιαφέρουν την Εκκλησία διαχρονικά. «Ως Εκκλησία», τόνισε, «μελετήσαμε το Σχέδιο Ανάν και είδαμε ότι οδηγούσε στη διάλυση της κρατικής υποστάσεως της Κύπρου και στον αφελληνισμό της νήσου. Στο πρόσωπό σας αναγνωρίζουμε τον γνήσιο πατριώτη και αγωνιστή, που σκέπτεται και εργά-

ζεται διαρκώς για το καλώς νοούμενο συμφέρον του τόπου του. Σας διαβεβαιώνουμε ότι η Εκκλησία της Ελλάδος θα είναι πάντα κοντά στα δίκαια του Κυπριακού Ελληνισμού. [...] Χαίρω, διότι αναγνωρίζετε το ρόλο της Εκκλησίας στην επίλυση του κυπριακού προβλήματος, καθώς και για τις αγαθότητες σχέσεις Σας με Αυτήν και τον Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Β', που συναντά στο πρόσωπό Σας έναν θερμό συναντιλήπτορα».

Στη συνέχεια, οι δύο άνδρες μίλησαν για τους βανδαλισμούς και την ιεροσυλία που υφίστανται ιεροί τόποι (ναοί και μονές) στα Κατεχόμενα και ο Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος, επισημαίνοντας την ανάγκη διαρκούς αγώνα για την ευαισθητοποίηση της διεθνούς κοινής γνώμης ως προς το θέμα αυτό, είπε ότι «η σιωπή είναι ατιμία».

Η «Χ» στο διαδίκτυο

Ανανεωμένη εμφανίζεται εδώ και λίγες εβδομάδες η ιστοσελίδα της «Χριστιανικής» στο διαδίκτυο και στη διεύθυνση www.xristianiki.gr. Στη σελίδα μας μπορείτε να βρείτε τα κύρια άρθρα της έντυπης «Χ» καθώς και αρχαία παλαιότερων φύλλων, ακόμα και κάποια από τα ιστορικά φύλλα της εφημερίδας, τη δεκαετία του 1970. Επίσης, είναι διαθέσιμη μία μικρή ιστορία του «Κινήματος της Χριστιανικής Δημοκρατίας» και του ιδρυτή και άειμνηστου προέδρου της αδελφού Νίκου Ψαρουδάκη.

Σημειώστε ότι η διεύθυνση του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου μας άλλαξε. Για τα e-mail προς την εφημερίδα μας, λοιπόν, πληκτρολογήστε τη διεύθυνση: xristianiki@xristianiki.gr.

Μνήμη Ποντίων

Το «Ψωμιάδειον» Πολιτιστικό Κέντρο Ποντιακού Ελληνισμού, στο πλαίσιο των εκδηλώσεων μνήμης της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού, διοργανώνει εκδήλωση τη Δευτέρα 14 Μαΐου 2007 και ώρα 20.00, στο θέατρο «Παλλάς», Βουκουρεστίου 5, Αθήνα. Θα παρουσιαστεί το μουσικό έργο «Στο δρόμο για το Τσιμενλί», με τους καλλιτέχνες: Κ. Χατζή, Μ. Μητσιά, Δ. Μπάση, Ε. Τσαλιγοπούλου, Θ. Στίγκα, Μ. Ασλανίδου και τους Πόντιους καλλιτέχνες Η. Υφαντίδη και Λ. Τερζά.

Ο Σύνδεσμος Ποντιακών Σωματείων Νότιας Ελλάδος και Νήσων, διοργανώνει την Κυριακή 20.5.2007 και ώρα 12.00 στη Μητρόπολη Αθηνών, δοξολογία και επιμνημόσυνη δέηση. Θα ακολουθήσει κατάθεση στεφάνων στον Άγνωστο Στρατιώτη και πορεία στην Τουρκική Πρεσβεία.

«ΟΜΟΛΟΓΟΥΝ» ΤΟ ΤΟΞΟ ΤΗΣ ΥΠΟΤΕΛΕΙΑΣ

Συνέχεια από τη σελ. 1

έκανε ή κάνει περισσότερα και μεγαλύτερων διαστάσεων σκάνδαλα και ότι το δικό τους κόμμα θα είναι άτεγκτο στην πάταξη της διαφθοράς. Στο αντίπαλο κόμμα, και όχι στο δικό τους, βρίσκονται οι περισσότεροι άσυνειδητοι, διεφθαρμένοι, κλέφτες, άπατεώνες, οι ανίκανοι να ασκήσουν χρηστή διαχείριση!

Ο καυγάς αυτός δεν είναι σημερινό φαινόμενο. Είναι πάγια χαρακτηριστικά του πολιτικού και κοινωνικού μας συστήματος.

Τί κρύβει το σκάνδαλο των ομολόγων

Τά σκάνδαλα αυτά πάντως, μικρά ή μεγάλα, υπαρκτά ή όχι, τις περισσότερες φορές χρησιμοποιούνται για να υπηρετηθούν διάφορες σκοπιμότητες, και όχι για να ληφθούν μέτρα για την αποτροπή τους στο μέλλον. Γι' αυτό, εξ' άλλου, επαναλαμβάνονται και άλλες διαστάσεις!

Συνθησισμένη και μεθοδευμένη τακτική ή χρήση των σκανδάλων από τα ΜΜΕ για διάφορους σκοπούς, όπως:

- Αποσκόληση της κοινής γνώμης με αποκαλύψεις, καταγγελίες, τηλεδίκες κ.λπ., την ίδια περίοδο που η κυβέρνηση προωθεί αντίστοιχα σχέδια, αποφάσεις, μέτρα κ.λπ. Στην περίπτωση αυτήν, η κυβερνητική δραστηριότητα, που αποσκοπεί στο μείζον σκάνδαλο περνά στα «ψιλά», ενώ η κοινή γνώμη βομβαρδίζεται με το μικρότερο σημάσι «σκάνδαλο» κάποιου κυβερνητικού στελέχους.

- Χρήση του «σκάνδαλου» από ορισμένα ΜΜΕ, για να πιεσθεί ή και να εκβιασθεί η εκάστοτε κυβέρνηση να υποκύψει σε προνομαχική αντιμετώπιση του καναλάρχη ή συγκροτηματάρχη.

- Χρήση του «σκάνδαλου», πάντα με συνεργούς τα ΜΜΕ, από τον ξένο παράγοντα είτε για να «τιμωρήσει» την κυβέρνηση, είτε για να ασκήσει πίεση σε αυτήν, και γενικώς για να προωθήσει δικά του στρατηγικά και οικονομικά συμφέροντα.

Στην περίπτωση του σκανδάλου των ομολόγων, πού, όπως από την αρχή τονίσαμε, και υπαρκτό είναι και μεγάλο, και οι δράστες του γνωστοί, έχουμε να παρατηρήσουμε τα εξής:

1. Βγήκε στην επιφάνεια ως όμοβροντία των ΜΜΕ άμεσως μετά την υπογραφή της συμφωνίας Ρωσίας - Βουλγαρίας - Ελλάδας για τον αγώγιμο Μπουργκάς - Άλεξανδρούπολης, παρά και αντίθετα προς τις υποδείξεις των ΗΠΑ.

2. Τα ΜΜΕ και οι ΗΠΑ δεν γνώριζαν το «κόλπο» της ληστείας των Ασφαλιστικών Ταμείων από το υπουργείο Οικονομίας και τούς «συνεταίρους» του στή ληστεία; Όπωςδήποτε το γνώριζαν. Γιατί δεν το είχαν αποκαλύψει πριν; Αν

3. Είναι τόσο πρωτοφανές το συγκεκριμένο σκάνδαλο και τόσες μεγάλες οι διαστάσεις του, ώστε να δικαιολογείται η επί πάνω δύο μήνες συνεχής παρουσίασή του με πρωτοσέλιδα των εφημερίδων και με πλήρη ραδιοτηλεοπτική κάλυψη με «παράθυρα» και τηλεδικαστήρια; Ούτε πρωτοφανές είναι, ούτε των πίο μεγάλων διαστάσεων. Τα Ταμεία καταληστεύονται εδώ και μισό αιώνα με δράστη, όπως και τώρα, το κράτος! Ποτέ, όμως, η διαπιστωμένη αυτή ληστεία δεν άπασχολησε τα ΜΜΕ τόσο πολύ. Γιατί;

4. Τό μήνυμα-συμπέρασμα πού έχουν περάσει τα ΜΜΕ στο λαό αυτό το δίμηνο, ποίο είναι; Ότι, αν όχι όλοι οι πολιτικοί, πάντως οι περισσότεροι είναι σκάρτοι και άπατεώνες, γι' αυτό γίνονται τα σκάνδαλα. Το σύστημα είναι καλό, αλλά οι πολιτικοί είναι ή σκάρτοι ή ανίκανοι. Γενικώς, το δίμηνο αυτό ή πολιτική απαξιώνεται συστηματικά και ή λειτουργία της, αντί να άσκειται από τούς πολίτες και τούς πολιτικούς φορείς και πρόσωπα, άσκειται από τις Τράπεζες και το μεγάλο κεφάλαιο! Μέ την κυριαρχία του κεφαλαίου «ή τιμή, τιμή δεν έχει». Τα πάντα εξαγοράζονται!

Τά εθνικά θέματα υπερκομματικά

Από την πλευρά του, ο Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος, ο οποίος την προηγούμενη εβδομάδα πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στην Εκκλησία της Κύπρου, ευχαρίστησε για τη θερμή υποδοχή και επισήμανε ότι τα εθνικά θέματα είναι υπερκομματικά και ενδιαφέρουν την Εκκλησία διαχρονικά. «Ως Εκκλησία», τόνισε, «μελετήσαμε το Σχέδιο Ανάν και είδαμε ότι οδηγούσε στη διάλυση της κρατικής υποστάσεως της Κύπρου και στον αφελληνισμό της νήσου. Στο πρόσωπό σας αναγνωρίζουμε τον γνήσιο πατριώτη και αγωνιστή, που σκέπτεται και εργά-

ζεται διαρκώς για το καλώς νοούμενο συμφέρον του τόπου του. Σας διαβεβαιώνουμε ότι η Εκκλησία της Ελλάδος θα είναι πάντα κοντά στα δίκαια του Κυπριακού Ελληνισμού. [...] Χαίρω, διότι αναγνωρίζετε το ρόλο της Εκκλησίας στην επίλυση του κυπριακού προβλήματος, καθώς και για τις αγαθότητες σχέσεις Σας με Αυτήν και τον Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Β', που συναντά στο πρόσωπό Σας έναν θερμό συναντιλήπτορα».

Στη συνέχεια, οι δύο άνδρες μίλησαν για τους βανδαλισμούς και την ιεροσυλία που υφίστανται ιεροί τόποι (ναοί και μονές) στα Κατεχόμενα και ο Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος, επισημαίνοντας την ανάγκη διαρκούς αγώνα για την ευαισθητοποίηση της διεθνούς κοινής γνώμης ως προς το θέμα αυτό, είπε ότι «η σιωπή είναι ατιμία».

Τί φανερώνει ή όμοβροντία των ΜΜΕ

4. Τό μήνυμα-συμπέρασμα πού έχουν περάσει τα ΜΜΕ στο λαό αυτό το δίμηνο, ποίο είναι; Ότι, αν όχι όλοι οι πολιτικοί, πάντως οι περισσότεροι είναι σκάρτοι και άπατεώνες, γι' αυτό γίνονται τα σκάνδαλα. Το σύστημα είναι καλό, αλλά οι πολιτικοί είναι ή σκάρτοι ή ανίκανοι. Γενικώς, το δίμηνο αυτό ή πολιτική απαξιώνεται συστηματικά και ή λειτουργία της, αντί να άσκειται από τούς πολίτες και τούς πολιτικούς φορείς και πρόσωπα, άσκειται από τις Τράπεζες και το μεγάλο κεφάλαιο! Μέ την κυριαρχία του κεφαλαίου «ή τιμή, τιμή δεν έχει». Τα πάντα εξαγοράζονται!

Τά εθνικά θέματα υπερκομματικά

Από την πλευρά του, ο Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος, ο οποίος την προηγούμενη εβδομάδα πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στην Εκκλησία της Κύπρου, ευχαρίστησε για τη θερμή υποδοχή και επισήμανε ότι τα εθνικά θέματα είναι υπερκομματικά και ενδιαφέρουν την Εκκλησία διαχρονικά. «Ως Εκκλησία», τόνισε, «μελετήσαμε το Σχέδιο Ανάν και είδαμε ότι οδηγούσε στη διάλυση της κρατικής υποστάσεως της Κύπρου και στον αφελληνισμό της νήσου. Στο πρόσωπό σας αναγνωρίζουμε τον γνήσιο πατριώτη και αγωνιστή, που σκέπτεται και εργά-

ζεται διαρκώς για το καλώς νοούμενο συμφέρον του τόπου του. Σας διαβεβαιώνουμε ότι η Εκκλησία της Ελλάδος θα είναι πάντα κοντά στα δίκαια του Κυπριακού Ελληνισμού. [...] Χαίρω, διότι αναγνωρίζετε το ρόλο της Εκκλησίας στην επίλυση του κυπριακού προβλήματος, καθώς και για τις αγαθότητες σχέσεις Σας με Αυτήν και τον Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Β', που συναντά στο πρόσωπό Σας έναν θερμό συναντιλήπτορα».

Στη συνέχεια, οι δύο άνδρες μίλησαν για τους βανδαλισμούς και την ιεροσυλία που υφίστανται ιεροί τόποι (ναοί και μονές) στα Κατεχόμενα και ο Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος, επισημαίνοντας την ανάγκη διαρκούς αγώνα για την ευαισθητοποίηση της διεθνούς κοινής γνώμης ως προς το θέμα αυτό, είπε ότι «η σιωπή είναι ατιμία».

Τά εθνικά θέματα υπερκομματικά

Από την πλευρά του, ο Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος, ο οποίος την προηγούμενη εβδομάδα πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στην Εκκλησία της Κύπρου, ευχαρίστησε για τη θερμή υποδοχή και επισήμανε ότι τα εθνικά θέματα είναι υπερκομματικά και ενδιαφέρουν την Εκκλησία διαχρονικά. «Ως Εκκλησία», τόνισε, «μελετήσαμε το Σχέδιο Ανάν και είδαμε ότι οδηγούσε στη διάλυση της κρατικής υποστάσεως της Κύπρου και στον αφελληνισμό της νήσου. Στο πρόσωπό σας αναγνωρίζουμε τον γνήσιο πατριώτη και αγωνιστή, που σκέπτεται και εργά-

ζεται διαρκώς για το καλώς νοούμενο συμφέρον του τόπου του. Σας διαβεβαιώνουμε ότι η Εκκλησία της Ελλάδος θα είναι πάντα κοντά στα δίκαια του Κυπριακού Ελληνισμού. [...] Χαίρω, διότι αναγνωρίζετε το ρόλο της Εκκλησίας στην επίλυση του κυπριακού προβλήματος, καθώς και για τις αγαθότητες σχέσεις Σας με Αυτήν και τον Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Β', που συναντά στο πρόσωπό Σας έναν θερμό συναντιλήπτορα».

Στη συνέχεια, οι δύο άνδρες μίλησαν για τους βανδαλισμούς και την ιεροσυλία που υφίστανται ιεροί τόποι (ναοί και μονές) στα Κατεχόμενα και ο Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος, επισημαίνοντας την ανάγκη διαρκούς αγώνα για την ευαισθητοποίηση της διεθνούς κοινής γνώμης ως προς το θέμα αυτό, είπε ότι «η σιωπή είναι ατιμία».

Τά εθνικά θέματα υπερκομματικά

Από την πλευρά του, ο Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος, ο οποίος την προηγούμενη εβδομάδα πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στην Εκκλησία της Κύπρου, ευχαρίστησε για τη θερμή υποδοχή και επισήμανε ότι τα εθνικά θέματα είναι υπερκομματικά και ενδιαφέρουν την Εκκλησία διαχρονικά. «Ως Εκκλησία», τόνισε, «μελετήσαμε το Σχέδιο Ανάν και είδαμε ότι οδηγούσε στη διάλυση της κρατικής υποστάσεως της Κύπρου και στον αφελληνισμό της νήσου. Στο πρόσωπό σας αναγνωρίζουμε τον γνήσιο πατριώτη και αγωνιστή, που σκέπτεται και εργά-

ζεται διαρκώς για το καλώς νοούμενο συμφέρον του τόπου του. Σας διαβεβαιώνουμε ότι η Εκκλησία της Ελλάδος θα είναι πάντα κοντά στα δίκαια του Κυπριακού Ελληνισμού. [...] Χαίρω, διότι αναγνωρίζετε το ρόλο της Εκκλησίας στην επίλυση του κυπριακού προβλήματος, καθώς και για τις αγαθότητες σχέσεις Σας με Αυτήν και τον Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Β', που συναντά στο πρόσωπό Σας έναν θερμό συναντιλήπτορα».

Στη συνέχεια, οι δύο άνδρες μίλησαν για τους βανδαλισμούς και την ιεροσυλία που υφίστανται ιεροί τόποι (ναοί και μονές) στα Κατεχόμενα και ο Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος, επισημαίνοντας την ανάγκη διαρκούς αγώνα για την ευαισθητοποίηση της διεθνούς κοινής γνώμης ως προς το θέμα αυτό, είπε ότι «η σιωπή είναι ατιμία».

Τά εθνικά θέματα υπερκομματικά

Από την πλευρά του, ο Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος, ο οποίος την προηγούμενη εβδομάδα πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στην Εκκλησία της Κύπρου, ευχαρίστησε για τη θερμή υποδοχή και επισήμανε ότι τα εθνικά θέματα είναι υπερκομματικά και ενδιαφέρουν την Εκκλησία διαχρονικά. «Ως Εκκλησία», τόνισε, «μελετήσαμε το Σχέδιο Ανάν και είδαμε ότι οδηγούσε στη διάλυση της κρατικής υποστάσεως της Κύπρου και στον αφελληνισμό της νήσου. Στο πρόσωπό σας αναγνωρίζουμε τον γνήσιο πατριώτη και αγωνιστή, που σκέπτεται και εργά-

ζεται διαρκώς για το καλώς νοούμενο συμφέρον του τόπου του. Σας διαβεβαιώνουμε ότι η Εκκλησία της Ελλάδος θα είναι πάντα κοντά στα δίκαια του Κυπριακού Ελληνισμού. [...] Χαίρω, διότι αναγνωρίζετε το ρόλο της Εκκλησίας στην επίλυση του κυπριακού προβλήματος, καθώς και για τις αγαθότητες σχέσεις Σας με Αυτήν και τον Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Β', που συναντά στο πρόσωπό Σας έναν θερμό συναντιλήπτορα».

Του προέδρου της ΧΔ ΜΑΝΩΛΗ ΜΗΛΙΑΡΑΚΗ



Τό μήνυμα-συμπέρασμα πού έχουν περάσει τα ΜΜΕ στο λαό αυτό το δίμηνο, ποίο είναι; Ότι, αν όχι όλοι οι πολιτικοί, πάντως οι περισσότεροι είναι σκάρτοι και άπατεώνες, γι' αυτό γίνονται τα σκάνδαλα. Το σύστημα είναι καλό, αλλά οι πολιτικοί είναι ή σκάρτοι ή ανίκανοι. Γενικώς, το δίμηνο αυτό ή πολιτική απαξιώνεται συστηματικά και ή λειτουργία της, αντί να άσκειται από τούς πολίτες και τούς πολιτικούς φορείς και πρόσωπα, άσκειται από τις Τράπεζες και το μεγάλο κεφάλαιο! Μέ την κυριαρχία του κεφαλαίου «ή τιμή, τιμή δεν έχει». Τα πάντα εξαγοράζονται!

Τά εθνικά θέματα υπερκομματικά

Από την πλευρά του, ο Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος, ο οποίος την προηγούμενη εβδομάδα πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στην Εκκλησία της Κύπρου, ευχαρίστησε για τη θερμή υποδοχή και επισήμανε ότι τα εθνικά θέματα είναι υπερκομματικά και ενδιαφέρουν την Εκκλησία διαχρονικά. «Ως Εκκλησία», τόνισε, «μελετήσαμε το Σχέδιο Ανάν και είδαμε ότι οδηγούσε στη διάλυση της κρατικής υποστάσεως της Κύπρου και στον αφελληνισμό της νήσου. Στο πρόσωπό σας αναγνωρίζουμε τον γνήσιο πατριώτη και αγωνιστή, που σκέπτεται και εργά-

ζεται διαρκώς για το καλώς νοούμενο συμφέρον του τόπου του. Σας διαβεβαιώνουμε ότι η Εκκλησία της Ελλάδος θα είναι πάντα κοντά στα δίκαια του Κυπριακού Ελληνισμού. [...] Χαίρω, διότι αναγνωρίζετε το ρόλο της Εκκλησίας στην επίλυση του κυπριακού προβλήματος, καθώς και για τις αγαθότητες σχέσεις Σας με Αυτήν και τον Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Β', που συναντά στο πρόσωπό Σας έναν θερμό συναντιλήπτορα».

Στη συνέχεια, οι δύο άνδρες μίλησαν για τους βανδαλισμούς και την ιεροσυλία που υφίστανται ιεροί τόποι (ναοί και μονές) στα Κατεχόμενα και ο Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος, επισημαίνοντας την ανάγκη διαρκούς αγώνα για την ευαισθητοποίηση της διεθνούς κοινής γνώμης ως προς το θέμα αυτό, είπε ότι «η σιωπή είναι ατιμία».

Τά εθνικά θέματα υπερκομματικά

Από την πλευρά του, ο Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος, ο οποίος την προηγούμενη εβδομάδα πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στην Εκκλησία της Κύπρου, ευχαρίστησε για τη θερμή υποδοχή και επισήμανε ότι τα εθνικά θέματα είναι υπερκομματικά και ενδιαφέρουν την Εκκλησία διαχρονικά. «Ως Εκκλησία», τόνισε, «μελετήσαμε το Σχέδιο Ανάν και είδαμε ότι οδηγούσε στη διάλυση της κρατικής υποστάσεως της Κύπρου και στον αφελληνισμό της νήσου. Στο πρόσωπό σας αναγνωρίζουμε τον γνήσιο πατριώτη και αγωνιστή, που σκέπτεται και εργά-

ζεται διαρκώς για το καλώς νοούμενο συμφέρον του τόπου του. Σας διαβεβαιώνουμε ότι η Εκκλησία της Ελλάδος θα είναι πάντα κοντά στα δίκαια του Κυπριακού Ελληνισμού. [...] Χαίρω, διότι αναγνωρίζετε το ρόλο της Εκκλησίας στην επίλυση του κυπριακού προβλήματος, καθώς και για τις αγαθότητες σχέσεις Σας με Αυτήν και τον Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Β', που συναντά στο πρόσωπό Σας έναν θερμό συναντιλήπτορα».

Στη συνέχεια, οι δύο άνδρες μίλησαν για τους βανδαλισμούς και την ιεροσυλία που υφίστανται ιεροί τόποι (ναοί και μονές) στα Κατεχόμενα και ο Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος, επισημαίνοντας την ανάγκη διαρκούς αγώνα για την ευαισθητοποίηση της διεθνούς κοινής γνώμης ως προς το θέμα αυτό, είπε ότι «η σιωπή είναι ατιμία».

Τά εθνικά θέματα υπερκομματικά

Από την πλευρά του, ο Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος, ο οποίος την προηγούμενη εβδομάδα πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στην Εκκλησία της Κύπρου, ευχαρίστησε για τη θερμή υποδοχή και επισήμανε ότι τα εθνικά θέματα είναι υπερκομματικά και ενδιαφέρουν την Εκκλησία διαχρονικά. «Ως Εκκλησία», τόνισε, «μελετήσαμε το Σχέδιο Ανάν και είδαμε ότι οδηγούσε στη διάλυση της κρατικής υποστάσεως της Κύπρου και στον αφελληνισμό της νήσου. Στο πρόσωπό σας αναγνωρίζουμε τον γνήσιο πατριώτη και αγωνιστή, που σκέπτεται και εργά-

ζεται διαρκώς για το καλώς νοούμενο συμφέρον του τόπου του. Σας διαβεβαιώνουμε ότι η Εκκλησία της Ελλάδος θα είναι πάντα κοντά στα δίκαια του Κυπριακού Ελληνισμού. [...] Χαίρω, διότι αναγνωρίζετε το ρόλο της Εκκλησίας στην επίλυση του κυπριακού προβλήματος, καθώς και για τις αγαθότητες σχέσεις Σας με Αυτήν και τον Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Β', που συναντά στο πρόσωπό Σας έναν θερμό συναντιλήπτορα».

Στη συνέχεια, οι δύο άνδρες μίλησαν για τους βανδαλισμούς και την ιεροσυλία που υφίστανται ιεροί τόποι (ναοί και μονές) στα Κατεχόμενα και ο Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος, επισημαίνοντας την ανάγκη διαρκούς αγώνα για την ευαισθητοποίηση της διεθνούς κοινής γνώμης ως προς το θέμα αυτό, είπε ότι «η σιωπή είναι ατιμία».

Τά εθνικά θέματα υπερκομματικά

Από την πλευρά του, ο Μακαριώτατος κ. Χρυσόστομος, ο οποίος την προηγούμενη εβδομάδα πραγματοποίησε επίσημη επίσκεψη στην Εκκλησία της Κύπρου, ευχαρίστησε για τη θερμή υποδοχή και επισήμανε ότι τα εθνικά θέματα είναι υπερκομματικά και ενδιαφέρουν την Εκκλησία διαχρονικά. «Ως Εκκλησία», τόνισε, «μελετήσαμε το Σχέδιο Ανάν και είδαμε ότι οδηγούσε στη διάλυση της κρατικής υποστάσεως της Κύπρου και στον αφελληνισμό της νήσου. Στο πρόσωπό σας αναγνωρίζουμε τον γνήσιο πατριώτη και αγωνιστή, που σκέπτεται και εργά-

ζεται διαρκώς για το καλώς νοούμενο συμφέρον του τόπου του. Σας διαβεβαιώνουμε ότι η Εκκλησία της Ελλάδος θα είναι πάντα κοντά στα δίκαια του Κυπριακού Ελληνισμού. [...] Χαίρω, διότι αναγνωρίζετε το ρόλο της Εκκλησίας στην επίλυση του κυπριακού προβλήματος, καθώς και για τις αγαθότητες σχέσεις Σας με Αυτήν και τον Αρχιεπίσκοπο Χρυσόστομο Β', που συναντά στο πρόσωπό Σας έναν θερμό συναντιλήπτορα».

Η «Ανανεωτική - Αγωνιστική» πρώτη δύναμη στους Κυπρίους

Με ποσοστό 26,2% η Ανανεωτική-Αγωνιστική Κίνηση Κυπρίων Αθήνας αναδείχθηκε και φέτος πρώτη δύναμη στις εκλογές για την ανάδειξη νέου Δ.Σ. της «Ένωσης Κυπρίων Ελλάδας και αντιπροσώπων στο Συνέδριο της Ομοσπονδίας Κυπριακών Οργανώσεων».

ΔΕΛΤΙΟ ΕΓΓΡΑΦΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΗ

Παρακαλώ όπως με εγγράψετε συνδρομητή στη «Χριστιανική». Η αποστολή να γίνεται στην παρακάτω διεύθυνση:

ΕΠΩΝΥΜΟ :
 ΟΝΟΜΑ :
 ΟΔΟΣ : ΑΡΙΘ.:
 ΠΟΛΗ : ΚΩΔΙΚΟΣ:
 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ : ΤΗΛΕΦ.:
 ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: e-mail:

ΣΗΜ.: Η «Χ» κυκλοφορεί κάθε δεύτερη ΠΕΜΠΤΗ και η ετήσια συνδρομή είναι 20€, που μπορούν να καταβληθούν, είτε με ταχυδρομική επιταγή είτε με κατάθεση στην Εθνική Τράπεζα, με ταυτόχρονη ενημέρωσή μας τηλεφωνικώς ή με επιστολή.

• Η Διεύθυνσή μας: Εφημερίδα ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ, Ακαδημίας 78 Δ, 106 78 Αθήνα, Τηλ.: 210 38.06.863, 210 38.11.302, fax: 210 38.06.262.

• Αριθμός Λογ/σμού στην Ε.Τ.Ε.: 040/626560-06, με δικαιούχο: ΚΙΝΗΜΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΑΓΩΝΑ
 Ίδρυτής ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤ. ΨΑΡΟΥΔΑΚΗΣ
 Ίδιοκτήτης: ΚΙΝΗΜΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
 Έκδοτης: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΛΑΘΡΑΣ
 Διευθυντής: ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΚΗΣ
 Διευθυντής Σύνταξης: ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΕΡΒΟΣ
 Οικονομικός υπεύθυνος: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΕΜΠΟΣ
 Τμήμα διαφήμισης: ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΑΘ. ΓΚΟΥΛΗ
 Διεύθυνση: ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 78^Α 106 78 ΑΘΗΝΑ
 Ηλεκτρονική διεύθυνση: www.xristianiki.gr
 e-mail: xristianiki@xristianiki.gr
 Τηλέφωνα Γραμματείας:
 210 38.11.302, 210 38.06.863
 Τηλεομοίτυπον (fax): 210 38.06.262
 Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση:
 ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ
 ΜΕΜΦΙΣ ΑΕ
 Σωκράτους 23, 105 52 ΑΘΗΝΑ

Ετήσια συνδρομή: Έσωτερικου 20,00€, Κύπρου: 50,00€, Εξωτερικού: 50,00€, ΗΠΑ: 80 δολάρια, Καναδά 120 δολάρια Καναδά, Αυστραλίας: 150 δολάρια Αυστραλίας, Λοιπών Χωρών: 80 δολάρια ΗΠΑ ή 80,00€.

Φιλικές συνδρομές από τράπεζες και Έταιρείες 50€. Λογ/σμός της «Χ» στην Έθνική Τράπεζα: 040/626560-06. Άμεσως μετά την κατάθεση πρέπει να μας ενημερώσετε.



Ἡ γενοκτονία τῶν Ἀρμενίων καί τῶν Ἑλλήνων

Θα ήθελα εξ αρχής να αφιερώσω το κείμενο στη μνήμη του Αρμένιου αγωνιστή δημοσιογράφου Χραντ Ντικ, στους τρεις χριστιανούς της επίθεσης στη Μαλάτεια και στον Ιταλό ιερέα της Τραπεζούντας Α. Σαντόρο, που είναι όλοι δολοφονημένοι από το τουρκικό παρακρατικό καθεστώς. Η δολοφονία τους αποδεικνύει ότι το έγκλημα ενάντια στον αρμενικό και ελληνικό λαό και στις άλλες εθνότητες του οθωμανικού κράτους, συνεχίζεται, αφού η ατιμωρησία των ενόχων του αρμενικού και ελληνικού ολοκαυτώματος οπλίζει τους απόγονους των δολοφόνων και σήμερα.

Η πολιτική της γενοκτονίας ενάντια στους λαούς του οθωμανικού κράτους και κεμαλικού καθεστώτος, αρχίζει από τότε και χρησιμοποιεί πάντα την ίδια δικαιολογία: την απειλή των Αρμενίων και των Ελλήνων κατά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, του κράτους των Νεοτούρκων και του κεμαλικού. Πάντα εν ονόματι αυτής της αιτίας, σειρά έχουν οι Αρμένιοι και οι Έλληνες, οι οποίοι από το 1914 έως το 1924 θα βιώσουν την εξόριση και το διωγμό.

Έτσι συντελείται το μαζικό έγκλημα και θα υπάρξουν πάνω από δυόμισι εκατομμύρια θύματα και ο ξεριζωμός ενός λαού από την εθνική του εστία, εκεί όπου ζούσε επί τρεις χιλιετίες.

Ήταν η αποκαλούμενη «τελική

λύση» για το αρμενικό και ελληνικό ζήτημα.

Συνέχεια τής ίδιας πολιτικής

Ήταν η «τελική λύση» οι πρώτες γενοκτονίες του 20ού αιώνα και, επειδή υπήρξε ατιμωρησία, ακολούθησε το εβραϊκό ολοκαύτωμα. «Ποιος θυμάται τους Αρμένιους;», είχε πει ο Χίτλερ σχεδιάζοντας τη δική του «τελική λύση». Ποιος ανέδειξε το ζήτημα του ελληνικού ολοκαυτώματος για να μην υπάρξει συνέχεια στην Κωνσταντινούπολη,

Του ΦΑΝΗ ΜΑΛΚΙΔΗ
Λέκτορα στο Δημοκρίτειο
Πανεπιστήμιο Θράκης



Ίμβρο, Τένεδο, Κύπρο, στον Πόντο;

Σχεδόν έναν αιώνα μετά, η τουρκική πολιτική της άρνησης της Γενοκτονίας δεν έχει αλλάξει στο παραμικρό από πλευράς Τούρκων πολιτικών και κυβερνήσεων, παρ'όλο που τα τελευταία χρόνια αυξάνουν οι φωνές μέσα στην ίδια την Τουρκία που προσπαθούν να πουν την ιστορική αλήθεια. Το κατεστημένο δεν τις αφήνει να ακουστούν πολύ ή τις κατακρίνει και τις καταπνίγει με όλα τα μέσα που διαθέτει. Η δολοφονία του Ντικ το απέδειξε. Όμως, η συμβολή της αρμενικής και της ελληνικής διασποράς

στο ζήτημα είναι σημαντική. Στο διεθνές επίπεδο, τα τελευταία χρόνια, έχει αυξηθεί ο αριθμός των κρατών, πολιτειών και των οργανισμών που αναγνώρισαν και συζήτησαν τη Γενοκτονία. «Η πάλη της ανθρωπότητας κατά οποιασδήποτε επιβουλής είναι η πάλη της μνήμης κατά της λήθης», έγραφε ο γνωστός Τσέχος συγγραφέας Μίλαν Κούντερα. Και έχει απόλυτο δίκιο: παρ'όλο που αρκετοί, που δεν σχετίζονται με την ανθρωπότητα, παραβλέπουν τα ιστορικά εγκλήματα στο βωμό διαφόρων σκοπιμοτήτων, η ανθρωπότητα έχει χρέος να αγωνιστεί ενάντια σε αυτά με όλες της τις δυνάμεις. Το πέρασμα του χρόνου δεν θα είναι σίγουρα εμπόδιο για τις νέες γενιές των Αρμενίων, των Ελλήνων και όλων των δημοκρατικών ανθρώπων. Δεν θα ξεχάσουν και δεν θα εγκαταλείψουν τον αγώνα, επειδή ξέρουν ότι αργά ή γρήγορα θα φτάσει εκείνη η στιγμή που το να αρνείται κανείς τη Γενοκτονία των Αρμενίων και των Ελλήνων θα είναι εντελώς αδιανόητο. Και ότι κάποια στιγμή θα κερδίσουν την πάλη της μνήμης κατά της λήθης. Και μόνο τότε όλοι οι λαοί θα ζουν ειρηνικά.

(Ο Φάνης Μαλκίδης είναι Λέκτορας στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης - Τακτικό μέλος της Διεθνούς Ένωσης Ακαδημαϊκών για τη μελέτη των Γενοκτονιών).

τά του Καίσαρος...

Του ΓΙΑΝΝΗ ΖΕΡΒΟΥ



Κυριακή τής Σαμαρείτιδος, 6 Μαΐου. Πώς σύ, 'Ιουδαίος ών, παρ' έμου πιείν αίτεις ούσης γυναικός Σαμαρείτιδος;» (από την ευαγγελική περικοπή του κατά 'Ιωάννην Ευαγγελίου). Για την εποχή εκείνη ήταν σκάνδαλο άκομα και να συνομιλούν 'Ιουδαίοι με Σαμαρείτες, ενώ υπήρχε και διαμάχη για το πού έπρεπε να προσκυνάται ο Θεός. Άλλη μία ευαγγελική περικοπή όπου κηρύσσεται η άρση των προπρωτικών προκαταλήψεων και εθνικών διακρίσεων. Ο καθένας, άσχετα από εθνικότητα, φύλο, τόπο κατοικίας ή τρόπο ζωής, προτρέπεται να αναζητήσει το «ύδωρ τῶν ζῶν» και να προσκυνήσει το Θεό «εν πνεύματι καί ἀληθείᾳ».

Έλεος! Το βιβλίο 'Ιστορίας τής ΣΤ' Δημοτικού έχει μονοπωλήσει σχεδόν τό ενδιαφέρον τής κοινής γνώμης σέ σχέση με τά άλλα καινούργια σχολικά βιβλία. Άσχετα με τίς διαφωνίες για τό περιεχόμενό του, είναι αναμφίβολο —όπως γνωμάτευσε τεκμηριωμένα η Άκαδημία— ότι είναι γεμάτο λάθη καί ἀβλεψίες, πράγμα πρωτοφανές καί ἀπαράδεκτο, πού δεν τιμᾶ ούτε τή συγγραφική ομάδα, ούτε αὐτούς πού ἦταν ἀρμόδιοι νά ἐλέγξουν τό περιεχόμενο τῶν ἐγχειριδίων πρὶν αὐτά τυπωθοῦν. Άλλά καί ἀπό τό βιβλίο 'Ιστορίας τής Ε' Δημοτικού, πού δεν προκάλεσε τόσες διαμαρτυρίες, πληροφοροῦμαστε ότι ἡ Ζ' Οἰκουμένη Σύνοδος πού καταδίκασε τήν εικονομαχία συγκλήθηκε τό 843 ἀπό τήν αὐτοκράτειρα Θεοδώρα. Ἐμεῖς, ὡς ἀμαθεῖς, νομιζοῦμε μέχρι τώρα ότι ἡ Σύνοδος αὐτή συγκλήθηκε τό 787 με πρωτοβουλία τής αὐτοκράτειρας Εἰρήνης τής Ἀθηναίας.

Νίκη Σαρκοζί. Τελικά, παρά τό γεγονός ότι διαχώρισαν τή θέση τους τόσο ο Φρανσουά Μπαυρού, ὅσο καί ο Λεπέν, ὁ ὑποψήφιος τής Δεξιᾶς Νικολά Σαρκοζί ἐκλέχθηκε πρόεδρος τής Γαλλίας μέ ποσοστό 53%. Αὐτό τό πέτυχε, παρά τήν ἐπίθεση πού δέχθηκε ἀπό τήν ἀντίπαλό του Σεγκολέν Ρουαγιάλ. Ἡ τελευταία, ἂν καί συγκέντρωσε ἀξιοπρεπές ποσοστό (47%), δεν πέτυχε νά καλύψει τή διαφορά τοῦ πρώτου γύρου. Τό βράδυ τής Κυριακῆς, ὅταν τά «Exit Polls» ἔκαθάρισαν τήν κατάσταση, οἱ δύο ἀντίπαλοι ἀντάλλαξαν μηνύματα ἀβροφροσύνης. Ἡ Σεγκολέν Ρουαγιάλ συνεχάρη τόν ἀντίπαλό της καί ἐκείνος ἐξέφρασε τό σεβασμό του πρὸς τό πρόσωπό της καί τούς ψηφοφόρους της. Ὅμως, τήν ἴδια στιγμή ξεσποῦσαν καί διαδηλώσεις διαμαρτυρίας γιά τή νίκη τοῦ Σαρκοζί ἀπό διάφορες ομάδες, πράγμα πού προδικάζει ότι ἡ περίοδος τής θητείας του θά εἶναι ἰδιαίτερα θερμή.

Θατσερισμός καί φιλοατλαντισμός. Φαίνεται ότι στά ἑσωτερικά θέματα ὁ Σαρκοζί θά ἀσκήσει σκληρή πολιτική παρόμοια με αὐτή τής Μάργκαρετ Θάτσερ στή Βρεταννία. Στά ἑξωτερικά, ἡ φιλοατλαντική πολιτική τής Γαλλίας θά λάβει τέλος καί θά υπάρξει μεγαλύτερη σύμπλευση με τίς ΗΠΑ. Ἐνδιαφέρει τήν Ἑλλάδα τό

γεγονός ότι ἔχει δηλώσει ἀντίθετος μέ τήν ἐνταξη τής Τουρκίας στήν Ε.Ε. Μένει νά δοῦμε κατά πόσο ἡ ὅλη στάση του θά εἶναι εὐνοϊκή γιά τά ἐθνικά μας θέματα, πράγμα καθόλου βέβαιο. Ἄλλωστε, ἀκόμα καί ἂν καταλήξει νά μπλοκάρει τήν ἐνταξη τής Τουρκίας στήν Ε.Ε., δεν εἶναι καθόλου βέβαιο ότι τά ἀνταλλάγματα πού θά προσφέρει πρὸς ἐξουμεισμό της θά εἶναι τής ἀρεσκείας μας.

Δείγμα γραφῆς. Ὁ Σαρκοζί, ἔχοντας διατελέσει ὑπουργός Ἐσωτερικῶν στήν ἀπερχόμενη κυβέρνηση, ἔχει δώσει δείγματα γραφῆς τοῦ αὐταρχισμοῦ του. Μέ τό νόμο περί ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας πού ψηφίστηκε μέ εἰσηγήσή του τό 2003, ἀρχειοθετεῖται τό γενετικό ὕλικό ὧν ἔχουν τελεσθεῖ ὀρισμένα ἐγκλήματα. Στήν ἀρχή, ὁ νόμος ἀφοροῦσε μόνο σεξουαλικά ἐγκλήματα, ἀλλά σιγά-σιγά περιέλαβε καί ἄλλα εἶδη, καθώς καί στοιχεῖα: ὄχι μόνο τούς δραστές τους ἀλλά καί τούς ἀπλούς ὑπόπτους. Μέ βάση αὐτόν τό νόμο, ὅπως γράφει ἡ ἐφημερίδα «Le Monde» στήν ἱστοσελίδα της (5.5.2007), δύο παιδιά, 8 καί 11 ἐτῶν, ἀπειλούνται μέ γενετικό φακέλωμα —ἀλλά καί φωτογράφιση καί λήψη ἀποτυπωμάτων—, ἐπειδή ἐκλεψαν παιχνίδια, ἀφοῦ ὁ νόμος δεν κάνει διάκριση μεταξύ ἐνηλίκων καί ἀνηλίκων. Ὁ πατέρας τους ἀρνείται νά συμμορφωθεί, φοβόμενος ότι τό φακέλωμα θά ἔχει δυσμενῆ ἐπίδραση στό μέλλον τῶν παιδιῶν του. Νά σημειωθεί ὅτι στήν Ἑλλάδα ἀλλά καί στίς περισσότερες χώρες τοῦ κόσμου, τά ἐγκλήματα τῶν ἀνηλίκων δεν καταχωροῦνται στό ποινικό μητρώο. Τό μέτρο αὐτό ἔχει γίνει ἀποδεκτό, διότι ἔχει συμβάλλει στή διαλεύκανση 5.000 ὑποθέσεων. Ὅμως, ἦδη οἱ φακέλωμένοι ξεπερνοῦν τούς 300.000, ἀκόμα καί γιά ἐλαφρά ἐγκλήματα.

Ἡ στάση τῶν Χριστιανῶν. Σύμφωνα μέ τίς δημοσκοπήσεις, τό 60% τοῦ σύνόλου τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν καί τό 72% τῶν ἐνεργῶν εἶχε ταχθεῖ ἀπό τόν πρώτο γύρο ὑπέρ τοῦ Σαρκοζί, παρά τήν ὑπάρξη καί τοῦ Φρανσουά Μπαυρού, ὁ ὁποῖος ἔχει χριστιανικές καταβολές. Στίς ἐξαίρεσεις συμπεριλαμβάνεται τό γνωστό μας περιοδικό «Témoignase Chretienne», τό ὅποιο, στόν δεύτερο γύρο, ἔλαβε ἀνοιχτά θέση ὑπέρ τής Σεγκολέν Ρουαγιάλ, παρά τό γεγονός ότι τής καταλογίζει ότι ἀπέτυχε στήν προεκλογική ἐκστρατεία της τοῦ πρώτου γύρου. Τό κύριο ἄρθρο τοῦ τεύχους τής 26.4.2007 ἔχει τίτλο: «Γιατί τό Témoignase Chretienne δεν θά ψηφίσει στίς 6 Μαΐου ὅπως τό 72% τῶν καθολικῶν». Ἡ ἀπάντηση εἶναι ότι τό περιοδικό ὑποστηρίζει τή Σεγκολέν Ρουαγιάλ, ἐπειδή ὑποστηρίζει ἀνυποχώρητα «τίς ἀξίες τής ἀδελφοσύνης, τής κοινωνικῆς δημοκρατίας καί τής ἀλληλεγγύης. Ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον παρουσιάζει ἡ ἐπισημάνση τοῦ περιοδικοῦ ότι ὁ Σαρκοζί προβαλόντας συστηματικά ἀπό τά Μέσα Ἐνημέρωσης ὡς ὁ ἐπόμενος Πρόεδρος πολὺ πρὶν ἀπό τίς ἐκλογές.

ΣΤΟ 27ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΟΛΟΚΑΥΤΩΜΑ

Τό Ποντιακό ζήτημα καί ἡ Γενοκτονία τῶν Ἑλλήνων ἐτέθη γιά πρώτη φορά

Το Ποντιακό ζήτημα και η Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στο 27ο Συνέδριο για το Ολοκαύτωμα (τίτλος φετινού συνεδρίου: «Συνεργασία, αδιαφορία, αντίσταση: Απαντήσεις στο ολοκαύτωμα και τη γενοκτονία»), το οποίο διοργανώθηκε στο Millersville University των ΗΠΑ.

Το Συνέδριο διοργανώθηκε από την 25η έως την 27η Μαρτίου και περιελάμβανε ενότητες για το ζήτημα του εβραϊκού ολοκαυτώματος σε όλο τον κόσμο καθώς και τις συνιστώσες του, το ζήτημα των μαζικών δολοφονιών στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη, ενώ για πρώτη φορά σε ανάλογο Συνέδριο παρουσιάστηκε ενότητα για τις γενοκτονίες που έχει διαπράξει το οθωμανικό κράτος και η Τουρκία.

Για τη Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου μίλησε ο Φάνης Μαλκίδης του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, τακτικό μέλος της Διεθνούς Ένωσης Ακαδημαϊκών για τη μελέτη των Γενοκτονιών (International Association of Genocide Scholars).

Ο Φάνης Μαλκίδης αναφέρθηκε στα στοιχεία που τεκμηριώνουν τη Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου, τη μεθοδική δηλαδή εξολόθρευση μιας ιστορικής, εθνικής, φυλετικής και θρησκευτικής ομάδας, με βίαια ως επί το πλείστον μέσα.

Η Τουρκία υπέγραψε την απόφαση του ΟΗΕ για τη Γενοκτονία την 31η Ιουλίου 1950 και δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως την 19η Μαρτίου 1954, αποδεχόμενη εξ ολοκλήρου τον ορισμό της Γενοκτονίας. Ωστόσο, η

Τουρκία ενέταξε το αδίκημα στον Ποινικό Κώδικα 50 και πλέον χρόνια μετά, το Φεβρουάριο του 2005, χωρίς όμως μέχρι σήμερα να έχει αποδεχθεί το ζήτημα των Γενοκτονιών που διέπραξε εις βάρος των Αρμενίων, των Ελλήνων, των Ασσυρίων και άλλων λαών.

Σύμφωνα με τον Φάνη Μαλκίδη, με την πάροδο του χρόνου και με τις εξελίξεις που εν τω μεταξύ υπήρξαν μετά τη δίκη της Νυρεμβέργης, η στενή (νομική) προσέγγιση της έννοιας της γενοκτονίας χρειάστηκε να διευρυνθεί για τα εξής ζητήματα:

- Η ρύθμιση, η οποία προοριζόταν για την καταδίκη της Γερμανίας των Ναζί, δεν κάλυπτε γεγονότα σε όλον τον κόσμο. Μάλιστα, οι πόλεμοι που μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο συντάραξαν τον Τρίτο Κόσμο, συχνά ξεσήκωναν κατά των αποικιοκρατών τις κατηγορίες της «Γενοκτονίας».

- Η καταγραφή του 1948 δεν κάλυπτε την προστασία ομάδων που ζούσαν μέσα σε χώρες, όπως για παράδειγμα η ΕΣΣΔ, η Γιουγκοσλαβία, το οθωμανικό κράτος-Τουρκία.

- Η νομική εξήγηση της έννοιας της Γενοκτονίας δεν εκινείτο στο πεδίο της πρόληψης, αλλά της καταδίκης. Το νέο περιβάλλον που είχε δημιουργηθεί, κυρίως μεταψυχροπολεμικά, χρειαζόταν μηχανισμούς πρόληψης, ώστε να μη συντελούνται μαζικά εγκλήματα.

Το πρώτο κενό που διαπιστώθηκε ήδη από τη δίκη της Νυρεμβέργης, ήταν ότι δεν συντελείται άμεση εξολόθρευση της ομάδας-στόχου, αλλά το έγκλημα εξελίσσεται σε μια πάροδο ετών. Για παρά-

δειγμα, η Γενοκτονία των Εβραίων συντελείται μέσα σε μια περίοδο 12 ετών (1933-1945), των Αρμενίων μέσα σε 14 χρόνια, των Τούρτα στη Ρουάντα σε 15 χρόνια. Μετά τον Ψυχρό Πόλεμο δόθηκε βαρύτητα στην πρόληψη της Γενοκτονίας και όχι μόνο στην καταδίκη της, η οποία έχει, εκ των υστέρων, σημασία μόνο ηθική, αφού έχουν υπάρξει θύματα. Ακόμη τέθηκε το ζήτημα της δίωξης της εθνοτικής ομάδας, με κύριες αναφορές στις χώρες της Βαλτικής επί ΕΣΣΔ και το 1998 ο G. Η Stantion, καθηγητής στο Γέιλ, μετά τις εξελίξεις που προέκυψαν μετά το 1948, αλλά κυρίως μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου, παρουσίασε και ανέλυσε τις οκτώ φάσεις της γενοκτονίας ως εξής: 1. Ομαδοποίηση, 2. Στιγματισμός ή Συμβολισμός, 3. Απανθρωποποίηση ή Θηριοποίηση, 4. Οργάνωση, 5. Πόλωση, 6. Προετοιμασία, 7. Εξολόθρευση, 8. Απόπειρη ευθυνών ή άρνηση ενοχής.

Η Γενοκτονία των Ελλήνων του Πόντου και ιδιαίτερα η διεθνοποίησή της αποτελεί ένα σημαντικό ζήτημα, το οποίο κυριαρχεί ως αίτημα των Ποντίων παγκοσμίως. «Η ανάδειξη και διεθνοποίηση της Γενοκτονίας, η οποία υπερβαίνει τον Ποντιακό Ελληνισμό και αφορά όλους τους Έλληνες, θα πρέπει να αποτελέσει σημαντικό στοιχείο της πολιτικής και της επιστημονικής κοινότητας, ιδιαίτερα αυτήν την περίοδο που η συζήτηση διεθνώς για τη γενοκτονίες είναι επίκαιρη και συνεχώς διευρύνεται», κατέληξε ο Φάνης Μαλκίδης.



ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΣΧΟΛΙΑ

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ:

Ἡ ὥρα τῆς κρίσεως γιὰ τὸν Θεόφιλο

Μία νέα μεγάλη κρίση έχει ξεσπάσει προσφάτως στο πολύπαθο Πατριαρχείο Ἱεροσολύμων. Τὴν περασμένη εβδομάδα (1-2.5.2007) συγκεντρώθηκαν στο Ἀμμάν τῆς Ἰορδανίας 80 περίπου ἀντιπρόσωποι τῶν ἀραβόφωνων χριστιανικῶν κοινοτήτων πού ὑπάγονται στο Πατριαρχείο Ἱεροσολύμων.

Μετά ἀπό διήμερες μεταξύ τους διαβουλεύσεις καί ἐπαφές μέ ὑπευθύνους τῆς Ἰορδανικῆς κυβέρνησης, κατέληξαν μέ συντριπτική πλειοψηφία (ἀνω τῶν 70 ἀντιπροσώπων) στήν ἀπόφαση νά ἀπευθύνουν τελεσίγραφο στόν Πατριάρχη Θεόφιλο καί τήν Ἱερά Σύνοδο, μέ τό ὅποιο ζητοῦν ἀπό τόν Πατριάρχη νά σεβασθεῖ πρῶτον τούς ἰορδανικούς νόμους καί δεύτερον καί κυριώτερον νά ὑλοποιήσει τίς ὑποσχέσεις πού ἔχει δώσει πρὸς αὐτούς.

Αἰτήματα

Παρουσίασαν μιά λίστα ἀπό 14 αἰτήματα, τά σοβαρότερα τῶν ὁποίων εἶναι: α) τοποθέτηση Ἀράβων κληρικῶν στήν Ἱερά Σύνοδο, β) χειροτονία Ἀράβων Ἐπισκόπων, γ) λειτουργία σχολείων, δ) δημοσιοποίηση ἀναλυτικῶν καταστάσεων μέ τά περιουσιακά στοιχεία τοῦ Πατριαρχείου καί τίς ἐνοικιάσεις ἀκινήτων, ε) ἐνεργοποίηση μεικτῶν συμβουλίων διοίκησης. Ἄν ὅλα αὐτά καί τά ὑπόλοιπα αἰτήματα δέν ὑλοποιηθοῦν ἄμεσα, οἱ Ἀραβες ἀντιπρόσωποι ἀποφάσισαν νά ζητήσουν ἀπό τήν Ἰορδανία καί τήν Παλαιστινιακή Ἀρχή τήν ἀρση ἀναγνώρισης τοῦ Πατριάρχη Θεοφίλου.



Οἱ ἐξελίξεις κρίνονται ἄκρως ἀνησυχητικές ὄχι μόνο γιὰ τήν τύχη τοῦ Πατριάρχη Θεοφίλου, ἀλλά καί γιὰ τήν παρουσία ὁλόκληρου τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου στο Πατριαρχείο Ἱεροσολύμων. Ἡ ἀραβοποίηση, κατά τό πρότυπο τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιόχειας ἀπειλεῖ τήν ἑλληνική παρουσία στήν Ἱεροσόλυμα, ἐνῶ τό ἑλληνικό ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν, ἔχει ἤδη βεβαρημένο παρελθόν ἀπό ἐποχῆς Βαβύλη.

Διπλωματικό ἢ (καί) ἐκκλησιαστικό πρόβλημα;

Τό ὅλον θέμα ἔχει καί τήν προσωπική του διάσταση. Αὐτή ἀφορᾷ τό νομικό ἐκπρόσωπο τοῦ Πατριαρχείου Ράμι Μούγκραμπι, ἐξ ἀπορρήτων τοῦ Πατριάρχου, Ἀραβὰ μουσουλμάνο, ἰσραηλινῆς ὑπηκοότητας, ὁ ὁποῖος συμπεριφέρεται ὡς ἀπόλυτος ἄρχων στο Πατριαρχείο, ἔχοντας ἐξοργίσει τούς Ἀραβες, θυμίζοντας ἄλλες ἐποχές ἐπὶ τοῦ προηγούμενου Πατριάρχη Εἰρηναίου καί τήν ἐμπλοκή Βαβύληδων καί ἄλλων παρατρεχάμενων. Οἱ Ἀραβες κληρικοί καταφέρνουν ἀνοικτὰ ἐναντίον τοῦ Θεοφίλου, ἀπαιτοῦν ἀπομάκρυνση τοῦ Μούγκραμπι καί πολλές ἀραβόφωνες ἐφημερίδες στήν Παλαιστίνη μιλοῦν γιὰ ἓνα «ἀναπόφευκτο τέλος τῆς ἑλληνικῆς ἀποικιοκρατίας στήν Ἱεροσόλυμα». Ἄλλωστε, ὁ Πατριάρχης Θεόφιλος εἶχε ὑποσχεθεῖ, ἅμα τῆ ἐκλογῆ του, τήν εἴσοδο Ἀράβων κληρικῶν στή Σύνοδο τοῦ Πατριαρχείου, πράγμα πού —γιὰ νά λέμε τήν ἀλήθεια— εἶναι ἐκκλησιαστικῶς ὀρθό καί δίκαιο. Ἡ Ἰορδανία καί ἡ Παλαιστινιακή Ἀρχή δέν ἔχουν ἐκδηλωθεῖ ἀκόμη ἀνοικτὰ. Τό Ἰσραήλ ἀναμένει καιροσκοπικά τίς ἐξελίξεις. Δέν ἀναγνωρίζει τόν Θεόφιλο, ἐνῶ ὁ πρῶην Πατριάρχης Εἰρηναῖος παραμένει στο διαμερισμά του ἐντός τοῦ Πατριαρχείου, πιστεύοντας, ἴσως, ὅτι ἦρθε πάλι ἡ ὥρα του, μιάς καί ἀπολαμβάνει τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ Ἰσραήλ.

Ὁ ἑλληνορθόδοξος χαρακτήρας

Μέσα σέ αὐτήν τή γενικευμένη σύγχυση, τά σενάρια δίνουν καί παίρνουν. Πολλοί βλέπουν πίσω ἀπό τόν ἀραβικό ξεσηκωμό ρωσικό δάκτυλο, λόγω τῆς ὑπαρξης, τά τελευταία χρόνια, πολλῶν χιλιάδων ρωσόφωνων Ἑβραίων ὀρθόδοξου θρησκείματος στο Ἰσραήλ. Καθολικοί καί Ἀρμένιοι στή Ἱεροσόλυμα θά ἐβλεπαν μέ καλό μάτι τήν ἀποδυνάμωση τοῦ ἑλληνορθόδοξου Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων. Δυστυχῶς, οἱ διαμάχες μεταξύ Εἰρηναίου καί Θεοφίλου καί ἡ ἀπαξίωση σέ ἠθικό καί πνευματικό ἐπίπεδο πού αὐτή προκάλεσε γιὰ τό σύνολο τοῦ ἑλληνικοῦ κλήρου στή Ἱεροσόλυμα, δίνουν ἀφορμές γιὰ μελαγχολικές σκέψεις, ὅταν ἀφορᾷ τήν Ἱεροσολυμίτικη Ἐκκλησία, τή «Μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν», ὅπως ψάλλουμε.

Εἶναι καιρός ὁ Πατριάρχης Θεόφιλος, ἄνδρας ἀγαθός, καί οἱ σὺν αὐτῷ νά ἀναλάβουν σθεναρή δράση καί πρωτοβουλίες γιὰ νά περισωθεῖ ὁ ἑλληνορθόδοξος χαρακτήρας τοῦ Πατριαρχείου, ὁ ὁποῖος —μὴν τό ξεχνᾶμε— δέν ἔχει φυλετικό ἀλλά ἱστορικό χαρακτήρα, καθώς, ὅπως εἶχε δηλώσει κατά τήν προηγούμενη κρίση ὁ ἑλληνορθόδοξος βουλευτής τῆς Ἰορδανίας Ὀντε Κονάς (9-5-2005), «ὄλοι οἱ Ἀραβες κληρικοί, ὅπως καί τό ἀραβόφωνο πλήρωμα τοῦ Πατριαρχείου, εἶναι ἑλληνορθόδοξοι!»

«Μουσική Κυψέλη»

Νέα διορθωμένη ἔκδοσις
σέ τρεῖς τόμους

Κυκλοφόρησε ἀπό τήν Ἱερά Μονή Ὁσίου Γρηγορίου Ἁγίου Ὁρους ὁ πρῶτος τόμος τῆς «Μουσικῆς Κυψέλης» τοῦ **Στεφάνου Λαμπαδαρίου**.

Κεντρική διάθεσις: Ἐκδόσεις «**Ἀθανάσιος Σταμούλης**», τηλ.: 210-5238305 καί fax: 210-5238959.

Τό βιβλίο διατίθεται καί ἀπό τήν Ἱερά Μονή Ὁσίου Γρηγορίου Ἁγίου Ὁρους, τηλ.: 23770-23670 καί fax: 23770-23671.

Τό πρῶτο ὀρθόδοξο νηπιαγωγεῖο στήν Τανζανία

Με τή χάρι τοῦ Θεοῦ καί τὸν ιεραποστολικό ζήλο τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Εἰρηνοπόλεως κ. Δημητρίου, συνεχίζεται ἡ διάδοση τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, ὁ ευαγγελισμός τῶν Ἀφρικανῶν ἀδελφῶν μας (1.697 βαπτίσεις νεοφωτιστῶν κατά τὴ Μ. Τεσσαρακοστή) καί τὸ φιλανθρωπικό ἔργο στήν Τανζανία.

Οἱ προσφορές τῶν φίλων τῆς ιεραποστολῆς γίνονται ἔργα στα χέρια τοῦ Σεβασμιωτάτου, μέ ἀποτέλεσμα σὲ λιγότερο ἀπὸ ἓνα χρόνο νά ολοκληρωθοῦν οἱ ἐργασίες ἀνοικοδόμησης τοῦ πρῶτου ὀρθόδοξου νηπιαγωγείου «Παναγία Σου-μελά», μέ δωρεὰ τῆς «Ἀδελφότητος Ὀρθόδοξου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς Θεσσαλονίκης», στο Ἱεραποστολικό Κέντρο τῆς πόλης Kídamaλί στήν Κεντρική Τανζανία.

Τὸ νηπιαγωγεῖο περιλαμβάνει, ἐκτός ἀπὸ τὴ μεγάλη αἴθουσα διδασκαλίας, γραφεῖο διδασκόντων, παιδική βιβλιοθήκη, μεγάλη κουζίνα καί τραπέζαρία μέ δυνατότητα φιλοξενίας 180 παιδιῶν καί αἴθουσα ἀναπαύσεως καί περίθαλψης πτωχῶν καί ασθενικῶν νηπιῶν.

Ἐνα ἔργο πού ἤδη ἀρχισε νά δίνει ζωὴ σὲ εκατοντάδες παιδιά τῆς περιοχῆς, ἀφού μέ

τῆ βοήθεια ἀνωγύμων καί ἐπώνυμων δωρητῶν, ἡ Ὀρθόδοξη Ἱεραποστολή προσφέρει κάθε πρῶτὴ σὲ 180 νήπια γάλα καί βιταμινούχα μπισκότα. Αἰξίζει νά τονίσουμε ὅτι γιὰ ἀρκετά ἀπὸ αὐτά τὰ παιδιά εἶναι ἴσως καί τὸ μοναδικό γεῦμα, ἀφού οἱ τροπικὲς ἀσθένειες, ἡ ἀνομβρία καί τὰ μολυσμένα ὕδατα ἔχουν σαν ἀποτέλεσμα πολλὰ ἐξ αὐτῶν νά εἶναι ὀρφανά.

Ἐπίσης, πραγματοποιήθηκε γεώτρηση μέ δωρεὰ τοῦ Συλλόγου Ἐπιστημόνων Χολαργοῦ - Παπάγου «Τίμιος Σταυρός», μέ ἀποτέλεσμα νά ὑπάρχει ἀφθονο καθαρό νερὸ τόσο γιὰ τὴν ἀνάγκη τοῦ Νηπιαγωγείου, ὅσο καί γιὰ τὴν χιλιάδες τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς, οἱ ὁποῖοι καθημερινὰ πεθαίνουν ἀπὸ τὰ μολυσμένα ὕδατα (Ματθ. 10, 42) καί τὴν τροπικὲς ἀσθένειες.

«Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τὴν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε (Ματθ. 25, 40)».

Greek Orthodox Archbishop of Irioupolis, P.O. Box 1090, Dar es Salaam, Tanzania.

Λογαριασμός: Alpha Bank: 714-00-2310010680, Eurobank: 0026-0124-37-0100969481.

Ἡ δολοφονία τῶν δύο μοναχῶν

Βόμβα μεγατόνων γιὰ ὅλο τὸ χριστιανικό πλήρωμα ἡ εἶδηση τοῦ τραγικοῦ θανάτου τῶν δύο ἀσκητριῶν-γεροντισσῶν Μακρίνης καί Μακαρίας τῆς ἱεράς μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀρτοκωστής.

Μέχρι σήμερα πολλά ἀκούγονται καί ψιθυρίζονται ὅτι γίνονταν στο ταπεινὸ αὐτὸ μοναστηράκι τῆς ἐλεημοσύνης, τῆς προσευχῆς, τῆς ἀληθινῆς καί ἀνόθευτης ὀρθόδοξης βιωτῆς.

Νοιώσαμε ὅτι εἶναι τὰ πρῶτα θύματα μίας ἐπερχόμενης λαίλαπας, ἐν ὅψει κτηματολογίου καί ἐγγραφῆς ἢ αγοραπωλησίας «φιλέτων» οἰκοπέδων καί ἐκτάσεων ἐκκλησιαστικῆς καί δημόσιας περιουσίας. Ἐνας ἀκόμα φάκελλος γιὰ διερεύνηση ἀπὸ τὴν Ἀρχὴ μέσα στους χιλιάδες ἄλλους τῶν ημερῶν μας. Τέτοιοι φάκελλοι κλείνουν γρήγορα, γι' αὐτὸ καί πολλοὶ ἀπὸ τὸν περίγυρο βιάζονται νά βάλουν στο ἔγκλημα τὴν ετικέτα τῆς ληστείας.

Ἡ καθημερινή ζωὴ τῶν «μαρτύρων» αὐτῶν ἦταν μιά διαρκῆς ὁμολογία καθαρότητος, ἀυτάρκειας ἐν Χριστῷ στα καθημερινὰ προβλήματα ἐπιβίωσης μέχρι καί τὰ πιο δύσκολα πνευματικὰ θέματα. Ἡ ιεραποστολική τους δράση μέσα ἀπὸ προσευχὴ καί ἀσκήση εἶχε τραβήξει πολλές ψυχές ἀπὸ τὴν ἐρήμη τῆς ἀγνοίας, τῆς ἀμφισβήτησης, τῆς ἀμαρτίας.

Τὸ μοναστήρι τῶν γεροντισσῶν αὐτῶν εἶναι ἀπὸ τὰ ἐλάχιστα πού δέν εἶχαν «σεκιούριτι». Τὰ καμπανάκια τῶν ποικίλων εἰσβολῶν, ἀκόμα καί τοῦ

ἐπερχόμενου δολοφόνου, ηχοῦσαν πάντα μετὰ ἀπὸ τὴν ἀτελείωτη ἀγρυπνία πού ἔκαθε κάθε χρονιά πού περνοῦσε.

Δύο μοναχῆς-ἄγγελοι μετὰ ἐξ ὀυρανοῦ καί γῆς γίνονται πόλος ἐλξης τῶν καλῶν καί κεντρὶ τοῦ κακοῦ. Μένουν σταθερὲς σὲ αὐτὰ πού διδάχθηκαν, πού μελέτησαν καί ζῶσαν.

Πραγματικά, κάτι τέτοιες σπανιότατες περιπτώσεις μέσα στήν Ἐκκλησία γίνονται καί μετὰ τὸ θάνατό τους ἀφορμὴ γιὰ πιο ουσιαστικὸ πλησίασμα στα πάρα πολὺ λεπτὰ θέματα τῆς ὀντως ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς, ἀπὸ τὰ ὁποῖα, ἐξαιτίας τῆς βαθιᾶς ἐκκοσμίκευσης πού βασανίζει τὴν Ἐκκλησία, ἀπέχουμε παρασάγγα ἀπὸ τὴν οὐσία τους...

Πέφτει πάλι ἡ νύχτα καί τὸ μοναστηράκι τῆς Παναγίας δέν διακρίνεται στο σκοτάδι: οἱ ψυχούλες τους ἀγρυπνοῦσαν καί θα ἀγρυπνοῦν, γιὰ τὴν δὲν περιμέναν οπαδοὺς γιὰ ὑποστήριξη καί ἐμμεση ἀσφάλεια, δὲν ἐψάχναν γιὰ χορηγούς γιὰ νά φτιάξουν μεγαθήρια, δὲν δέχθηκαν σαν ἀνθρώποι προσευχῆς νά βάλουν ὑπογραφές γιὰ ἀνήθικα κτίσματα, πού θα ἐβλάπταν τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ καί τὸ περιβάλλον... Ἦταν πραγματικά ἀπὸ ἄλλο κόσμος, πού σὲ μετρημένες περιπτώσεις ἔχει νά ἐπιδεῖξει ἡ Ἐκκλησία...

Πρεσβεύσατε γιὰ ὅλους ἐμὰς τοὺς χριστιανούς «κατ' οἰκονομίαν» καί τῆς «προοδευτικῆς Ὀρθοδοξίας», ἄγιε μητέρες, αἰωνία σας ἡ μνήμη!

Μαρία Μπινιάρη



ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΓΕΝΙΚΗ & ΜΑΙΕΥΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΚΕΝΤΡΟ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ & ΑΠΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ



ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΝΕΟΪΔΡΥΘΕΝ ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟ,
ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΟ, ΜΑΙΕΥΤΙΚΟ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ
ΚΕΝΤΡΟ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ & ΑΠΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ

Ζητεί για επάνδρωση:

- 1 Ιατρούς
Όλων των ειδικοτήτων (Δ/ντές Τμημάτων, Επιμελητές Α&Β)
- 2 Βιολόγους & Βιοχημικούς
- 3 Νοσηλεύτριες
Όλων των ειδικοτήτων
- 4 Παρασκευαστριες και σηματολήπτριες
- 5 Μοιές
- 6 Τεχνολόγους ιατρικών μηχανημάτων
για τὴν λειτουργία τῶν τμημάτων τῶν
εἰρησίου, ἀρρωσίου, γυναικείας, ἀγγειολογίας, ἰατρικῆς,
ἀλλοῦ κτλ. ἐπιπέδου. Ὁλοκληρὴ συντήρηση, Μασαζήτριες
καὶ Ορθοπαιδολόγοι
- 7 Φυσιοθεραπευτές, Λογοθεραπευτές,
Εργοθεραπευτές, Κινησιοθεραπευτές
- 8 Ψυχολόγους
- 9 Καρδιολογικούς Λειτουργούς
- 10 Κλινικούς Διαιτολόγους
- 11 Διοικητικό Προσωπικό

Για οποιαδήποτε ἐπικοινωνία καί ἀποστολὴ βιογραφικῶν

Τηλ.: 210 777 4949, Fax: 210 777 4989

e-mail: info@polyclinic.gr

www.polyclinic.gr





ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Τό βιβλίο 'Ιστορίας τής ΣΤ' Δημοτικού έχει μείζονες αδυναμίες

Στο βιβλίο της Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού, παρότι στην επικαιρότητα τρέχουν νέα «σκαστά» θέματα, εξακολουθεί να βρίσκεται στο επίκεντρο έντονης εκπαιδευτικής και επιστημονικής κριτικής.

Όσοι προέβλεψαν ότι «μπόρα είναι και θα περάσει», ότι θα «ξεφουσκώσει» και θα καταλήξει στη λήθη, διαφεύδονται. Όπως δεν έγινε το χατίρι και σ' εκείνους που ήθελαν η συζήτηση να περιορισθεί στο χώρο των ειδικών, γι' αυτό και έσπευσαν να ταυτίσουν τις λαϊκές αντιδράσεις με αμαθή όχλο.

Η αλήθεια είναι ότι υπάρχει αφύπνιση και ευτυχώς, γιατί πρόκειται για ένα πεδίο καθοριστικό για την αυτοσυνειδησία μας, που είναι η ιστορική μνήμη. Η αλήθεια είναι ότι το απορρίπτουν οι Πόντιοι, οι Μικρασιάτες, οι Μακεδόνες, οι Μωραΐτες, οι Κρητικοί και άλλοι νησιώτες. Το αρνούνται όλα τα κόμματα της Κυπριακής Βουλής, η Εκκλησία της Κύπρου και της Ελλάδος, Ενώσεις και Σωματεία, πάμπολλοι εκπαιδευτικοί και πανεπιστημιακοί απ' όλο το πολιτικό και ιδεολογικό φάσμα.

Στη συνέχεια, παραθέτουμε τις συμπερασματικές παρατηρήσεις της Ακαδημίας Αθηνών, η οποία συζήτησε το θέμα του νέου βιβλίου Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού σε τρεις πολυώρες συνεδριάσεις της Ολομέλειας.

Απόψεις κριτικής θεώρησης

Έλαβε δε υπόψη της:

1. Το βαθμό της συμμόρφωσης του βιβλίου: α) με το Διαθεματικό Ενιαίο Πλαίσιο Προγραμμάτων Σπουδών Ιστορίας (ΔΕΠ-ΠΣΙ), β) με τους κανόνες ιστοριογραφίας, προσαρμοζόμενους στις συνθήκες σχολικού βιβλίου της ΣΤ' Δημοτικού, σύμφωνα με τις αντιλήψεις της εποχής μας, γ) με τα ιστορικά δεδομένα, καθώς και δ) την ύπαρξη αδυναμιών.

2. Τις ειδικές παρατηρήσεις, κατά ενότητες, των δύο ιστορικών της Ακαδημίας κ.κ. Μιχαήλ Σακελλαρίου και Κων/νου Σβολόπουλου.

Προηγουμένως, να πούμε ότι στους συγγραφείς του βιβλίου και στους υπερασπιστές του, που επιδόθηκαν σε μεγάλο αγώνα για να το παρομοιάσουν ως καρπό νέων επιστημονικών και παιδαγωγικών μεθόδων, και πάλι η απάντηση της Ακαδημίας είναι καταπέλτης: «Ένα σχολικό βιβλίο Ιστορίας πρέπει: α) να είναι ένα επιμελημένο κεί-

μενο, β) να μην αποκλίνει από τους ιστοριογραφικούς κανόνες, γ) να ελκύει τους μαθητές και δ) να κερδίζει την εμπιστοσύνη των ιδίων, των μελών της οικογένειάς τους, των δασκάλων, αλλά και των ενδεχομένων τυχαίων αναγνωστών. Το υπό κρίση βιβλίο είναι ελαττωματικό απ' όλες τις ανωτέρω απόψεις. Το κείμενο έχει διάφορες αδυναμίες, όπως ασάφειες, απροσεξίες, αντιφάσεις, ιστοριογραφικές αδυναμίες. Οι αδυναμίες των ανωτέρω κατηγοριών δεν διεγείρουν το ενδιαφέρον του αναγνώστη, αντιθέτως κλονίζουν την εμπιστοσύνη του».

Συμπερασματικές παρατηρήσεις της Ακαδημίας Αθηνών

1. Οι συγγραφείς, κρί-

νοντας ότι η σύνταξη των προγενεστέρων εγχειριδίων είχε υπαγορευθεί από την επιδίωξη της προσαρμογής, στην αντίληψη περί **έθνους-κράτους**, θεώρησαν σκόπιμο να υιοθετήσουν, μεταξύ των πλέον συγχρόνων τοποθετήσεων, την άποψη για τον **«παροντικό χαρακτήρα της Ιστορίας»**, την οποία και αναλύουν εκτενώς (Βιβλίο δασκάλου, σ. 6 κ. εξ.).

2. Επιδίδουν, σύμφωνα και με τη σύγχρονη διεθνή πρακτική, να υποβαθμίσουν τα σημεία τριβής στις σχέσεις μεταξύ των Ελλήνων και των γειτόνων τους και αποφεύγουν τη διατύπωση απόψεων που υπαγορεύονται από παρωχημένες εθνοκεντρικές παραρρήσεις. Η επιλογή αυτή είναι ασφαλώς ορθή,

αρκεί να μην συνεπάγεται την υποβάθμιση ή ακόμη και αλλοίωση της **επιστημονικής αλήθειας**, ή την παρασιώπηση γεγονότων ή ενεργειών που συνάπτονται με την εφαρμογή ή την **παραβίαση διεθνών αρχών** και κανόνων θεσμικά καθιερωμένων, όπως, π.χ., οι αρχές της αυτοδιαθέσεως των λαών ή του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

3. Αισθητή είναι η **απόκλιση** του βιβλίου από τις κατευθύνσεις και τους στόχους του Διαθεματικού Ενιαίου Πλαισίου Προγράμματος Σπουδών Ιστορίας (ΔΕΠΠΣΙ), βάσει της κανονιστικής αποφάσεως 21072/ Γ2. Υπό την έννοια αυτήν οφείλει να εκτιμηθεί και η **διδασκτική επάρκεια** ή μη του εγχειριδίου.

4. Οι συγγραφείς αδυνατούν να διαφωτίσουν γενικότερα θέματα μείζονος σημασίας, όπως η **βαθμιαία αναβίωση της ελληνικής αυτογνωσίας**, η επιβεβαίωσή της εν μέσω δυσμενών συνθηκών και η στενή **διασύνδεσή της με την ορθόδοξη πίστη και την Εκκλησία**. Επίσης, αναφέρονται κατά τρόπον ατυχή και ανεπαρκή στις πολιτικές δυνάμεις και τα μείζονα γεγονότα της εθνικής ζωής κατά το πρώτο τέταρτο του 20ού αι., τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και τη μεταπολεμική περίοδο. Η **κατανόησή της ύλης** είναι ατυχής, όπως, π.χ., τρεις σελίδες αφιερώνονται στον αθλητισμό (σσ. 130 - 132) και μόνο επτά συνολικά στίχοι στις σσ. 109 και 112 στον ελληνοϊταλικό πόλεμο και τη γερμανική εισβολή.

5. Συμπερασματικά, το κείμενο του διδακτικού εγχειριδίου:

α. **Δεν συμβάλλει στην ενίσχυση** της εθνικής μνήμης και της **ελληνικής αυτογνωσίας**.

β. Επιδεικνύει προχειρότητα κατά την προσέγγιση μείζονος σημασίας ζητημάτων του ιστορικού παρελθόντος και αδυναμία διακρίσεως του εκάστοτε ουσιώδους από το επουσιώδες.

γ. Παρασιάζει ικανό αριθμό **ανακριβειών**, λαθών και παραλείψεων ουσιώδους συχνά σημασίας.

6. Στην τελική κρίση περί του εγχειριδίου οφείλει να αποδοθεί η επιβεβλημένη αβαρύτης στην επιταγή του Συντάγματος για την ανάπτυξη μέσω της παιδείας της «εθνικής συνειδήσεως των Ελλήνων». Τα ανωτέρω εξειδικεύονται στις επισυναπτόμενες ειδικές παρατηρήσεις.

Η π. ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ κ. ΚΛΑΙΡΗ ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ

Τό βιβλίο είναι για τόν σκουπιδοτενεκέ!

Έχουμε καταναλώσει όλοι μας πολλές ώρες μελετώντας το βιβλίο της Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού: διανοούμενοι στην Ελλάδα και την Κύπρο, καθηγητές του δημοσίου, του Πανεπιστημίου, η ίδια η Ακαδημία Αθηνών, το συμπέρασμα της οποίας είναι καταπέλτης (78 παραλείψεις και ιστορικά λάθη).

Εκπαιδευτικοί δεν το διδάσκουν, το αγνοούν, άλλοι δίδουν πρόσθετα φυλλάδια με σημειώσεις.

Είναι ανοίκειο ότι η κ. Ρεμπουσία τολμήσε αναιδώς και έκανε δήλωση ότι δεν πρόκειται να αλλάξει ούτε μια γραμμή, όσο κι αν φωνάζουν πολιτικοί, εκπαιδευτικοί, η Εκκλησία της Ελλάδας και της Κύπρου.

Εκείνη είναι η μοναδική «αυθεντία στην Ιστορία;» Και η Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων έκανε δήλωση ότι θα κάμει αλλαγές, διορθώσεις.

Τι διορθώσεις να κάμεις, κυρία Υπουργέ; Περιφρονείς τη νοημοσύνη του κυπριακού και ελληνικού λαού.

Το βιβλίο είναι για τον σκουπιδοτενεκέ! Με όσα θα στοιχίσουν οι διορθώσεις, θα εκδώσεις άλλο βιβλίο, που να μην υποτιμά τον ελληνικό λαό και την Ιστορία του. Να σέβεται τους προγόνους του.

Είσαι Ελληνίδα, μη δέχεσαι τις παρεμβάσεις ξενόφερτων «κινήσεων» και «επιτροπών», που θέλουν να καταστρέψουν τον ιστορικό λαό μας, πλασάροντας σχέδια αφελληνισμού με τρόπο ύπουλο και έντεχνο. Όλοι μας πρέπει να μελετήσουμε σε βάθος την αρχή του παγόβουνου. Πού βρίσκεται η αλήθεια;

Η συγγραφέας και η επιτροπή της από πού ξεκίνησε; Νουν έχουμε, ιστορική συνείδηση έχουμε, την πατρίδα μας αγαπούμε. Δεν θέλουμε να καταποντιστεί μέσα «στα σχέδια και τις πλεκτάνες» που στήνονται εδώ και πολλά χρόνια για τον Ελληνισμό.

Είμαστε το αγκάθι που πρέπει να ξεριζωθεί και να ριχτεί στην κάμινω.

Αν είσαι, κυρία Υπουργέ, γενναία, και είσαι, το ξέρω, απόσυρε το βιβλίο!

Αρκετά έχουν στραβωθεί τα Ελληνόπουλα αυτούς τους λίγους μήνες.

Δώσε τους την ευκαιρία να δουν την αλήθεια, για να είναι περήφανοι για την καταγωγή τους και την Ιστορία τους.

Για να μπορούν να συνεχίσουν να υπάρχουν. Να μην είναι η τελευταία γενιά των Ελλήνων επί της γης.

Δηλώνω ότι δεν είμαι σωβινίστρια, είμαι απλά μια Ελληνίδα μάνα και γιαγιά που αγαπά την παράδοση και τον πολιτισμό μας.

Κλαίρη Αγγελίδου
Πρώην Υπουργός Παιδείας και Πολιτισμού

Ξεπουλούν τόν δη

«Η υιοθέτηση ιδιωτικοποιήσεων χάριν των ιδιωτικοποιήσεων κινδυνεύει να είναι συνώνυμη με το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας σε ιδιώτες...».

«...Οι ρημαγμένες από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο οικονομίες μπόρεσαν και έκτισαν το ευρωπαϊκό κοινωνικό κράτος. Τώρα που είμαστε απείρως πλουσιότεροι, το κατεδαφίζουμε!»

Τα παρακάτω αποτελούν αποσπάσματα της πολύ σημαντικής ομιλίας της Μαρίας Νεγρεπόντη - Δελιβάνη, οικονομολόγου και πρώην πρυτάνεως του Οικονομικού Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, για «μια διαφορετική ανάγνωση των προβλημάτων της ελληνικής οικονομίας από τη Δημοκρατική Αναγέννηση».

Η ομιλία έγινε σε εκδήλωση της Δημοκρατικής Αναγέννησης την Τρίτη 8 Μαΐου, στην αίθουσα της ΕΣΗΕΑ, με το παραπάνω θέμα.

Η κ. Δελιβάνη παρουσίασε επίσημα στοιχεία που καταδεικνύουν:

- την υποτέλεια των ελληνικών κυβερνήσεων απέναντι στο διευθυντήριο των Βρυξελλών, σε αντίθεση με τις κυβερνήσεις άλλων κρατών μελών της ΕΕ που σέβονται τον εαυτό τους και υπερασπίζονται τα εθνικά τους συμφέροντα.

- το ξεπούλημα του δημοσίου πλούτου στο μεγάλο κεφάλαιο μέσω των ιδιωτικοποιήσεων και των λεγομένων «μεταρρυθμίσεων».

- τους διάφορους μύθους που επικαλούνται οι εκάστοτε κυβερνήτες σε βάρος των εργαζομένων, προκειμένου να δικαιολογήσουν τον εργασιακό μεσαίωνα που προωθούν.

- την απουσία πολιτικής βούλησης σε ευρωπαϊκό επίπεδο, για τη μείωση, έστω, της ανεργίας.

- την απόφαση των μεγάλων ευρωπαϊκών οικονομικών συγκροτημάτων να εντείνουν το αίσθημα ανασφάλειας στο χώρο της εργασίας, διότι «άκουσον, άκουσον!», έτσι εξαναγκάζονται οι εργαζόμενοι να είναι, όσο γίνεται, πιο αποδοτικοί!

Στη συνέχεια, παρουσιάζουμε εκτενή αποσπάσματα της ομιλίας της κ. Δελιβάνη.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΜΙΛΙΑ

Δυστυχώς, βιώνουμε περίοδο, μέσα στην οποία οι κυβερνήσεις των κρατών μελών της ΕΕ-ΟΝΕ έχουν περίπου πειστεί ότι υποχρεούνται να εφαρμόζουν στο εσωτερικό των οικονομιών τους μια πανομοιότυπη για όλα μακροοικονομική πολιτική, ανίκανη να λάβει υπ' όψιν της τις ιδιαιτερότητες της κάθε μιας από αυτές. Ένα συντριπτικά μεγάλο μέρος των ζοφερών κοινωνικοοικονομικών συνεπειών που υφίστανται οι λαοί της Ευρώπης, και στην περίπτωση μας και ο ελληνικός, και που συνοψίζονται στην ύπαρξη υψηλής και μόνιμης υποαπασχόλησης, στον πολλαπλασιασμό των κάθε μορφής ανισοτήτων, κοινωνικών αποκλεισμών και ποσοστού νοικοκυριών που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, στον απηνηδισμό της εργασίας μέσω σφω ενός κύματος μεταρρυθμίσεων, καθώς και στην τροφοδότηση απειλητικών ανισορροπιών σε όλους τους τομείς, οφείλεται σε αυτήν ακριβώς τη μονοδρομική και αναχρονιστική μακροοικονομική πολιτική της Ευρώπης.

Ελλάδα: **ο πιο καλός μαθητής**

Τελευταία, ωστόσο, ολόένα και περισσότερες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις δείχνουν απροθυμία να εν-

δυθούν αυτό το μοναδιαίο ένδυμα που η ΕΕ τους επιβάλλει και που είναι κοινό για όλα τα κράτη-μέλη. Προσπαθούν, λοιπόν, με όσα μέσα διαθέτουν, να προσαρμόσουν στα μέτρα τους αυτόν τον οικονομικό μονόδρομο, ή ακόμη και να αποστασιοποιηθούν από αυτόν. Όμως, η δική μας χώρα αποτελεί **εξαίρεση**, αφού πειθήνια και χωρίς να υπολογίζει το τεράστιο κόστος για το λαό της, οικονομικό και κοινωνικό, εξακολουθεί να φιλοδοξεί να είναι ο καλύτερος μαθητής των πειραματισμών της ΕΕ. Η στάση αυτή της Ελλάδας, που έχει ήδη σοβαρότατες επιπτώσεις στη λειτουργία της οικονομίας της και όχι μόνο, οφείλεται πιθανότατα στη μομφή με την οποία ειθίστα να φορτίζεται στη χώρα μας ποιοσδήποτε και ο,τιδήποτε αποκτά χροιά εθνικιστή. Δεδομένου, ωστόσο, ότι δεν πρόκειται για πρόβλημα ορολογίας, αλλά ουσίας, σπεύδω να το μεταφέρω στο χώρο της ευρωπαϊκής οικονομίας. Εκεί, λοιπόν, εντείνονται και γιγαντώνονται οι εθνικιστικές ή πατριωτικές (διαλέγετε και παίρνετε) τάσεις των Ευρωπαίων εταίρων μας (nationalistes, γαλλικά), για να αποδειχθεί περίτρανα ότι τα εθνικά συμφέροντα εξακολουθούν, περισσότερο ίσως από ποτέ άλλοτε, να περ-

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ: πόσιο πλούτο και εγκαθιστούν εργασιακό μεσαίωνα



Στο βήμα η ομιλήτρια κα Μαρία Νεργεπόντη-Δελιβάνη, οικονομολόγος και πρώην πρύτανης του Οικονομικού Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

νούν πάνω από αυτά της ενωμένης Ευρώπης. Και γίνονται ξεκάθαροι οι κίνδυνοι μιας χώρας, όπως η δική μας, που απέχει από του να υπερασπίζεται συμφέροντα της εθνικής της οικονομίας, από φόβο μήπως κατηγορηθεί για εθνικισμό.

Ο «εθνικισμός» των... κουτόφραγκων

Ενδεικτικά και χάριν παραδείγματος, θα αναφερθώ σε συμπεριφορές οικονομικών της ΕΕ που μαρτυρούν αυτήν την έξαρση εθνικισμού ή ορθότερα πατριωτισμού:

- Ο πρώην Γερμανός καγκελάριος Schröder κατηγορήσε για έλλειψη πατριωτισμού τους επιχειρηματίες που αποφασίζουν να μεταφέρουν τμήματα των επιχειρήσεών τους σε αναπτυσσόμενες οικονομίες.

- Περαιτώνοντας τον προϋπολογισμό του 2005, ο τότε υπουργός Εσωτερικών της Γαλλίας και νυν πρόεδρος της Ν. Sarkozy αναφέρθηκε στον υπ' αρ. 1 εχθρό της χώρας; στον ανερχόμενο αριθμό των θέσεων εργασίας που αναχωρούν για το εξωτερικό. Και για να τον αποφύγει, προσέφυγε σε δύο λύσεις:

- 1) Διέθεσε ένα περίπου δισεκατομμύριο δολάρια για απαλλαγή από φόρους οποιουδήποτε επιχειρηματία θα αποφάσιζε να παραμείνει στη Γαλλία, αν και ήταν έτοιμος να μετεγκαταστήσει την επιχειρήσή του.

- 2) Στην προσπάθεια να αντιμετωπιστεί ο ανταγωνισμός που υφίσταται η Γαλλία από τη νέα Ευρώπη εξαιτίας χαμηλών φορολογικών συντελεστών, ο Ν. Sarkozy δήλωσε ότι οι χώρες που φορολογούν το κεφάλαιο με συντελεστή χαμηλότερο από 31% δεν θα έχουν δικαίωμα σε αναπτυξιακή βοήθεια από την ΕΕ. Και ο Schröder συμπλήρωσε επιγραμματικά:

«Δεν θα συνεχίσουμε να επιδοτούμε την απώλεια των θέσεων εργασίας μας».

- Έχουν ήδη διατεθεί πολλά δισεκατομμύρια από τη Γαλλία και τη Γερμανία ως βοήθεια στο Airbus A380.

- Εξάλλου, με τις νέες εξελίξεις στο χώρο της ενέργειας, οι επιμέρους εθνικές κυβερνήσεις της Ευρώπης συνειδητοποιούν ήδη τους κινδύνους απώλειας του κρατικού ελέγχου. Γι' αυτό και καταφεύγουν σε μια νέα μορφή προστατευτισμού, που συνίσταται στην προσπάθεια απόκτησης από κάθε εθνική οικονομία όσο περισσότερων ξένων στρατηγικής σημασίας εταιρειών γίνεται, εμποδίζοντας ταυτόχρονα, και στο μέτρο του δυνατού, την εξαγορά δικών τους. Και ενώ η ΕΕ έχει αποδεχθεί και υπογράψει την απελευθέρωση της αγοράς ενέργειας, οι επί μέρους κυβερνήσεις των κρατών-μελών της καταφεύγουν σε πονηρές μεθοδεύσεις, για να την αποφύγουν. Συγκεκριμένα, λοιπόν, ο πρωθυπουργός της Γαλλίας κ. de Villepin δήλωσε: «Η Γαλλία θα έχει ένα από τα επικρατέστερα γκρουπ στον κόσμο», και ακόμη: «Το κράτος θα διατηρήσει ισχυρό έλεγχο στις στρατηγικές αποφάσεις αυτού του γκρουπ». Επίσης, η Ιταλία, με τα χείλη του ήδη πρωθυπουργού της Romano Prodi, δήλωσε στο διάστημα της προεκλογικής του εκστρατείας ότι «θα εμποδίσει τη συνέχεια εξαγορών δικών της επιχειρήσεων από τη Γαλλία, αν τελικά εκλεγεί». Αλλά και η Ισπανία είχε ανάλογη συμπεριφορά αναφορικά με την εξαγορά της εταιρίας Edesa από τη γερμανική EON. Παράλληλα και η Γερμανία, η Ιταλία, η Ισπανία και η Πολωνία επιδίδονται στη σχεδόν απροκάλυπτη πια λήψη

κών/πατριωτικών μέτρων στο οικονομικό πεδίο.

Και πειθήνιοι και μέ πωινές!

Σε αντίθεση με τις παραπάνω προσπάθειες υπεράσπισης των εθνικών συμφερόντων των επί μέρους εθνικών κρατών της ΕΕ, όταν το 2004 το Σύμφωνο Σταθερότητας πέρασε σοβαρή κρίση, η χώρα μας ήταν η μόνη που επέσυρε αγγύστια ποινές εναντίον της, επειδή παρέβη τις ανενελαστικές προδιαγραφές του, όσο οι λοιπές παραβάτριες οικονομίες, με πρωτεργάτες τη Γερμανία και τη Γαλλία, υποστήριξαν ευθαρσώς ότι δεν είναι δυνατό να εφαρμόζουν κατά γράμμα ένα σύστημα που παρεμποδίζει την ταχύρρυθμη ανάπτυξή τους. Η μη συμμόρφωσή τους με ό,τι ο Mario Monti είχε τότε αποκαλέσει «ηλίθιο», δεν είχε σοβαρές επιπτώσεις εναντίον τους.

Ακριβώς οι κακές αυτές επιλογές της οικονομικής πολιτικής της ΕΕ, που αγνοούν τα οξυτάτα προβλήματα των λαών της, την έχουν οδηγήσει σε κρίση, έχουν μειώσει δραματικά το ποσοστό συναίνεσης στις κατευθύνσεις της και έδωσαν το δικαίωμα σε αρκετά νέα μέλη της τελευταίας διεύρυνσης να λειτουργούν με προκλητικό τρόπο, εκτός της σφαίρας της δικής της επιρροής. Ας σημειωθεί ότι το 44% των κατοίκων της Ευρώπης δηλώνει ότι η ζωή έχει χειροτερέψει, απ' ό,τι η χώρα τους εντάχθηκε στην Ευρώπη. Και η πιο πρόσφατη απόδειξη αυτής της χρόνιας κρίσης της ΕΕ ήταν η αδυναμία της να καταλήξει σε κοινό διάγγελμα, με την ευκαιρία συμπλήρωσης των 50 χρόνων της.

Θέσεις της Δημοκρατικής Αναγέννησης

Η Δ.Α. οραματίζεται μια Ευρώπη που να διατηρεί την ταυτότητα και τον καπιταλισμό της με το ανθρώπινο πρόσωπο, και να μην απαρνιέται τον εαυτό της, προκειμένου να μιμηθεί το αμερικανικό μοντέλο. Αυτό το μοντέλο, όμως, που τόσο θαυμάζεται από την Ευρώπη, φαίνεται, με αποκαλυπτικά σχετικά στοιχεία μελέτης της Merrill Lynch, ότι εξασφαλίζει χαμηλότερο δείκτη ποιότητας ζωής από το αντίστοιχο ευρωπαϊκό.

Και τώρα θα προχωρήσω σε πιο εξειδικευμένες θέσεις της Δ.Α. για την οικονομία μας, επιχειρώντας μια διαφορετική ανάγνωση ορισμένων προβλημάτων

της. Πρόκειται για ανάγνωση που επαναπροσδιορίζει την οικονομία κάτω από μια εντελώς διαφορετική φιλοσοφία από αυτήν που επικρατεί στους κόλπους του άκρατου φιλελευθερισμού.

Ειδικότερα, για εμάς, η συνύπαρξη ανερχόμενου πλούτου και ανερχόμενης φτώχειας δεν θεωρείται αναπότρεπτη, αλλά αντίθετα τη θεωρούμε επικίνδυνη ανισορροπία που απαιτεί άμεση παρέμβαση. Για εμάς, η θέση του κράτους δεν είναι στη γωνία, όπου το έσπρωξαν οι ακριβείς νεοφιλελεύθεροι, αλλά αντίθετα αποτελεί απαραίτητο συμπλήρωμα και ισότιμο συνεργάτη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Για εμάς, οι όποιες μεταρρυθμίσεις δεν είναι δεδομένες ή και μαγικές, αλλά αντίθετα πιστεύουμε ότι απαιτείται σοβαρή εξέταση των στόχων και των συνεπειών της καθεμιάς από αυτές. Για εμάς, η υιοθέτηση ιδιωτικοποιήσεων χωρίς των ιδιωτικοποιήσεων κινδυνεύει να είναι συνώνυμη με το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας σε ιδιώτες και είμαστε αντίθετοι, ιδιαίτερα όταν αυτό το ξεπούλημα αφορά υπηρεσίες κοινής ωφέλειας. Για εμάς, το ιδεώδες του 21ου αιώνα δεν μπορεί να είναι η ελαχιστοποίηση της αμοιβής της εργασίας και γι' αυτό μας ανησυχεί πολύ το γεγονός ότι έντεκα εκατομμύρια Ευρωπαίων ανήκουν ήδη στην κατηγορία των εργαζομένων πενήτων και ο αριθμός τους διευρύνεται συνεχώς. Για εμάς, η ανταγωνιστικότητα και τα παχυλά κέρδη ακούγονται όμορφα, αλλά, ωστόσο, είμαστε κάθεται αντίθετοι όταν αυτά επιδιώκονται με τη βοήθεια μαζικών απολύσεων εργαζομένων και με την ελαχιστοποίηση της εργατικής αμοιβής. Για εμάς, το ασφαλιστικό οφείλει να αναζητήσει λύσεις που να έχουν την εγγύηση του δημοσίου, και όχι να γίνει στροφή προς ιδιωτική ασφάλιση, που ήδη αριθμεί αρκετά δράματα εκεί όπου έχει εφαρμοστεί. Υποστηρίζουμε σχετικά ότι, αν οι ρημαγμένες από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο οικονομίες μπόρεσαν να αναστήσουν μεταπολεμικά το ευρωπαϊκό κοινωνικό κράτος, τώρα που είμαστε απείρως πλουσιότεροι από τότε, δεν υπάρχει δικαιολογία για την κατεδάφισή του. Αλλά, βεβαίως, η διατήρησή του γίνεται καθημερινά δυσκολότερη, εξαιτίας της σταδιακής κατάργησης της προοδευτικής φορολογίας.

Α. Κάποιοι μύθοι

Οι μύθοι ευρείας κυκλοφορίας στην Ελλάδα, και ειδικότερα στο χώρο της αγοράς εργασίας, είναι πολυάριθμοι. Με βάση τους μύθους αυτούς, σχεδιάζεται η εφαρμογή μέτρων οικονομικής πολιτικής, δράττεται της ευκαιρίας η ΕΕ να επέμβει και να μας υπενθυμίσει ότι οφείλουμε να θεραπεύσουμε ανωμαλίες και ανισοροπίες που δήθεν περικλείονται στους μύθους, αλλά και αρκετοί από αυτούς χρησιμεύουν ως άλλοθι για να δικαιολογηθεί και επισπευσθεί το απέραντο κύμα των μεταρρυθμίσεων.

Οι Έλληνες εργάζονται λίγο...

Ενδεικτικά αναφέρω ότι ένας από τους προσφιλέστερους και διαρκέστερους μύθους σχετικά με την αγορά εργασίας θέλει

τους Έλληνες εργαζόμενους να εργάζονται λίγο και να ψυχαγωγούνται περισσότερο. Ωστόσο, πρόσφατα, επίσημα στοιχεία του Eurostat διαφώνησαν ριζικά με το μύθο αυτόν, αποδεικνύοντας το ακριβώς αντίθετο: δηλαδή ότι ο μέσος Έλληνας εργαζόμενος είναι περίπου εργασιωμανής, αφού εργάζεται περισσότερες ώρες την εβδομάδα από τους υπόλοιπους Ευρωπαίους, και αυτό ανελλιπώς από το 1999. Ειδικά στον κλάδο του τουρισμού, οι εκεί Έλληνες εργαζόμενοι εργάζονται πολύ περισσότερες ώρες σε σύγκριση με τις αντίστοιχες για το σύνολο της ΕΕ των 25: 50 ώρες την εβδομάδα για τους Έλληνες, έναντι μέσου όρου 40 για την ΕΕ των 25. Σε πείσμα ωστόσο της δημοσιοποίησης αυτών των συγκριτικών στοιχείων, εξακολουθεί η ενσυνείδητη διάδοση του παραπάνω μύθου...

(Στο επόμενο η συνέχεια και το τέλος)

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΣΤ' ΣΥΝΕΔΡΙΟ

22-24 ΙΟΥΝΙΟΥ 2007

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ - ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Η πρόσκληση για το ΣΤ' ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ «Χ.Δ.» έχει ήδη σταλεί στα μέλη του Κινήματος.

Τώρα είναι άμεση ανάγκη:

- 1) Κάθε μέλος που πήρε την πρόσκληση να αποστείλει αμέσως στα γραφεία του **Δελτίου Συμμετοχής** συμπληρωμένο. Μόνο έτσι θα είμαστε σε θέση να αντιμετωπίσουμε εγκαίρως το πρόβλημα της διανυκτέρευσης και της εν γένει διαμονής στο Συνεδριακό Κέντρο.

- 2) Αν κάποιο μέλος δεν πήρε πρόσκληση, να μας τηλεφωνήσει στο 210-3811302 ή 210-3806863, για να του αποσταλεί αμέσως.

- 3) Κάθε μέλος και φίλος της «Χ.Δ.» να συμβάλει οικονομικά για την επιτυχία του Συνεδρίου. Το Κίνημά μας έχει μια και μοναδική πηγή εσόδων: **Την εισφορά** των μελών και φίλων του. Γι' αυτό να μην αμελήσουμε να στείλουμε την εισφορά μας.

- 4) Τα **κουπόνια** που έχουν αποσταλεί να διατεθούν στους φίλους μας.



Η ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΙΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΝΕΑΡΗΣ ΡΩΣΙΔΑΣ 'Από τήν ἀδιαφορία στήν ἀθεΐα καί ἀπό τόν ἔρωτα στήν ἀπογοήτευση, τήν προσευχή καί τήν πίστη!

Τα νειάτα πάλι στο προσκήνιο, αυτή τη φορά με την αγωνία των εξετάσεων, της μελέτης, για κάποιους των σοβαρών αποφάσεων για τη ζωή τους, για άλλους η πρωτόγνωρη «κρυάδα» των ενδοσχολικών εξετάσεων (πρωτάκια) και γενικά της νεολαίας μας, που μεθυσμένη, θα έλεγε κανείς, παραπαίει και παλινδρομεί απ' όσα γίνονται και αποκαλύπτονται κάθε μέρα εδώ και στον κόσμο.

Αν κάποιος νέος είναι αναγνώστης της εφημερίδας μας, αξίζει να προσέξουν τη μαρτυρία μιας φοιτήτριας δεκαεννέα χρόνων, ρωσίδα, η οποία σε πρόσφατη συνέντευξή της σε αγγλόφωνο περιοδικό, αναφέρεται σε αληθινά προσωπικά της βιώματα. Τα καλώς εννοούμενα για εμάς ή αυτονόητα στα θέματα της πίστης μας, σίγουρα χρήζουν περισσότερης μελέτης και προσοχής, ιδίως από τα παιδιά και τους νέους μας.

«Η οικογένειά μου δεν υπήρξε ποτέ ιδιαίτερα θρησκευόμενη: δεν πηγαίναμε στην εκκλησία πολύ συχνά, θα έλεγα μάλλον ευκαιριακά. Μπαίναμε προς στιγμήν μέσα και βγαίναμε έξω σε κλάσμα δευτερολέπτου. Γενικά, όμως, πράγματα που είχαν σχέση με την Ορθοδοξία πάντοτε ήταν καλοδεχούμενα σπίτι μας. Απ' όσο θυμάμαι, πάντοτε είχαμε μια Αγία Γραφή. Υπήρχε ένα αίσθημα της παρουσίας του Θεού στη ζωή μου, από την παιδική μου ηλικία, και το αισθανόμουν σαν κάτι φυσικό. Τη στοιχειώδη "ορθόδοξη παιδεία", μου την έδωσε η μητέρα μου και τη θεωρούσα τουλάχιστον αρκετή για ένα παιδάκι στην ηλικία που ήμουν τότε: ότι ο άνθρωπος είναι δημιουργημα του Θεού, ότι ο Ιησούς Χριστός πέθανε για τις αμαρτίες μας στο Σταυρό και ότι οι άνθρωποι μετά θάνατον πηγαίνουν στη Βασιλεία του Θεού.»

«Η επιφανειακή γνώση και όσο και αν ήταν συμπαθητική, δεν με άφησε ποτέ να πλησιάσω πιο κοντά στην Ορθοδοξία. Όταν πήγα στην εκκλησία, νόμιζα ότι πήγα να επισκεψώ σε ανθρώπους που δεν ήξερα: κάτι εξωτικό και περιττό. Το εκκλησιαστικό τυπικό μου φαινόταν ωραίο, αλλά άγνωστο και αρκετά σκληρό για να τηρηθεί από μένα. Δεν μπορούσα να φανταστώ τον εαυτό μου να προσεύχεται ανάμεσα στους εκκλησιαζόμενους πιστούς, τους τακτικούς προφανώς, οι οποίοι πάντα μου φαινόταν σαν εξωγήνιοι.»

«Όταν έγινα δεκατριών ετών, η μητέρα μου και εγώ βαπτιστήκαμε. Ήταν μια μέρα συννεφιασμένη, βροχερή, όταν πήγαμε στο μοναστήρι Μπομπρεβνέσκου, που ήταν πολύ μακριά από την πόλη, αληθινά μια προκλητική περιπέτεια. Η τελετή του Μυστηρίου αποτυπώθηκε στη μνήμη μου: κρατούσαμε κεριά

στα χέρια μας, περπατούσαμε γύρω από την κολυμπήθρα και ύστερα ο ιερέας μάς έχρισε με το Άγιο Μύρο. Καθώς βγαίναμε από την εκκλησία, στραβώθηκα από τις λαμπερές ακτίνες ενός ήλιου, που παράξενα έγερνε στη δύση του.»

«Δεν άρχισα να πηγαίνω στην εκκλησία μετά τη βάπτισή μου. Το βάπτισμα δεν ήταν για μένα το σημείο της αλλαγής, ούτε κάποιες φωτεινές αρμονικές θύμησες άλλαξαν το μυαλό μου. Συνέχισα να πιστεύω ότι ήταν δυνατό να είσαι καλή με το Θεό, αλλά η πίστη μου φαινόταν αδύνατον ότι μπορούσε ν' α-

καθαρίσω τη θρησκευτική μου άποψη και να βρω πιθανώς ένα στέρεο έδαφος. Διάλεξα, λοιπόν, να γίνω αθεϊστρία. Τώρα καταλαβαίνω ότι αυτή ήταν τότε η πιο εύκολη επιλογή: πέταξα στην άκρη όλες τις αμφιβολίες και αποκάλυξα την πίστη μια έκπληξη, ένα ωραίο όνειρο. Αισθανόμουν άνετα που η αθεΐα είχε υιοθετηθεί από το ίδιο το κράτος και θεωρούσαν τη θρησκεία "ορίσιμ". Πείσθηκα ότι ο Χριστιανισμός ήταν για τους αδύνατους, ότι εμπόδιζε την ελεύθερη σκέψη, ζάλιζε και μπερδευε το άτομο με δόγματα και απαγορεύσεις.»

«Ακουγα πάρα πολλούς ανθρώπους που έλεγαν ότι οι χριστιανοί λένε ψέμματα και είναι υποκριτές και έβλεπα μπροστά μου να ενοχλούν τους χριστιανούς με αισχρές κοροϊδίες στους δρόμους ή έξω από ναούς και μοναστήρια. Διάβαζα Νίτσε και ενώ δεν καταλάβαινα ούτε το ένα τρίτο απ' όσα έγραφε, αγκάλιασα την αντιχριστιανική του ζωντανία. Είχα φίλους απ' όλη την επικράτεια που αλληλογραφούσα μαζί τους και με τους οποίους συζητούσαμε για την κακομοιρία του κόσμου, μη πιστεύοντας στα παραμύθια για τη μετά θάνατον ζωή και τον Παράδεισο, και οπωσδήποτε αλληλουπερασπιζόμενα σε ό,τι κουταμάρα λέγαμε μεταξύ μας. Είναι εύκολο να λες πράγματα εναντίον του Θεού, όταν



δεν ξέρεις τί σου γίνεται και δεν έχεις ζήσει τίποτα βαθύ από τα δικά του.

«Βέβαια, η προσοχή μου δεν είχε εστιαστεί στη Ρωσική Ορθοδοξία, αλλά στο Χριστιανισμό γενικότερα. Τελικά τα ξεχώρισα αυτά τα δύο. Το δεύτερο ήταν εύκολο να καταλάβω ότι επρόκειτο για μια αφηρημένη ιδέα χωρίς υπόβαθρο. Είναι εύκολο να χτυπάς το Θεό, όταν δεν μπορείς να τον κοιτάξεις στα μάτια. Εξετάζοντας έτσι τα πράγματα με τις ρωσικές ρίζες μου, αισθανόμουν ότι βλασφημούσα ένα εσωτερικό ταμπού.»

«Ήμουν δεκαέξι ετών, όταν ερωτεύθηκα σε ένα κονσέρτο ροκ μουσικής, από εκείνα που γελοιοποιούν τη χριστιανοσύνη. Τότε συνάντησα ένα αγόρι στην ίδια ηλικία μ' εμένα. Ξαφνικά ένοιωσα ότι είχα ζήσει το μισό του εαυτού μου και όλη η προηγούμενη ζωή μου ήταν σαν όνειρο, μεταξύ ύπνου και ξύπνιου. Άνοιξα τα μάτια μου και είδα τον ουρανό κλειστό και τεράστιο και τον κόσμο γύρω μου μέσα στην τρελλή χαρά, τόσο κοντά, που μπορούσα να τον πιάσω ακόμα και με το στόμα μου.»

Εύτυχια και πίστη

«Η ευτυχία μου ήταν τόσο μεγάλη, ξαφνική και απρόσμενη, που δεν μπορούσα να την αντέξω για πολύ. Η μικρή ανόητη καρδιά μου μόλις και μετά βίας μπορούσε να κρατήσει αυτήν την αγάπη και ξαφνικά, χωρίς να το καταλάβω, άρχισα να ευχαριστώ τον Θεό. Όλες μου οι αθεϊστικές αρλούμπες και αμπελοφιλοσοφίες κατέρρευσαν, σαν ένα χαρτόπιτο. Όλες οι «έξυπνες» λέξεις που στήριζα την απιστία μου έμοιαζαν τώρα άχρηστες και άδεις. Είδα τόσο καθαρά την παρουσία του Θεού στη ζωή μου και πίστεψα.»

«Όμως, το αγόρι αυτό ποτέ δεν με αγάπησε. Για να ξεπεράσω την απογοήτευση και την κατάθλιψη που είχα, άρχισα, χωρίς να το καταλάβω, να ψελλίζω λόγια στο Θεό, δηλαδή προσευχόμουν.»

«Οι προσευχές μου ήταν αδέξιες, αλλά τόσο μπορούσα. Τίμια και καρδιακά προσπαθούσα να απευθυνθώ στο Θεό. Κατάλαβα ότι κάτι υ-

πάρχει στον κόσμο που είναι άπιαστο. Η αγάπη δεν κερδίζεται με τη βία. Είναι δώρο από τον Θεό. Προσπαθώ να ειρηνεύσω με αυτό το θέμα, αλλά τώρα ξέρω σε ποιον πρέπει να στραφώ για βοήθεια.»

«Είμαστε φίλοι πια με αυτό το αγόρι και πηγαίνουμε στις ροκ συναυλίες μόνοι μας. Τώρα, βέβαια, ακούμε το ορθόδοξο χριστιανικό συγκρότημα "Αλίσα" και πολλά πράγματα που έχουν σχέση με την Ορθοδοξία και τους σύγχρονους Ρώσους αγίους.»

«Μαθαίνω πολύ σημαντικά πράγματα από τον π. Αντρέι Κουράεφ. Στις τάξεις του, στο τμήμα φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου της Μόσχας, γίνεται μεγάλη ιεραποστολή, μας αποκαλύπτει πτυχή-πτυχή το βάθος της θεολογίας και μας βοηθάει να δεχθούμε τον Χριστό όχι μόνο με το νου, αλλά και την καρδιά μας. Αφού συνάντησα όλους αυτούς τους ανθρώπους, ενόησα ότι η ανθρωπινή ζωή δεν είναι μια αλυσίδα ασύνδετων γεγονότων. Ο Θεός έχει ένα σκοπό για τον καθένα μας και είναι συναρπαστικό να βλέπεις πόσο προσεκτικά και με λεπτότητα Εκείνος μας διοικεί με το σωστό τρόπο ξανά και ξανά, αφήνοντάς μας ελεύθερους να κάνουμε τις επιλογές μας.»

«Αρχίζω σιγά-σιγά να πηγαίνω στην εκκλησία τακτικά. Δεν νοιώθω πια τις ακολουθίες ξεκομμένες από την καθημερινότητα, αλλά μάλλον πραγματικές και πέρα για πέρα βοηθητικές. Στην εκκλησία ζω τη ζωντανή, θεραπευτική χαρά. Έχω βρει ένα καινούργιο μέτρο, καθ' όλα αδιάφυστο, στη ζωή μου, για να μετράω τις πράξεις μου. Είναι δύσκολο ν' αλλάξω τη ζωή μου: πάρα πολλά πράγματα με τραβάνε κάτω και είναι ακόμα περισσότερο δύσκολο να βρω το θάρρος και τη δύναμη να αλλάξω τα πράγματα γύρω μου. Αλλά πιστεύω ότι με τη χάρη του Θεού όλα τα πράγματα είναι πιθανά — ακόμα και για μια αμαρτωλή σαν εμένα.»

Ελισάβετ Πιτζεμπέλσκαγια

Με εγκάρδιες ευχές για υπομονή, ηρεμία και εμπιστοσύνη στο Θεό σε όλη τη μαθητήσασ νεολαία μας.

Της ΜΑΡΙΑΣ ΜΠΙΝΙΑΡΗ



λάξει την άποψή μου για τη ζωή. Ποτέ δεν θεώρησα τον εαυτό μου τέλειο, αντίθετα η **συνειδητοποίηση των αμαρτιών μου συχνά με οδηγούσε σε μια μόνιμη κατάθλιψη, αλλά ποτέ σε μετάνοια.** Ποτέ δεν προσευχόμουν όταν ήμουν χαρούμενη, αν και πολλές φορές αισθανόμουν για όσα μου είχαν συμβεί μεγάλη ευγνωμοσύνη στο Θεό.

Εφηβική επανάσταση

«Από μια πλευρά, κάτι μέσα μου είχε σπάσει. Ίσως ήταν η διαβόητη εφηβική επανάσταση, ή ίσως ήθελα να ξε-

Ήμερίδα για τó ρόλο τής Ορθοδοξίας

Επιστημονική Ημερίδα με θέμα «Ο δημόσιος ρόλος και λόγος της Ορθόδοξης Εκκλησίας στην Ελλάδα» οργάνωσε το Παρατηρητήριο Κοινωνικών Φαινομένων της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, υπό την αιγίδα του **Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου κ. Χριστοδούλου**, την Τρίτη 24 Απριλίου 2007 στο Διορθόδοξο Κέντρο της Ιεράς Μονής Πεντέλης.

Εισηγήσεις έκαναν: ο Κωνσταντίνος Δεληκωνσταντής, καθηγητής Θεολογικής Σχολής Αθηνών, με θέμα: «Η Ορθόδοξη Εκκλησία απέναντι στις προκλήσεις της Νεωτερικότητας», ο Δημήτριος Παπαϊωάννου, θεολόγος - εκπαιδευτικός - π. Ειδικός Γραμματέας του Υπ. Ε.Π.Θ., με θέμα: «Υπάρχει χώρος για την Εκκλησία στην Κοινωνία των Πολιτών;» και η Βασιλική Γεωργιάδου, αναπληρώτρια καθηγήτρια Κοινωνιολογίας στο Πάντειο Πανεπιστήμιο Αθηνών, με θέμα: «Η θρησκεία ανήκει στην ιδιωτική ή τη δημόσια σφαίρα;»

Ακολούθησε στρογγυλή τράπεζα με προεδρεύοντα το Μητροπολίτη Δημητριάδος κ. Ιγνάτιο και τη συμμετοχή του βουλευτή Γεράσιμου Αρσένη και του καθηγητή Ιωάννη Κονιδάρη.

Ο λόγος και ο ρόλος της Εκκλησίας μέσα στα όρια που θέτει το ίδιο το Σύνταγμα έχει θεολογικό υπόβα-

θρο και περιεχόμενο. Έχουμε **χρέος Εκκλησία να παρεμβαίνουμε σε κάθε μορφή κοινωνικής αδικίας, από τα πιο απλά καθημερινά πράγματα μέχρι τα πιο ουσιαστικά.** Κι αυτή η παρέμβαση κατοχυρώνεται θεολογικά μέσα από τη θυσιαστική προσφορά αγάπης του ίδιου του Θεού Λόγου», τόνισε μιλώντας στην Ημερίδα ο Αρχιεπίσκοπος, **Ο κ. Δεληκωνσταντής**, στη συνέχεια, μίλησε για τους «φονταμενταλιστές της Νεωτερικότητας, οι οποίοι αμφισβητούν στην Ορθόδοξη Εκκλησία, στη χώρα μας, το δικαίωμα να αρθρώνει το δικό της δημόσιο χριστιανικό λόγο της αλήθειας και της ελευθερίας».

Ο κ. Παπαϊωάννου έκανε μια εκτενή περιγραφή του τρόπου με τον οποίο οι διάφορες ΜΚΟ εργάζονται μέσα στην Κοινωνία των Πολιτών καθώς και των χρηματοδοτήσεών τους, ενώ παρουσίασε όλα εκείνα τα στοιχεία που αλλοιώνουν το κύρος και το έργο των ΜΚΟ, δίδοντας ιδιαίτερη βαρύτητα σε δύο σημεία: α) τη σημασία του ηθικού προτύπου και β) τη συμμετοχή της Εκκλησίας στην Κοινωνία των Πολιτών, χωρίς η ίδια να μετατραπεί με ΜΚΟ.

Τέλος, **η κα Γεωργιάδου** τόνισε ότι «όσο πιο κρατική γίνεται μια θρησκεία (και μια Εκκλησία), τόσο μικρότερη επιρροή ασκεί στην ιδιωτική και τη δημόσια σφαίρα».

Στη στρογγυλή τράπεζα που ακολούθησε, **ο κ. Αρσένης** είπε, μεταξύ άλλων, ότι, «εάν η πολιτική έχει λόγο, έχει και η Εκκλησία. Τα όρια του λόγου αυτού, τα καθορίζει η ίδια η Εκκλησία. Το να έχεις όμως λόγο δεν σημαίνει ότι πρέπει να έχεις δράση. Δηλαδή, δεν μπορείς να οργανώσεις πολίτες που θα στηρίξουν πολιτικές θέσεις. Αυτό θα σήμαινε δημιουργία κόμματος, που θα είναι διαιρετικό. Η Εκκλησία έχει παιδευτικό ρόλο, αλλά η πολιτική δράση του πολίτη είναι ελεύθερη». Από την πλευρά του, **ο κ. Ι. Κονιδάρης** στην τοποθέτησή του είπε ότι το ρόλο της Εκκλησίας, τον καθορίζει το Σύνταγμα και ο Νομοθέτης. Ο πολιτικός Νομοθέτης εξομοιώνει την Εκκλησία με τα κρατικά όργανα. Αυτό είναι κάτι που έχει δημιουργήσει δυσπλασίες στον εκκλησιαστικό οργανισμό. Η Εκκλησία, όμως, είναι θεοϊδρυτος οργανισμός και όχι κάποιο μόρφωμα του Νομοθέτη. Όλα αυτά, σύμφωνα με τον ομιλητή, έχουν δημιουργήσει πολλά προβλήματα και η Εκκλησία έχει χάσει τον εκκλησιολογικό της χαρακτήρα. Η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ελλάδος έχει τα ίδια δικαιώματα με τα δικαιώματα των θρησκευτικών μειονοτήτων, αλλά η ίδια θα πρέπει με τις πράξεις της να είναι υποστηρικτής και εγγυητής των μειονοτήτων», κατέληξε ο κ. Κονιδάρης.



ΤΟ ΑΝΑΧΩΜΑ ΣΤΗ ΝΕΑΝΙΚΗ ΒΙΑ

Δουλειά και νόημα ζωής

Η υποκουλτούρα της βίας βρίσκει προνομιακό χώρο στα γήπεδα, αλλά ούτε γεννιέται, ούτε περιορίζεται σε αυτά. Εξακτινώνεται πολύ πέρα από το αθλητικό φαινόμενο, σε πολλές γωνιές του δημόσιου βίου.

Ποιες, όμως, είναι οι κινητήριες δυνάμεις που σπρώχνουν τους νέους:

— σε διαταρακτικές συμπεριφορές,

— σε εγκληματικές πράξεις,

— σε αντιδραστικές μαζικές καταφυγές,

— σε εθιστικές ουσίες και

— σε μανιώδη κατανάλωση προϊόντων;

Ποια είναι τα γενεσιουργά αίτια που, όταν διαμορφωθούν και οι κατάλληλες συνθήκες, η βία ελευθερώνεται και οι εκφάνσεις της — πολλές φορές — εκρήσκουν και τους δράστες, όταν βρεθούν αντιμέτωποι με τον εαυτό τους;

Τα όσα ακολουθούν αποτελούν απόπειρα προσέγγισης αυτής της πτυχής. Αρχικά, θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι η νεολαία δεν είναι μια ομοιογενής κοινωνική ομάδα που βιώνει με τον ίδιο τρόπο τις συνθήκες που επικρατούν στην ελληνική κοινωνία. Χρονδρικά διακρίνουμε τρεις επιμέρους κατηγορίες:

— τους σπουδαστές και τους φοιτητές,

— τους εργαζόμενους νέους και

— τους άνεργους.

Διαθέσεις των νέων

Τα ευρήματα των κατά καιρούς ερευνών που έχουν ως θέμα τους τις τάσεις της ελληνικής νεολαίας, δείχνουν ότι οι νέοι και των τριών κατηγοριών:

1. Πιστεύουν ότι δεν θα ζήσουν μια καλύτερη ζωή από αυτήν των γονιών τους. Ότι θα τους λείψουν και αυτά τα ψίχουλα από τη σιγουριά που το μεταπολεμικό κράτος πρόνοιας είχε προσφέρει στους γονείς τους.

2. Είναι δυσαρεστημένοι από τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος, και ειδικά από την ανταπόκριση των πολιτικών στα προβλήματα και στις ανάγκες τους από την απουσία ενδιαφέροντος για τους πολίτες και τον τόπο από το χουλιγκανισμό της πολιτικής αντιπαράθεσης. Είναι απογοητευμένοι, γιατί τα κόμματα πολιτεύονται ως δυνάμεις δημαγωγίας, γενικής διαμαρτυρίας και λαϊκισμού.

3. Εκφράζουν έντονη απαισιοδοξία όσον αφορά την ένταξή τους στην αγορά εργασίας.

Οι νέοι, συμπερασματικά, κατακλύζονται από συναισθήματα φόβου, απογοήτευσης και άγχους για το μέλλον τους, ενώ γίνονται αποδέκτες εικόνων και παραδειγματικών συμπεριφορών που δεν είναι δημι-

ουργικές και εποικοδομητικές. Θεωρούν ότι η ενήλικη ζωή τους θα είναι «του ποταμού», όπως του ποταμού είναι και οι δουλειές που τους προσφέρονται εν αμφονία (διανομείς διαφημιστικών φυλλαδίων, μεταφορείς έτοιμου φαγητού, υπάλληλοι εταιριών ταχυμεταφοράς κ.λπ.).

Πιο ειδικά, τώρα, με τις τρεις κατηγορίες των νέων:

1. Οι εργαζόμενοι νέοι, όπως όλοι, όσοι εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα, δοκιμάζουν στο πετσί τους τη σκληρότητα και την απανθρωπιά του νέου εργασιακού καθεστώτος (κακοπληρωμένη και ανασφάλιστη εργασία, ωράριο εξουθενωτικό, υπερωρίες που δεν αμείβονται κ.λπ.). Πολλοί από αυτούς, μάλιστα, έχουν λαμπρές σπουδές.

Αυτό σημαίνει ότι όλο

το μεταπολεμικό οικοδόμημα της προκοπής και της ευημερίας που στήθηκε στο «μάθε παιδί μου γράμματα», καταρρέει, δημιουργώντας θύματα, αλλά και θύτες.

2. Οι άνεργοι νέοι, στην πιο παραγωγική φάση της ζωής τους, γεύονται την απάθεια και την ταπεινότητα. Η ανεργία, ιδιαίτερα στους νέους, είναι ένα είδος αναπηρίας που τους πλήττει στην ταυτότητα και στην αξιοπρέπεια. Στον πυρήνα, δηλαδή, της ύπαρξής τους.

Βέβαια, η ανεργία δεν βιώνεται με τον ίδιο τρόπο από όλους τους άνεργους νέους. Οι διαφορές βιωμάτων που σχετίζονται με το φύλο, την οικογενειακή κατάσταση και το εκπαιδευτικό επίπεδο, έχουν τη σημασία τους. Όπως, επίσης, παίζει το ρόλο του και το γεγονός, αν οι ανάγκες μπορούν να περιμένουν ή έχουν επείγοντα και επιτακτικό χαρακτήρα.

Σε κάθε περίπτωση, πάντως, η ανεργία φέρνει στο νέο αισθήματα ασημαντότητας και μηδαμινότητας, απελπισία και ηττοπάθεια. Τον προετοιμάζει δε να δεχθεί τα πάντα, προκειμένου να βγει από την κατάσταση νεκροφάνειας που βρίσκεται.

3. Οι νέοι που σπουδάζουν, οι οποίοι είναι και οι πιο ενεργοί και κοινωνικά δραστήριοι, είναι θύματα μιας εκπαιδευτικής πολιτικής:

α) που λατρεύει το εφήμερο και το νεωτερικό. Το καινούργιο θεωρείται μοδάτο, πρόοδος, εξέλιξη, ενώ το παλιό άχρηστο. Έτσι τους αποκλείει από την πολύτιμη και βαρύτερη κληρονομιά.

β) που υπηρετεί μια χρησιμοθηρική και οικονομικιστική ιδεολογία.

Αυτή η πολιτική «παράγει» νέους αποκομμένους από ό,τι δημιούργησαν και άφησαν οι πατέρες τους. Νέους χωρίς μνήμη και χωρίς την αίσθηση ότι ανήκουν σε διαδοχή γενεών, η οποία ξεκινά από το παρελθόν και προεκτείνεται στο μέλλον. Νέους ανιστόρητους, χαμένους, μπερδεμένους, χωρίς έρμα και ρίζες. Στο έλεος καθενός που θα τους παραμυθιάσει.

Πρότυπα και εργασία

Το δέντρο μεγαλώνει από τα κλαδιά του, αλλά κυρίως από τις ρίζες. Και όποιος γίνεται άρριζος καταδικάζεται σε μαρασμό και αφανισμό.

Αν, λοιπόν, ως κοινωνία καιγόμαστε αληθινά για το καλό των νέων μας, πονάμε και αγωνιούμε πραγματικά για την πορεία και το μέλλον τους, συντριβόμαστε από τα παραστράτηματα και τα ολισθημάτα τους, πρέπει να τους δώσουμε πρότυπα και νόημα ζωής καθώς και εργασία.

Πρέπει να χωνέψουμε ότι η αντικοινωνική συμπεριφορά είναι μια αντίδραση, μια απεγνωσμένη προσπάθεια να αποδράσει ο νέος από τη θέση του θύματος. Όταν δεν υπάρχουν τα μέσα (οικογενειακά, κοινωνικά, πολιτισμικά) να μετουσιωθεί η αντίδραση σε κάτι χρήσιμο και δημιουργικό και όταν το περιβάλλον, που πλαισιώνει το νέο, είναι ένα βίαιο περιβάλλον, τότε η αντίδραση μπορεί να είναι βίαιη και καταστροφική. Επομένως, να συνηθίσουμε και να καταλήξουμε σε μέτρα και μέσα που προλαβαίνουν την εκτροπή της αντίδρασης σε βία.

Του ΗΡΑΚΛΗ ΚΑΝΑΚΑΚΗ



Η λειτουργία Έκκλησίας στη Β. Κορέα

Η Βόρεια Κορέα, Τσόν στην κορεατική γλώσσα, είναι από τις τελευταίες χώρες του πλανήτη με κομμουνιστικό καθεστώς. Η ύπαρξη και Νότιας Κορέας στη σφαίρα επιρροής των ΗΠΑ καθιστά έκδηλο ότι στην περιοχή αυτή του πλανήτη βιώνεται ακόμη το κλίμα του «ψυχρού πολέμου». Κατά καιρούς συμβαίνουν θερμά επεισόδια που επιδεινώνουν τις σχέσεις των δύο χωρών με τον ένα λαό, τον κορεατικό, που τον έχουν χωρίσει οι ισχυροί του κόσμου τούτου για τα συμφέροντά τους. Μάλιστα, τότε που η χώρα αυτή αιμορραγούσε, σπύσασα και εμείς, κατ' εντολήν των εκπροσώπων του λεγομένου «ελευθέρου κόσμου» να στηρίξουμε στρατιωτικά τα συμφέροντα των ΗΠΑ στην περιοχή. Δεν μας έφθαναν οι θυσίες κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και τη στρατιωτική κατοχή που ακολούθησε, ούτε πάλι ο εμφύλιος που οι «φιλοι» μας και οι «σύμμαχοι» μας φρόντισαν να ακολουθήσει την απελευθέρωσή μας: έπρεπε να προσφέρει η Ελλάδα αίμα των παιδιών της και στην Άπω Ανατολή. Πάντως, οι αρχαίοι έλεγαν «ουδέν κακόν αμιγές καλού». Έτσι, το εκστρατευτικό εκείνο σώμα, το οποίο συνόδευαν ορθόδοξοι ιερείς, ήρθε σε επαφή με ορθόδοξους της Κορέας. Η ζύμη ήταν αποτέλεσμα κόπου και μόχθου Ρώσων ιεραπόστολων. Η τοπική Εκκλησία οργανώθηκε και με την πάροδο του χρόνου αναγνωρίστηκε ως μητρόπολη του Οικουμενικού Πατριαρχείου, με πρώτο μητροπολίτη τον Σωτήριο, ο οποίος ποιμαίνει ακόμη την Εκκλησία.

των τους, το κράτος για την εκ νέου ανόρθωση της οικονομίας. Οι λαοί είναι παντού οι ίδιοι: εύπιστοι και βραχείας μνήμης. Αδυνατούν να εννοήσουν το ρόλο των δικτατόρων και των πολυεθνικών εταιρειών που υπόσχονται πολλά και γρήγορα κέρδη (εννοώντας για τον εαυτό τους και όχι βέβαια για τους λαούς).

Στη Βόρεια Κορέα

Κατά το διάστημα που περιγράψαμε τα συμβάντα στη Νότια Κορέα, η Βόρεια Κορέα ζούσε στην απομόνωση, ιδιαίτερα μετά τη σύγκρουση των δύο «γιγάντων» του κομμουνισμού, της ΕΣΣΔ και της Κίνας. Ο λαός πεινούσε και ο δικτάτορας της χώρας αρνείτο πεισματικά την όποια υλική βοήθεια από φορείς της Νότιας Κορέας, θεωρώντας την μέσο καπιταλιστικής προπαγάνδας. Τη στήριξη του λαού επέτεινε το φιλόδοξο πρόγραμμά του να καταστεί και η Βόρεια Κορέα πυρηνική δύναμη. Στο σχέδιο αυτό αντέδρασαν και αντιδρούν οι ΗΠΑ, καθώς ως πλανητάρχες έχουν αυτοαναγορευθεί

γιναν προ τριετίας από τον οικουμενικό πατριάρχη κ. Βαρθολομαίο. Τα εγκαίνια του ναού στην Πιούν Γιάγκ, πρωτεύουσα της Βόρειας Κορέας, έγιναν λίγο αργότερα (Αύγουστος 2005), χωρίς επισημότητες, όμως, λόγω των τεταμένων σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών του ίδιου λαού κατ' εκείνη την εποχή. Ο αγροπολίτης Σωτήριος επισκέφθηκε και λειτούργησε στον ναό της Αγίας Τριάδος, με δύο Βορειοκορεάτες ιερείς μόλις τον περασμένο Οκτώβριο.

Ορθοδοξία και δικτατορίες

Πιστεύουμε ότι πέρα από τον εντυπωσιασμό από τα αρχιτεκτονικά χαρακτηριστικά του ορθόδοξου ναού, να υπάρχει και κάτι ακόμη στην ψυχή του δικτάτορα Κιμ Γιονγκ, όπως πιστεύουμε ότι υπάρχει και στην ψυχή του Φιντέλ Κάστρο. Αναμφισβήτητα, η Εκκλησία είναι αντίθετη σε κάθε μορφή δικτατορίας και ο Οικουμενικός Πατριάρχης είχε την ευκαιρία να το επισημάνει αυτό στον

Κάστρο, αν και φιλοενούμενος. Η όποια ερωτοτροπία μελών της Εκκλησίας, κληρικών ιδίως αλλά και λαϊκών, με εκπροσώπους δικτατορικών καθεστώτων συνιστά διπλωματική κίνηση προς εξυπηρέτηση ταπεινών συμφερόντων των μελών και βλάπτει την Εκκλησία. Το καθεστώς της Βόρειας Κορέας, αντήρητα, είναι καταπιεστικό προς το λαό. Όμως, είναι καιρός η Εκκλησία να ορθώσει το ανάστημά της και έναντι των ψευδεπίγραφων «δημοκρατικών» καθεστώτων. Ο πλανήτης δεν κινδυνεύει σήμερα περισσότερο από τη Βόρεια Κορέα ή το Ιράν, απ' ό,τι κινδυνεύει από τις ΗΠΑ και τους συμμάχους της (το επιθετικό Ισραήλ και τους παθητικούς θεατές της ΕΕ).

Η Εκκλησία οφείλει να κηρύξει την αλήθεια προς κάθε κατεύθυνση, καταγγέλλοντας την υποκρισία και την παραχάραξη του λόγου του Ευαγγελίου. Διότι ως μη λησμονούμε ότι ο Κιμ Γιονγκ δηλώνει ακόμη άθεος, σε αντίθεση με τον Μπους, ο οποίος έχει το θράσος να διακηρύσσει ότι είναι εκτελεστής του σχεδίου του Θεού επί της γης! Τέλος, ας προχωρήσουμε σε κάποια αυτοκριτική εμείς οι ορθόδοξοι χριστιανοί (οι άλλοι αγνοούν ακόμη τον όρο «αυτοκριτική»): Αν είμασταν συνεπείς, θα εύρισκε έδαφος ο κομμουνισμός στις καρδιές τόσοσων ανθρώπων στις ορθόδοξες χώρες; Δυστυχώς, επαληθεύσαμε με τη στάση μας το λόγο του Χριστού: «Εξ αιτίας σας βλασφημείται το όνομα του Πατέρα μου από τους ανθρώπους!»

Του ΑΠ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ



επιτηρητές της μη διασποράς των πυρηνικών όπλων (εξαιρούνται χώρες φιλικές προς αυτές, όπως Ισραήλ και Πακιστάν!). Ήδη η Βόρεια Κορέα έχει προγράψει και οι ΗΠΑ δήλωσαν απερίφραστα ότι θα αποτελέσει μελλοντικό στόχο του πολέμου κατά της διεθνούς τρομοκρατίας.

Βέβαια, τα πράγματα διεθνώς φαίνεται να μην εξελίσσονται τόσο ρόδινα για τους πλανητάρχες. Από τότε που ο Πούτιν διαδέχθηκε τον Γέλτσιν (αυτός πλέον βρίσκεται στα χέρια του Θεού, αλλά με το βάρος της εκποίησης της οικονομίας της χώρας του στο αδηφάγο κεφάλαιο), τα πράγματα αλλάζουν στην Ασία σε βάρος των ΗΠΑ.

Στη Νότια Κορέα

Κατά καιρούς, Έλληνες κληρικοί, μοναχοί και λαϊκοί ταξιδεύουν στην Κορέα, για να προσφέρουν υπηρεσίες, πνευματικές και υλικές. Κτίστηκαν ναοί, χειροτονήθηκαν ντόπιοι ιερείς, βοηθήθηκαν οι παντός έθνους ορθόδοξοι που πέρασαν από την Κορέα για ποικίλες εργασίες (διπλωμάτες, έμποροι, πλοιοκτήτες, φοιτητές). Παράλληλα, άρχισαν να έρχονται στην Ελλάδα Κορεάτες για σπουδές. Καθ' όλο αυτό το διάστημα, ουδέμία επικοινωνία υπήρχε με την άλλη χώρα του ίδιου λαού. Η Νότια Κορέα βάδιζε σταθερά προς την οικονομική άνθηση και προβαλλόταν ως παράδειγμα προς μίμηση. Ήρθε όμως στους επόμενες η οικονομική κρίση, την οποία ετοίμαζαν μεθοδικά οι μαέστροι της διεθνούς οικονομίας, και ο λαός της Νότιας Κορέας γεύτηκε την απογοήτευση. Κόπος και ιδρώτας ετών εξαλείφτηκε σε ελάχιστα εικοσιτετράωρα. Πατριώτες όμως οι Κορεάτες, έσπευσαν να ενισχύσουν, στο μέτρο των δυνατότη-

Έπειγουσα έκκληση

Η **Δήμητρα Στρατή** είναι γνωστή στους αναγνώστες της «Χ», ορισμένοι από τους οποίους την έχουν βοηθήσει στο παρελθόν.



Είναι υπερπολύτεκνη με **οκτώ** παιδιά, από τα οποία τα **τρία** έχουν σοβαρή αναπηρία, όπως και ο άνδρας της. Η οικογένεια στηρίζεται σε αυτήν. Η αρρώστια, όμως, ήλθε να κτυπήσει και την ίδια.

Παρακαλούμε τους αναγνώστες της «Χ» να βοηθήσουν και να είναι βέβαιοι ότι τα χρήματά τους θα «πιάσουν τόπο».

Τηλ.: 210 5543668, Δ/ση: Κουγιουμτζόγλου 90, 19200 Ελευσίνα



ΣΤ' ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ Χ.Δ. • 22-24 ΙΟΥΝΙΟΥ - ΠΡΟΣΥΝΕΔΡΙΑΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Παρατηρήσεις επί του πρώτου κεφαλαίου της εισήγησης της Κ.Ε.

Υπό τον τίτλο: «Η Χ.Δ. στη σύγχρονη πραγματικότητα», καταχωρίζονται διαπιστώσεις αφορώσες την πραγματικότητα από τότε που γεννήθηκε η «Χ.Δ.». Είναι, σε γενικές γραμμές σωστές. Έν τούτοις, υπάρχουν κάποια λάθη και παραλείψεις, όπως:

1. «Η έντονη θρησκευτικότητα του λαού» (σελ. 4) απέδειχθη συναισθηματική και πολύ ρηχή —παρά τις υπάρχουσες εξαιρέσεις— γι' αυτό και «ξεφούσκωσε» γρήγορα! Τούτο, μάλλον, οφείλεται στο ότι δεν ήταν γνήσιος ορθόδοξος καρπός, αλλά προϊόν του τυφλού φόβου του πολέμου. Ο ιερός κλήρος, ιδίως ο άνωτατος, ήταν και είναι ανάξιος της αποστολής του, κάτι που τονίζεται από την θαυμαστή βιοτή και δράση ελαχίστων μελών του.

Σημαντικώτατο ρόλο έπαιξε η προτεσταντική απόκλιση της ελληνικής θεολογίας (Ευσεβισμός), η οποία οδήγησε στην ταχεία κατάρρευση και του απολιθωμένου προτύπου της «Ζωής». Επομένως, η «έντονη θρησκευτικότητα» υπήρξε αποτέλεσμα των ανωτέρω

Του αδ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΥ



και πολύ λιγώτερο του ζωντανού χριστιανικού βιώματος. Γι' αυτό και δεν άντεξε στην έφοδο του πρακτικού υλισμού.

2. Ο κυκλοφοριακός θρίαμβος της «Χ» (σελ. 6) οφείλετο στην θαρραλέα επίθεση κατά του πατριωτικού δικτάτορα και όχι σε γνώση των θέσεων της «Χ.Δ.».

3. Η προδικτατορική προσπάθεια της «Χ.Δ.» να εισέλθει στο Κοινοβούλιο υπήρξε θλιβερά άτυχη και σε πλήρη αναντιστοιχία με τον ενθουσιασμό του λαού από το λυτρωτικό της μήνυμα. Οφείλεται στα αίτια που αναφέρονται στην παρ. 1.

4. Άνθρωπος αλάθητος δεν υπάρχει. Στόν κανόνα αυτόν υπάγονται όλοι, και των εξαιρετικών ατόμων μη εξαιρουμένων. Η συνεργασία του άειμνήστου Ν. Ψαρουδάκη με ΠΑΣΟΚ και Ν.Δ. υπήρξε τραγικό λάθος με μακροχρόνιες, καταστροφικές συνέπειες για τό Κίνημα.

Η Ε.Χ.Ο.Ν.

5. **ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΑΛΗΘΙΝΟ:** Άγνοείται η κατά την προδικτατορική περίοδο, γέννηση και δράση της ΕΧΟΝ! Είχε ταχεία άνοδο, η οποία διέκοπη με την έπιβλη της Δικτατορίας. Κυρίως προσέφερε πολύ καλύτερα κατρητισμένα στελέχη. Ακόμη και σήμερα, σχεδόν όλοι οι αγωνιστές της «Χ.Δ.» είναι παλαιοί ΕΧΟΝίτες.

6. «Τά θεολογικά λάθη». Πράγματι υπάρχει ασάφεια σχέσεων «Χ.Δ.» και Έκκλησίας. Όμως ούδέποτε έταυτίστη η «διακονία των τραπεζών» με το σύγχρονο κράτος. Γίνεται κάποιος, κατ' αναλογία, παραλληλισμός.

Κοινωνικομοσύνη

7. Η κοινωνικομοσύνη είναι τό

κατ' έξοχήν διαχρονικό, ορθόδοξο σύστημα οργάνωσης της οικονομικής ζωής. Ίσως ούδέποτε νά τύχη γενικής εφαρμογής. Όμως, είναι ο πολιτικός άστέρας, πού πρέπει νά προσανατολίξη κάθε χριστιανό ήγέτη. Πέραν τούτου, άλλοιώς νοείται στόν 21ο αιώνα μ.Χ., όχι όπως στόν 1ο μ.Χ. αιώνα. Επιβιώνει θαυμαστά και καρποφορεί, σήμερα, μόνο στα κοινόβια μοναστήρια. **Τά μή κοινόβια (μονές, σκήτες, καθίσματα κ.λπ.) αποτελούν παρέκκλιση. Έξαιρέση αποτελούν οι άσκητές, πού διαβιούν μόνοι. Πάντως, η οργάνωση της οικονομικής ζωής δεν είναι έργο της διοικούσας Έκκλησίας, αλλά του κράτους.** Οι εκκλησιαστικοί ήγέτες έχουν χρέος νά προβάλουν και σε αυτό την χριστιανική αλήθεια.

8. Η έκκοσμίκευση έχει προσβάλλει στην Ελλάδα κλήρο και λαό, κυρίως λόγω διαδόσεως προτεσταντικών απόψεων. Είναι ετύχημα ότι μερικοί διακεκριμένοι κληρικοί μας επανευαγγελίζονται

την ορθόδοξη θεολογία. Ο μωρ αυτό πού συμβαίνει

μέ τό λάο μας είναι απότομο κυρίως **ήθελμημένης αδιαφορίας** εν συνδυασμώ με την καταιγίδα της ασυγκράτητης ύλοφροσύνης. Είναι δύσκολο νά αισιοδοξη κανείς, γιά τό πότε και πώς ο λαός μας θά λυτρωθή από τόν βορβωρώδη υλισμό στόν όποιο έχει έμπαγει. Τό ΠΑΣΟΚ ψευδολογώντας, εισήγαγε τόν ρόζ μαρξισμό, πού έπηρέασε πολλούς, ακόμη και έντός της «Χ.Δ.». Η Ίστορία (και ή δική μας) διδάσκει ότι ή λύση της τραγωδίας αυτής, ένιστε, δίδεται εν μέσω άπιστευτων δεινών και καταστροφών.

9. Ίσως ή λύση άρχισει, άν και όταν ή ήγεσία της Έκκλησίας άποφασίσει νά ακολουθήσει την Όρθόδοξη πρακτική, στό το όικο της. Έτσι, π.χ., ο τρόπος και τά κριτήρια άμοιβής τών κληρικών είναι κοσμικός, άφου κριτήριο είναι ή ακαδημαϊκή μόρφωση και όχι οι άνάγκες. Πέραν αύτου, κληρικοί ύπηρετούντες σε «πλούσιες» ένορίες αποκτούν σημαντικό ποσό χρημάτων από «τυχερά», πού είναι και άφορολόγητα! Θά έπρεπε ή Έλλαδική Έκκλησία νά θεσπίσει ένα **ένιαίο ταμείο**, αξιοποιώντας και την περιουσία της, άπ' όπου όλοι οι κληρικοί θά μετέχουν **κατά τις άνάγκες τους**. Όμως, τό οικονομικό είναι τό λιγώτερο. Ακόμη και στην σημερινή κατάσταση, ή Έκκλησία μπορεί νά έμπνεύσει και συνεγείρη τόν λαό, όπως έγινε με τό Σκοπιανό και τις ταυτότητες. Δυστυχώς, εγκατέλειψε και τά δύο, άκριβώς όταν είχε καταγάγει την πρώτη νίκη.

Σημείωση της «Χ»: Όρισμένες από τις παρατηρήσεις έγιναν δεκτές από την Κεντρική Επιτροπή. Ο αδ. Π. Κωνσταντινόπουλος μπορεί νά επαναφέρει όποιες επιθυμεί στό Συνέδριο.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΚΙΝΗΣΕΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΗΣ ΑΝΑΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ



Από την τελευταία συνεδρίαση της Κ.Ε. η οποία επανεπιβεβαίωσε την απόφαση του προηγούμενου Συνεδρίου της Χ.Δ. για προσπάθεια συγκρότησης φορέα πολιτικής συνεργασίας

1. Πολιτικές διαπιστώσεις

Κοινωνικές αναλύσεις και κριτικές της σημερινής πολιτικής κατάστασης στην Ελλάδα αποδεικνύουν την **άποτυχία των άστικών κομμάτων**, της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ, νά οργάνωσουν ένα σοβαρό κράτος δικαίου και ισοπολιτείας και νά έμπνεύσουν μία χρηστή διοίκηση μιάς δημοκρατίας του «μέτρου». Αντίθετα, προηγούμενα και πρόσφατα πολιτικά και οικονομικά σκάνδαλα, πού προκύπτουν από «έλλειμμα» δημοκρατικής ευθύνης και την ασυδοσία του ιδιωτικού κεφαλαίου κάτω από «κανόνες» μιάς ανεξέλεγκτης αγοράς, σε συνδυασμό με την κομματική διαρπαγή και ρητορεία πάνω στο σώμα της δημόσιας περιουσίας, προκαλούν στους πολίτες έντυπώσεις κοινωνικής διάλυσης και ήθικου ξεπεσμού.

Οι **έντιμοι και υπεύθυνοι πολίτες**, όσοι δεν καρπώθηκαν παράνομα και άδικα τά ποικιλώνυμα όφέλη, με τή συνενοχή ή άνοχη τών δύο κομμάτων έξουσίας και άλλων κοινωνικών ομάδων, αισθάνονται άγανακτισμένοι και, συχνά, έξουθενωμένοι πολιτικά και οικονομικά, αναζητούν άπεγνωσμένα διέξοδο. Δυστυχώς, ή διχαστική νεώτατη ιστορία του τόπου, οι μονοδιάστατες ιδεολογικές ντιρεκτίβες όρισμένων αγωνιστικών κομμάτων και ή ύπονόμηση της πατριωτικής ιστορικής μας παράδοσης εκ μέρους άλλων πού διανύουν περίοδο εθνικής σύγχυσης και πολιτισμικής άλλοτρίωσης, έχουν προκαλέσει αναστολές και άμηχανία κατά συνέπεια πολιτική αδράνεια και παραίτηση από μακρόπνοα και ριζωμένα στόν πολιτισμό και την ιστορία μας, σχέδια άνασυγκρότησης της πολιτικής μας ζωής.

Μοιραία, σχεδόν, πολλοί περιμένουν «λύσεις» από την Ε.Ε., ενώ διακατέχονται από έντονη άμφισβητήσιμη και συχνά αίφνιδιαζονται από τά τεκταινόμενα: Η **έργασία** και τά δικαιώματα τών εργαζομένων βάλλονται και συρρικνώνονται, ενώ διαφημίζονται

τά υπερκέρδη εύνοημένων φορέων της οικονομίας. Η **οικογένεια** ύπονομεύεται ποικιλότροπα, άφου οι νέοι αντιμετώπιζουν επαγγελματική άνασφάλεια και άνεργία ή έξαντλητικό ώρARIO έργασίας.

Η **παιδεία**, επί δεκαετίες, έγκαταλείφθηκε οικονομικά και πνευματικά. Σταδιακά και «άνεπαίσθητα» ύπονομεύθηκε από τό ίδιο τό κομματικό κράτος και άλλες δυνάμεις, ώστε νά καλλιεργήται ή εθνική σύγχυση και νά επιδιώκεται από επιτήδειους ή ύποχώρηση τών πατριωτικών και κοινωνικών αντίστασεων γιά την επικυριαρχία ξένων δυνάμεων στην περιοχή.

Η «**διοίκουσα**» Έκκλησία με διςχιλιόχρονη αγωνιστική πορεία αλλά και άγκυλώσεις

Του Θ. ΚΟΥΡΤΑΛΙΔΗ



και «κοσμικούς» συμβιβασμούς, σε μεγάλο βαθμό, φαίνεται νά παραλείπει την ουσιαστική ή βαθεία πνευματική και κοινωνική άφύπνιση της, κατά την ευαγγελική διδασκαλία και τό ρηξικέλευθο και «επαναστατικό» κήρυγμα τών μεγάλων Πατέρων. Έπιδεικνύει συχνά ύφος και ήθος αντίδικούσας οργάνωσης και όχι μεγαλόψυχης πνευματικής μητέρας όλου του λαού.

Τήν ίδια στιγμή, οι διάφορες **οικονομικές δυνάμεις** και τό ιδιωτικό κεφάλαιο, μέσα στό πλαίσιο της Ε.Ε. και της παγκοσμιοποίησης, συναγωνίζονται, σχεδόν άνεξέλεγκτα, στην διασπάθιση του δημόσιου πλούτου και στην ύποθηκευση της νεας γενιάς, πού θυσιάζεται στό βωμό του καπιταλιστικού κέρδους.

2. Αφύπνιση και συνέγερση

Ένδεικτικά αναφέρθηκαν τά παραπάνω, γιά νά φανή ή ανάγκη άφύπνισης και συνέγερσης έπειγόντως, αλλά χωρίς προχειρότητα και καιροσκοπισμό, άποφασιστικά αλλά με σύνεση και μακρό-

πνοο σχεδιασμό εκείνων τών πολιτικών κινήσεων και προσώπων πού δεν ανήκουν στους έκμεταλλευτές και πατριδοκάπηλους αυτού του τόπου· ούτε διψούν γιά πρωτοκαθεδρίες και άτομικές δόξες, αλλά θέλουν νά διακονήσουν «άπό κοινού» μιά **πολιτική άπελευθέρωσης και δικαιοσύνης** ύπέρ του λαού. Υπάρχουν έντιμοι πολίτες, άνήσυχτοι και προβληματισμένοι πολιτικοί άνδρες, σοβαροί έπιστήμονες και εκπαιδευτικοί, δημιουργικοί επιχειρηματίες με σεβασμό στους εργαζομένους, πατριώτες στρατιωτικοί, αγωνιστική νεολαία, συνειδητοί χριστιανοί ή «πιστοί» άλλων θρησκειών και ιδεολογιών, πού ακόμα δεν «άφέθηκαν» μοιραία στό ρεύμα της ιδιώτευσης και της παραίτησης, του συμφερόντος ή της παρακρατικής συναλλαγής. Γιά νά μήν ύπάρξουν χειρότερα, χωρίς δυνατότητα έπιστροφής, πρέπει τώρα νά **σκεφθούν πολιτικά, υπεύθυνα, νά άντισταθούν πατριωτικά**, νά επιδιώξουν τό διάλογο γιά νά θεμελιώσουν μία συνεργασία με πολιτιστικούς, πολιτικούς και εθνικούς στόχους: γιά την εθνική συνέγερση και άνασυγκρότηση· γιά μία αξιόπιστη πολιτική και κοινωνική δημοκρατία με άνοικτούς όρίζοντες· γιά την ειρήνη και άλληλεγγύη τών λαών της περιοχής.

3. Άξιοπιστία και πολιτική συνέπεια

Και κάτι πού θεωρούμε πρωταρχικής σημασίας: Ο άγώνας γιά την οικονομική ανάπτυξη και την κοινωνική δικαιοσύνη, την εθνική άνασυγκρότηση και την εκπαιδευτική αναγέννηση δεν έπιτυγχάνεται με βιαστικές, χωρίς ύποδομή, προεκλογικές συνεργασίες και «ζητείες» συμπάραστασης της τελευταίας στιγμής. Συνήθως αυτές καταλήγουν σε διάψευση τών ελπίδων και καλλιεργούν την πολιτική άνευθυνότητα. Έκθέτουν τους ύποψηφίους, πού κυριαρχούνται από άμεσες προσωπικές



ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣ Η

ΑΘ. Ν. ΣΑΚΑΡΕΛΛΟΥ

Έγινε ή ένωση των Έκκλησιών (Μας τό κρύβουν οι ήγέτες μας;)

Ο γνωστός θεολόγος και επίτιμος δικηγόρος κ. Αθανάσιος Κ. Σακαρέλλος, γνωστός από τούς πολύχρονους αγώνες του υπέρ της Ορθοδοξίας, είναι κατηγορηματικός στα όσα λέγει και υποστηρίζει στο βιβλίο του «Έγινε ή ένωση των Έκκλησιών», ήγουν της Ορθόδοξου με την Ρωμαιοκαθολικήν του Βατικανού, πού έχει κρατικήν δομήν και σύστασιν ως κανονικόν κοσμικόν κράτος, μολονότι είναι λανθασμένη ή διατύπωση αυτή, όταν μιλούν μερικοί περί δύο «Έκκλησιών». Η Έκκλησία είναι μία και άδιαίρετη και από αυτήν έφυγαν και άπεμακρύνθησαν παντελώς και άκολουθούν άλλον δρόμον οι λεγόμενοι «Παπικοί». Έγινε, λοιπόν, ή πολυθρόνη ένωση και μäs τό άποκρύπτουν οι πνευματικοί μας ήγέτες;

Τό σύντομο αυτό βιβλίον πού έγραψε με τόν κατηγορηματικόν αυτόν τίτλον ο κ. Α. Κ. Σακαρέλλος και άπαρτίζεται από 92 σελίδες, άποτελεί, καθώς άναφέρεται στόν πρόλογον, ένα μόνον κεφάλαιον από τό άνέκδοτον εισέτι βιβλίον του συγγραφέως, υπό τόν τίτλον: «Η ένωση των Έκκλησιών». Όσα όμως άναφέρει στο κεφάλαιον αυτό ο συγγραφέας, τά θεμελιώνει σε στοιχειά πραγματικά, σε ένέργειες, σε δηλώσεις και συμφωνίες, πού έγιναν ήδη από τό 1965 κατά τις συναντήσεις του τότε πάπα Παύλου VI και του Πατριάρχου Αθηναγόρα.

Χαρακτηριστικά είναι τά όσα άναφέρει και τονίζει ο συγγραφέας για τό ζήτημα της ένωσης των Έκκλησιών, ότι «είναι ένα θέμα, τό όποϊον δέν ενδιαφέρει τόν πολύ κόσμο». Έδώ

μπορεί να εύσταθήσθ σοβαρή ένσταση, για να χρησιμοποιήσουμε την δικηγορική όρολογία, μολονότι έχει και μεγάλη δόση αληθείας ή άποψη αυτήν, άν λάβουμε υπ' όψιν τούς κοσμικούς, τούς μοντέρνους, τούς δήθεν προοδευτικούς, τούς έκσυγχρονιστές, τούς δωδεκαθειστές, τούς άθείους και τούς άλλους γλεντοκόπους των τηλεοράσεων. Δυστυχώς, είναι και αυτή μία μολυσματική επιδημία των καιρών, όπου όλα διαβρώνονται από την συστηματική προπαγάνδα της άθείας...

Τό βιβλίον αυτό, τό έγραψε και τό έκκυκλοφόρησε με δικές του δαπάνες ο καλός συγγραφέας, για να δώση τη δυνατότητα «σε κάθε πραγματικά ενδιαφερόμενον για την Ορθοδοξία, να μάθη την αλήθεια για τόν μεγάλο κίνδυνον πού διατρέχει σήμερα ή ορθόδοξη πίστη». Και είναι αλήθεια ότι ή πίστη μας αυτήν την ώρα

βρίσκεται σε πολύμορφο διωγμό και σε πόλεμον. Ο Χριστός, όμως, είπε ότι ή Έκκλησία δέν πρόκειται να κλονισθή ποτέ και να άφανισθή, έστω και άν στραφούν εναντίον της όλες οι δυνάμεις του κακού: «Και πύλα Άδου ού κατισχύουσιν αυτής» (Ματθ. ιστ' 18).

Δέν επιτρέπει ο χώρος να άναφερθούμε αναλυτικά στο περιεχόμενο του βιβλίου, αλλά θερμά τό συστήνουμε, διότι ώφελεί και διαφωτίζει τόν άναγνώστη. Όσοι δέν τό βρίσκουν στα βιβλιοπωλεία, μπορούν να άπευθύνωνται στον συγγραφέα και στα τηλ.: 210-7751919 και 6932-287172 και 27410-59201. Οι αληθινοί πιστοί δέν χάνουν τό θάρρος τους, γιατί ξέρουν ότι ή Ιστορία έχει ήδη κριθή όριστικά. Συγχαίρουμε τόν φίλον συγγραφέα και περιμένουμε την έκδοσιν ολοκληρωτου του έργου του.

Π. Μ. ΣΩΤΗΡΧΟΣ

ΗΡΑΚΛΗΣ Δ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

Τό Αρχιπέλαγος της Γραφής

Έργο ζωής και ωριμότητας ενός συγγραφέα καταξιωμένου στο χώρο της λογοτεχνίας και του δοκιμίου. Πραγματεύεται την περιπέτεια του ανθρώπου με τη γραφή και την αναδημιουργία του κόσμου μέσω αυτής.

Δοκίμιο με έντονο λογοτεχνικό χαρακτήρα, στο οποίο συνυπάρχουν ο στοχασμός και η ειρωνεία, η σοβαρότητα και το παιχίδι, η ακρίβεια μιας επιστημονικής ανάλυσης και η ελαστικότητα μιας ανοιχτής υπόθεσης.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η αρχιτεκτονική σύνθεση του βιβλίου.

Συμμετρικά προς την έννοια του «Αρχιπελάγους», ο συγγραφέας ονομάζει τα τρία μέρη του βιβλίου «Διάπλες» και τα τρία κεφάλαια που συνθέτουν το κάθε μέρος «Πορείες». Οι πορείες αυτές αποτελούνται από «Αναγνωρίσεις» των εξερευνησίων περιοχών και οι μεταξύ των αναγνωρίσεων σύντομες και συνήθως καυστικές παρατηρήσεις αποκαλούνται «Διάσταθμοι».

Έργο γοητευτικό και παράδοξο, τολμηρό και πρωτότυπο, μεστό, κινούμενο σε όλο το φάσμα της πλούσιας ελληνικής γλώσσας.

(Εκδόσεις Μαΐστρος)

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ κινήσεων κοινωνικής δικαιοσύνης και εθνικής πολιτισμικής αναδημιουργίας

Συνέχεια από τη σελ. 10

φιλοδοξίες και όχι μακρόπνοους κοινωνικούς σχεδιασμούς, σε άτομικές τακτικές, πού προδίνουν δημόσιες υποσχέσεις, ενώ έξυπηρετούν κάποια παιχνίδια έξουσίας.

Εξάλλου, δέν πείθουν εύρύτερες ομάδες λαού πολιτικά πρόσωπα, όταν τή μία μέρα καταδικάζουν άνενδοίαστα τά κόμμα έξουσίας και την έπομένη συνεργάζονται μαζί τους, σταματώντας ουσιαστικά την πολιτική κριτική τους ή, ενώ υπόσχονται καινούργιο δρόμο πέρα από τά κόμματα έξουσίας, «πριν άλέκτωρ λαλήσαι» έξανεμίζουν τις άγνές έλπίδες των υποστηρικτών τους με ελάχιστο μερίδιο έξουσίας, χωρίς να έχουν την ύπομονή και άντοχη να ύπηρετήσουν μία καινούργια πορεία.

Είναι καιρός, όσοι θέλουν να συνεργαστούν, να άφήσουν παράμερα πρόσχειρες προσεκλογικές συσπειρώσεις, για να βάλουν γερά θεμέλια μίας έντιμης και μακρόπνοης κοινωνικής πολιτικής συνεργασίας, πού γεννιέται από κοινούς αγώνες και όράματα.

4. Προσέγγιση και άλληλεπίδραση κινήσεων

Με τις εισαγωγικές αυτές σκέψεις μπορούμε να ξεκινήσουμε από γνωστές πολιτικές κινήσεις και πρόσωπα πού κατά καιρούς συνεργάστηκαν σε όρισμένα επίμερους θέματα ή (και) φαίνονται να έχουν άρκετούς παραπλήσιους στόχους.

Χωρίς καμμία αξιολογική διάκριση, μνημονεύουμε μερικές κινήσεις ή κόμματα, με σεβασμό στην ιδιοτυπία κάθε προσπάθειας. Η κίνηση γύρω από τό περιοδικό «ΑΡΔΗΝ» και την έφημερίδα «ΡΗΞΗ»· τό Α.Σ.Κ.Ε. (Αγωνιστικό Σοσιαλιστικό Κόμμα Έλλάδος) και τό ένθεματικό Δελτίο του· ή Δημοκρατική Περιφερειακή Ένωση· ή Ε.Χ.Ε. (Έλληνική Χριστιανοκοινωνική Ένωση) και ή έφημερίδα «ΕΠΑΛΞΕΙΣ»· τό κίνημα ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ και ή έφημερίδα «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ». Στις παραπάνω κινήσεις και κόμματα ή έντυπα μπορούμε να προσθέσουμε τό νέο ΔΗΚΚΙ (Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα) και την έπαυσιόρα ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ, έφόσον λειτουργήσουν άνεξάρτητα από τά κόμματα έξουσίας. Κι ακόμα συγκεκριμένες ομάδες Οικολόγων, τόν κύκλο του περιοδικού ΕΛΛΟΠΙΑ, μεμονωμένα πρόσωπα με πολιτική δράση και αυτόνομη πορεία ή ομάδες με δημοσιογραφική και έκδοτική παρουσία

σε κοινωνικά, οικονομικά, εκπαιδευτικά και εκκλησιαστικά-πολιτιστικά θέματα. Π.χ. θα μπορούσε να ύπάρχει διάυλος επικοινωνίας και ενημέρωσης με διάφορες επιστημονικές, πολιτιστικές και πνευματικές προσπάθειες, όπως της «ΣΥΝΑΞΗΣ» κι άλλων σοβαρών περιοδικών ή έφημερίδων ή έκδόσεων στην Άθήνα, στη Θεσσαλονίκη, την υπόλοιπη Έλλάδα και την Κύπρο ή στον άπόδημο Έλληνισμό.

Προκειμένου να καλλιεργηθή γόνιμο κλίμα επικοινωνίας και προσέγγισης προτείνουμε τά εξής.

(1) Θέτουμε όρίζοντα τουλάχιστον 4/ετίας για μελλοντική πολιτική συμφωνία, συμμαχία ή σύμπληξη ένιαίου κοινωνικοπολιτικού και πολιτιστικού μετώπου συνεργασίας, λόγω της σοβαρότητας ενός τέτοιου έγχειρήματος. Δέν ξεκινούμε με στόχο τις έπόμενες εθνικές εκλογές, γιατί έλλείπουν, τουλάχιστον, οι ψυχολογικές και κοινωνικές προϋποθέσεις. Σε αυτές προτείνουμε ψήφο «κατά συνείδηση» υπέρ κομμάτων δημοκρατικών, πατριωτικών και προμάχων της κοινωνικής δικαιοσύνης.

(2) Να επιχειρήσουμε στο μεταξί την ουσιαστική άλληλογνωριμία και άμοιβαία ειλικρινή ενημέρωση για τούς τρόπους εργασίας κάθε ομάδας, κινήσεως ως κόμματος, χωρίς επιδίωξη άμεσης ταύτισης άπόψεων. Προέχει ή άλληλοκατανόηση με δυνατότητα άλληλεπίδρασης και σύνθεσης.

(3) Οι υπεύθυνοι κάθε κινήσεως να προσκαλούν σε έκδηλα ή εκδηλώσεις πού διοργανώνουν εκπροσώπους άλλων κινήσεων ως άκροατές με δικαίωμα λόγου ή και είσηγητές.

(4) Οι κινήσεις ή κόμματα συνδιοργανώνουν ελεύθερα κάποιες κοινές έκδηλεις ή έκδόσεις για ποικίλα εκπαιδευτικά, κοινωνικά, οικονομικά, εθνικά και εκκλησιαστικά θέματα, επιδιώκοντας και την ψυχική προσέγγιση των μελών τους και τή σφυρηλάτηση συναγωνιστικού πνεύματος.

(5) Εφόσον μετά από χρόνο διαπιστωθούν ουσιαστικές συγκλίσεις σε πολιτικά θέματα, ζητούνται από τις όλομέλειες (όχι μόνον τις ήγεσίες) κάθε κίνησης κοινά (ελάχιστοι) στόχοι για μελλοντική έκλογική συνεργασία.

5. Άξονες «Ελληνικής Κοινωνικής Δημοκρατίας»

Ένδεικτικά αναφέρουμε βασικούς άξονες μελλοντικής πολιτικής συνεργασίας και έκλογικού μετώπου για τό 2010-11. α) Ένισχυση και διεύ-

ρυνση της πολιτικής δημοκρατίας, με στήριξη της ίσοπολιτείας και της συμμετοχής των πολιτών στους θεσμούς και έφαρμογή της άμεσης δημοκρατίας σε διάφορα επίπεδα. Καταγγελία των πελαταικών σχέσεων των κομμάτων.

β) Άνυποχώρητη διεκδίκηση της κοινωνικής δικαιοσύνης με τακτικές κοινωνικής ευθύνης: εργασία για όλους, δίκαιη άμοιβή με κοινωνικά κριτήρια, συμμετοχή στο εθνικό εισόδημα και φορολογική δικαιοσύνη.

γ) Σταθερή και χωρίς προκαταλήψεις, φοβίες ή φανατισμούς υποστήριξη των εθνικών δικαίων, της εθνικής άνεξαρτησίας, με σεβασμό παράλληλα των άλλων εθνών και πολιτικές συνεργασίας και ειρήνης.

Υποστήριξη κατ' ακολουθία πολυδύναμης έξωτερικής πολιτικής προς τά Βαλκάνια, τις άραβικές χώρες, την Ε.Ε. και τις άλλες χώρες, χωρίς έξωθεν έπεμβάσεις, στα πλαίσια της καλής γειτονίας και της συνεργασίας των λαών.

δ) Κοινωνική συστράτευση των Έλλήνων για μία δημιουργική παιδεία εθνικής αυτογνωσίας, αλλά οικουμενικών όριζόντων, όπου ή κλασική παιδεία και ή χριστιανοκοινωνική παράδοση συνδυάζονται με την επιστημονική έρευνα.

ε) Υποστήριξη μίας αυτοδιοικούμενης Ορθόδοξης Έκκλησίας, συνεργαζόμενης στενά με τό Οικουμενικό Πατριαρχείο, και σεβασμός στην πνευματική και κοινωνική άποστολή της, με παράλληλη άπαίτηση της εκκλησιαστικής δικαιοσύνης και της συμμετοχής του λαϊκού στοιχείου στους εκκλησιαστικούς θεσμούς. Άνάλογη άναγνώριση των θρησκευτικών έλευθεριών.

στ) Υποστήριξη της αυτοδιάθεσης και της δημοκρατίας του κυπριακού λαού με τή συνεργασία Έλληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων, χωρίς έξωθεν έπεμβάσεις και ξένες στρατιωτικές βάσεις.

ζ) Με αυτούς κι άλλους άξονες κοινής άποδοχής και συνεργασίας μπορούμε να συμπηξήσουμε ένα μέτωπο πολιτικών και κοινωνικών δυνάμεων-κινήσεων, με τίτλο (ένδεχομένως): Έλληνική Κοινοτική Δημοκρατία ή Όμοσπονδιακή Κοινοτική Δημοκρατία.

η) Άσφαλώς, ένας τέτοιος πολιτικός σκοπός άπαιτεί άπ' όλους μια διάκριση, ύπομονή, άποφασιστικότητα, πνεύμα διακοινίας και προσευχή, μήπως και άνοιξη έτσι ένας τρίτος δρόμος για την Έλλάδα.

NEA BIBLIA KYKΛOΦOPΟΥN
Σειρά: «Χριστιανισμός» 2
ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΦΡΑΓΜΑΣΙΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ
Τό πρώτο έλληνικό ένθεματικό κείμενο (ένδεκα σελ. 178)
Γράφει: Γ. Γ. Γεωργιάδης, Άρτιστής, Καθηγητής Παιδαγωγικής
Έκδόσεις: Ο Άρτιστής, π. Λεάρκιος Δ. Αποστόλης και Ο Χαρλάμπος Μηνιάδης
ISBN 978-962-90-9 Δελτίο 272 Τμή: 18,810
ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΚΑΙ Η ΣΚΟΠΙΑΝΗ ΑΠΕΙΛΗ
Τό άνεκδοτόν ζήτημα των Βόρειων ονών Λόγων
Γράφει: Ο Κύριος Γεωργιάδης, Άρτιστής, Καθηγητής Παιδαγωγικής
ISBN 978-962-90-9 Δελτίο 273 Τμή: 22,000
ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ ΜΕ ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟ, ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΝ ΑΡΗ
Η άνεκδοτική ζήτηση (19-1-29-24) πού «άπέχετο Άρτιστήν σου»
Γράφει: Γεωργιάδης, Άρτιστής, Καθηγητής Παιδαγωγικής
ISBN 978-962-90-9 Δελτίο 274 Τμή: 26,810
ΠΡΟΤΥΠΕΣ ΘΕΣΣΑΛΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ Α. ΝΤΙΤΣΟΡΕΤΙΟΥ
Α. Ν. ΣΑΚΑΡΕΛΛΟΥ 2, 421 00 ΠΙΛΑΙΑ, ΠΗΛ-ΦΑΞ: 2421-022979, ΕΜΑΙΛ: ΒΕΛΟΥΣΗ@GMAIL.COM, ΕΛΛΑΔΑ
ΟΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΜΕ ΑΝΤΙΚΑΤΑΒΟΛΗ

Χριστιανοδημοκρατικά

Προσοχή στα μηνύματα από την Τουρκία!

Δεν μπορεί να μας αφήσουν αδιάφορους τα πολιτικά γεγονότα στην Τουρκία. Η κρίση αυτή επηρεάζει όλη την περιοχή και ιδιαίτερα την Ελλάδα και την Κύπρο. Γι' αυτό το ενδιαφέρον ηγεσίας και λαού είναι έντονο, όπως καταγράφεται και στα έντυπα και τα ηλεκτρονικά μέσα ενημέρωσης.

Ευχόμαστε και ελπίζουμε τα πράγματα στη γείτονα να εξελιχθούν ομαλά και η κρίση να εκτονωθεί με τις εκλογές που προαγγέλθηκαν.

Όμως, οι αυταρχικές αντισυνταγματικές επεμβάσεις του κεμαλικού κατεστημένου (όπως εκφράζεται από την άφρονη αλαζονεία των στρατοκρατών της Αγκυρας) μας κάνει πολύ σκεπτικούς, καθώς φοβόμαστε — και έχουμε λόγους γι' αυτό — ότι η κρίση αυτή μπορεί να εξελιχθεί σ' ένα βαθύ διχασμό ισλαμιστών και κεμαλιστών (και όχι μόνον) σε μια πορεία συγκρουσιακή. Αυτό το απευχόμαστε, γιατί αν αυτό συμβεί, τότε τα πάθη, που είναι και τα πιο άγρια, του εμφυλίου διχασμού, θα απλωθούν και πέρα των συνόρων της Τουρκίας, με περαιτέρω έξαρση του στρατοκρατικού αυταρχισμού, με εξαγωγή του πρώτα στην Ελλάδα και την Κύπρο...

Όπως έχουν τα πράγματα τώρα στην Τουρκία, το κόμμα του Ερντογάν είναι κόμμα, προς το παρόν τουλάχιστον, σανίδα σωτηρίας για τα μη χειρότερα και τραγικότερα. Πάντως, μόλις και χρειάζεται να πούμε ότι αυτά τα μηνύματα που έρχονται από την Τουρκία πρέπει να κατανοηθούν από το σύνολο του λαού όχι για φοβία και ηττοπάθεια, αλλά για σωστή ενημέρωση, ψυχική και πνευματική ετοιμασία και σωστή αντιμετώπιση των εξελίξεων, οποιεσδήποτε κι αν επακολουθήσουν.

Z. Μεταξάς

**ΣΤΕΙΛΕ
ΤΗ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΣΟΥ**

Η πολιτική κουλτούρα τῶν Τούρκων

Ενώ τούτες τις μέρες κορυφώνεται με προβλεπόμενη διάρκεια μηνών, αν όχι και ετών, η εσωτερική πολιτική και συνταγματική εν πολλοίς κρίση του τουρκικού πολιτικού συστήματος (η μεγαλύτερη ίσως και απειλητικότερη κρίση στη σύγχρονη Τουρκία), ενδιαφέρον παρουσιάζουν οι ιδιαίτερες και οι αντιφατικές στάσεις και συμπεριφορές μιας σημαντικής μερίδας της τουρκικής κοινωνίας σε συνάρτηση εν προκειμένω με την πολιτική κουλτούρα των Τούρκων, όπως «διαδηλωτικά» αποκαλύπτεται, ιδιαιτέρως την τελευταία περίοδο, από τις μαζικές εκδηλώσεις υπέρ του Κεμαλικού Κράτους και της στρατογραφειοκρατικής δομής που αυταρχικά κυβερνά τη χώρα.

Σύστημα αξιών και Δημοκρατία

Όταν λέμε «πολιτική κουλτούρα», εννοούμε ακριβώς το σύστημα αξιών που καλλιεργείται και αναπτύσσεται σε μια κοινωνία και που, εν πολλοίς, επηρεάζει την κοινωνική και πολιτική συμπεριφορά, στάσεις και αντιλήψεις των ατόμων-μελών της.

Η πολιτική κουλτούρα, κατ' αυτόν τον τρόπο, διαμορφώνει το πλαίσιο και εκφράζει το βαθμό συμμετοχής του ατόμου στο πολιτικό σύστημα και στην πολιτική ευρύτερα, αποτυπώνοντας τόσο την ικανότητά του για σύγκρουση και αντίθεση με την εξουσία, όσο και τη θέλησή του να υπερασπίζεται αγαθά και αξίες πολιτικής, πολιτισμού και ευημερίας, δίνοντας έτσι μια περίπου καθαρή εικόνα όχι μόνο πολιτικού πολιτισμού του ατόμου και του συνόλου, αλλά και του επιπέδου της ίδιας της δημοκρατίας.

Η τουρκική κοινωνία αποτελεί μια περίπτωση με πολλές και εμφανείς ιδιαιτερότητες και αντιφάσεις, μια περίπτωση *suī generis*, όπως το σύνολο σχεδόν των δυτικών ειδικών αναλυτών τη χαρακτηρίζουν, ένα πολιτικό σύστημα ευρισκόμενο σε μια αέναη αναζήτηση του δημοκρατικού εκσυγχρονισμού, που παραμένει σταθερά και μόνιμα ανολοκληρωτος.



Διχασμός και αντιφάσεις

Ο διχασμός της Τουρκίας είναι πολυδιάστατος και πολυεπίπεδος. Διχάζεται η αστικοποιημένη Δύση με τη δραματικά οπισθοδρομική Ανατολή, το κοσμικό κράτος με τον ισλαμικό φονταμενταλισμό, ο άκρατος εθνικιστικός φα-

Τοῦ ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ Κ. ΓΙΑΛΛΟΥΡΙΔΗ
Ἀναπλ. Καθηγητῆ Διεθνούς Πολιτικῆς
στό Πάντειο Πανεπιστήμιο



νατισμός με τις πραγματικότητες των εθνοτήτων και μειονοτήτων, το βαθύ κράτος με το κράτος δικαίου κ.λπ.

Αν επιχειρήσει κανείς να ξεκαθαρίσει έννοιες και κοινωνικοπολιτικά μεγέθη όπως αποτυπώνονται στο τουρκικό πολιτικό σύστημα, διαπιστώνει κανείς συγκλονιστικές αντιφάσεις για την πολιτική κουλτούρα της σημερινής Τουρκίας σε σχέση με τα ευρωπαϊκά δυτικά πρότυπα. Ένα εκατομμύριο άνθρωποι διαδηλώνουν υπέρ του κεμαλικού κράτους που έχει ως θεμέ-

λιο του τον κεμαλισμό. Στηρίζουν, εν προκειμένω, την ευρωπαϊκή δομή του κράτους και τον ηγέτη του στρατηγό Μπουγιούκανι! Άλλοι τόσο φορούν τη μαντήλα και διαδηλώνουν υπέρ της δημοκρατίας και της Ευρώπης!

Λογικά και σύμφωνα με τη θεωρία και τη φιλοσοφία του Ισλάμ, αυτό δεν συμφιλιώνεται με τη δυτικού τύπου δημοκρατία, ενώ η αποστολή και ο προσανατολισμός του κοσμικού κράτους για τη δυτική φιλοσοφία και πολιτική πρακτική προϋποθέτει τη δημοκρατία! Αντιφάσεις μοναδικές και πραγματικά ενδιαφέρουσες για την επιστήμη και την έρευνα. Συνθήκες που είναι παρά ταύτα ερμηνεύσιμες.

Κεμάλ και Στρατός

Η τουρκική πολιτική κουλτούρα σφυρηλατήθηκε στο πλαίσιο μιας διαρκούς κοινωνικοποίησης των πολιτών και του συνόλου, με το πρότυπο του ηγέτη-πατέρα του έθνους Κεμάλ, πρότυπο που εκπροσωπείται εδώ και 84 χρόνια, κυρίως όμως τα τελευταία 47, από τις «ηρωικές Ένοπλες Δυνάμεις» της χώρας, που έχουν αποκλειστικά την ευθύνη της ενότητας, της ασφάλειας της επικράτειας, καθώς και της προόδου του τουρκικού έθνους. Σημειώνουμε,

εν προκειμένω, πως η διάχυτη φοβία της τουρκικής κοινωνίας για ενδεχόμενη πολυδιάσπαση ενισχύει αυτήν την τάση.

Πρόκειται για μια κάθετη δομή κατανομής εξουσιών, όπου γίνονται όλοι οι Τούρκοι, περίπου συλλήβδην, φορείς ενός ενιαίου και απροσπέλαστου εθνικού κοινωνικού προτύπου διαμόρφωσης μιας καθολικής πολιτικής κουλτούρας.

Η σύγκρουση αυτού του προτύπου με τις πολιτιστικές, πολιτισμικές και ιστορικές ρίζες της κοινωνίας που αναφέρεται στο Ισλάμ, είναι αναπόφευκτη. Τα 80 και πλέον χρόνια κεμαλικής ιδεολογίας και κεμαλικών κρατών φαίνεται ότι δεν μπορούν να εκριζώσουν ένα βαθιά αποτυπωμένο ισλαμικό πολιτισμό. Το κεμαλικό εποικοδόμημα δείχνει να μην είναι πλέον ασφαλές.

Η Νέα Τάξη κατά τῶν ἐθνῶν

Η λεγόμενη «νέα τάξη πραγμάτων» επιχειρεί πλέον την τελική επίθεση κατά των εθνών.

Αφού επί σειρά δεκαετιών πολέμησε το θρησκευτικό συναίσθημα με σκοπό να το αμβλύνει, θεωρεί πλέον ότι ο δεύτερος στόχος είναι κατά πολύ ευκολότερο να επιτευχθεί. Ανεργάτιστοι διεθνιστές που έχουν αναρριχηθεί σε πανεπιστημιακούς θώκους με τη βοήθεια του συστήματος, εκδηλώνουν την ευγνωμοσύνη τους προς αυτό, προσφέροντας τις υπηρεσίες του εκμαυλισμού ενός λαού που δέχεται καθημερινά πλήγματα από κάθε κατεύθυνση, χωρίς να έχει τα πλέον τα πνευματικά εφόδια να τα αποτρέψει.

Επιώθησε ότι με την κατάρρευση του κόσμου του αποκληθέντος «του υπαρκτού σοσιαλισμού» περάσαμε στη μεταϊδεολογική εποχή. Αυτό είναι τραγικά λαθεμένο. Είναι πασιφανές ότι η **αστική ιδεολογία μεταλλάχθηκε στην ιδεολογία της παγκοσμιοποίησης** και εμφανίζονται πρόθυμοι να την υπηρετήσουν όχι μόνο αστοί (πολιτικοί, επιχειρηματίες ή επιστήμονες, όπως ιστορικοί, κοινωνιολόγοι, οικονομολόγοι), αλλά και μαρξιστές (αφού έτσι δηλώνουν)!

Η πρώτη επίθεση στόχο είχε να επιφέρει τη **σύγχυση μεταξύ πατριωτισμού**

και εθνικισμού, ώστε να καταστεί ευκολότερη η μόρφωση του άπατρι κομποπολίτη. Το σχολείο κατέστη εθνικά σχεδόν άχρωμο, ο παλμός στον ερτασμό των εθνικών εταίρων αφανίστηκε, οι περισσότεροι (διδάσκοντες, διδασκόμενοι, επίσημοι και γονείς) φαίνεται να εκτελούν αγγαρεία.

Τώρα εξελίσσεται ενώπιόν μας δεύτερη επίθεση. Έχει ως τίτλο **«απώλεια ιστορικής μνήμης»**. Κάθε λαός έχει χρυσές και μελανές σελίδες στην ιστορία του. Η απόκρυψη των μελανών είναι ένδειξη εθνικισμού. Η προβολή των χρυσών είναι χρέος προς τις επερχόμενες γενιές, αν πιστεύουμε ότι κάτι πρέπει να προσφέρουμε σε αυτές. Εμφανίζονται όμως κάποιοι με τίτλους (και στις ημέρες μας ακόμη ο τίτλος «μετρά») με περισσό θράσος, ως τιτλούχοι που επιχειρούν να ξαναγράψουν την Ιστορία! Μια Ιστορία που γράφεται όμως με την πρόθυμη οικονομική υποστήριξη της Ε.Ε. ή των ΗΠΑ, αλλά και ιδρυμάτων, όπως του διαβόητου και σκοτεινού «Σόρος»! Οι κύριοι αυτοί έχουν άνετη πρόσβαση στις στήλες των λεγομένων εγκύρων εφημερίδων και

των ιδιωτικών κυρίως τηλεοπτικών σταθμών (ποιοι ελέγχουν τα συγκροτήματα αυτά δεν φαίνεται να μας ενδιαφέρει) και επηρεάζουν σημαντικά την άποψη της κοινής γνώμης (είναι οι *oriphoia makers* επί το ελληνικότερο) προβάλλοντας διαρκώς το πολιτικώς ορθό (*politically correct*), όπως αυτό νοείται στις ΗΠΑ!

Στα πλαίσια εφαρμογής αυτού του σχεδίου σχολικά εγχειρίδια επιχειρούν να επιφέρουν την απώλεια της ιστορικής μνήμης με στόχους όπως την εκμηδένιση της προσφοράς της Εκκλησίας στο Γένος (άλλωστε τι θα πει Γένος;) και αποηρωποίηση των αγωνιστών με τη βάνανυση προσβολή των αγώνων τους, που επικεντρώνεται στην άποψη ότι οι **κατακτητές**, Λατίνοι, Φράγκοι ή Τούρκοι, δεν μας συμπεριφέρθηκαν και τόσο άσχημα, ώστε να μας αναγκάσουν να **αντισταθούμε!** Κάποιοι σπεύδουν να υποστηρίξουν ότι οι αναλαβόντες το έργο της επαναγραφής της Ιστορίας μας διακατέχονται από τουρκόφιλα αισθήματα. Ας μη διαπράξουμε το σφάλμα να τους επιρρίψουμε τη μομφή που αυτοί εκτοξεύουν κατά του συνόλου των μελών

της Εκκλησίας κατά την Τουρκοκρατία. Αυτοί εκτελούν εντολές αφεντικών, όπως κάποιοι άλλοι το ίδιο πράττουν στην Ιταλία, στην Ισπανία και αλλού. Πρέπει όχι μόνο ο Έλληνας, αλλά και ο Βούλγαρος και ο Σέρβος (προπαντός αυτός ο ξεροκέφαλος, που τολμά τους δυσκολεύει) να συνειδητοποιήσει ότι πρέπει να εισέλθει πρόθυμα στο αναδευτήριο των λαών, προκειμένου να επισπευσθεί η παρασκευή της «σουπας» της «Νέας Εποχής». Ούτε πάλι πρέπει να ενδώσουμε στις εμπαιχνιστικές φωνές που θέλουν να διαιωρίζεται η έχθρα μεταξύ των λαών. Οι λαοί έδειξαν στο διάβα της Ιστορίας ότι **μπορούν να συνυπάρχουν**. Το πρόβλημα είναι σε κάθε περίπτωση οι ηγεσίες.

Το παιχνίδι είναι κατ'εξοχήν πολιτικό και θα ήταν σφάλμα να επιρρίψουμε ακέραια την ευθύνη σε κάποιους πανεπιστημιακούς και μόνο. Την κύρια ευθύνη φέρει τόσο η παρούσα, όσο και οι προηγούμενες κυβερνήσεις. Και στα πλαίσια του ίδιου σχεδίου βάλλεται τόσο ο πρόεδρος της Κύπρου Τάσος Παπαδόπουλος, όσο και κάθε άλλη φωνή που θα τολμήσει και σήμε-

ρα να εναντιωθεί στη θέληση των ισχυρών, οι οποίοι, κατά πάς θέλον να μας πείσουν, δεν μας πιέζουν και πολύ να ενδώσουμε στα εθνικά μας δίκαια, προκειμένου να εξυπηρετηθούν πιο άνετα τα συμφέροντά τους.

Η πατρίδα μας και όλες οι πατριδες του κόσμου απειλούνται. Καιρός είναι να συνειδητοποιήσουμε την κρισιμότητα της κατάστασης και να αντιδράσουμε. Να ένας τρόπος: Ισχυρίζεται το αρμόδιο Υπουργείο (που έχει απαλειφεί από τον τίτλο του τον όρο «εθνική») ότι λαμβάνει πολλές επιστολές με εγκώμια για το βιβλίο της Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού. Πόσες πολλές είναι άραγε οι επιστολές αυτές; Και οι άλλοι που διαφωνούν δεν έχουν βόλτα; Εμπρός, λοιπόν! Ο Κολοκοτρώνης, ο Καραϊσκάκης, ο Μακρυγιάννης, η Μπουμπουλίνα, ο Αθανάσιος Διάκος, ο Κανάρης, ο Γρηγόριος Ε', ιδίως αυτός που κάθε χρόνο στραγγαλίζεται εκ νέου και πετιέται στον Βόσπορο, ζητούν από μας αγώνα για τη δικαίωσή τους. Θα αρνηθούμε; Ή μήπως αυτοί που πολεμούν το λαό ξέρουν πολύ καλά τί κάνουν; Σαν αμβλυνθεί το θρησκευτικό συναίσθημα, εύκολα ξεθωιάει και το εθνικό. Το μαρτυρούν όλοι εκείνοι που εξισλαμίστηκαν ή φράγκαψαν.

ΑΠ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ